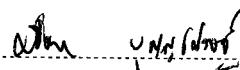
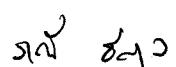

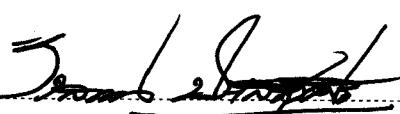
หัวข้อการศึกษาค้นคว้าอิสระ	ปัจจัยจุนใจในการทำงานของพนักงานโรงเรียนสีมาธานี
ชื่อและนามสกุล	จังหวัดนครราชสีมา
แขนงวิชา	นายบุญส่ง สุระทศ
สาขาวิชา	บริหารธุรกิจ
อาจารย์ที่ปรึกษา	วิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมธิราช
	รองศาสตราจารย์ศรีรนา บุญญศรเมษฐ์

คณะกรรมการสอบการศึกษาค้นคว้าอิสระได้ให้ความเห็นชอบการศึกษาค้นคว้าอิสระ
ฉบับนี้แล้ว

..... ประธานกรรมการ
(รองศาสตราจารย์ศรีรนา บุญญศรเมษฐ์)

..... กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร. ราณี อิสิษากุล)

คณะกรรมการบันฑิตศึกษา ประจำสาขาวิชาวิทยาการจัดการ อนุมัติให้รับการศึกษา
ค้นคว้าอิสระฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต
แขนงวิชาบริหารธุรกิจ สาขาวิชาวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมธิราช

(รองศาสตราจารย์ ดร. รังสรรค์ ประเสริฐครี)

ประธานกรรมการประจำสาขาวิชาวิทยาการจัดการ
วันที่ 15 เดือน มกราคม พ.ศ. 2551.

**ชื่อการศึกษาค้นคว้าอิสระ ปัจจัยจุนใจในการทำงานของพนักงานโรงเรนสีมาธานี
จังหวัดนราธิวาส**

**ผู้ศึกษา นายบุญส่ง สุระทัด บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต วิทยาการจัดการ
อาจารย์ที่ปรึกษา รองศาสตราจารย์ศรีธนา บุญญศรีธรรม ปีการศึกษา 2550**

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาปัจจัยจุนใจในการทำงานของพนักงานโรงเรนสีมาธานี จังหวัดนราธิวาส และ 2) เปรียบเทียบปัจจัยจุนใจในการทำงานของพนักงานโรงเรนสีมาธานี จังหวัดนราธิวาส จำแนกตามลักษณะส่วนบุคคล

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาคือ พนักงานโรงเรนสีมาธานี จังหวัดนราธิวาส จำนวนทั้งสิ้น 253 คน ซึ่งผู้ศึกษาสามารถจัดเก็บรวบรวมข้อมูลได้ 221 คน คิดเป็นร้อยละ 87.35 ของจำนวนพนักงานทั้งหมด เครื่องมือที่ใช้คือแบบสอบถาม สถิติที่ใช้ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที่ ค่าเอฟ และค่าแอลเออสตี

ผลการวิจัยพบว่า 1) ปัจจัยจุนใจในการทำงานของพนักงานโรงเรนสีมาธานี จังหวัดนราธิวาส มีระดับการจุนใจโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง โดยปัจจัยที่มีระดับการจุนใจสูงที่สุดคือ ด้านความก้าวหน้าในตำแหน่งการทำงาน รองลงมา คือ ด้านลักษณะของงาน ด้านความสำเร็จในการทำงาน ด้านการได้รับการยอมรับนั้นถือ ด้านความรับผิดชอบ และด้านความเติบโต ตามลำดับ และ 2) พนักงานโรงเรนสีมาธานี จังหวัดนราธิวาส ที่มีเพศแตกต่างกันมีระดับการจุนใจของปัจจัยจุนใจในการทำงานทุกด้านไม่แตกต่างกัน ส่วนพนักงานที่มีอายุ สถานภาพสมรส วุฒิการศึกษา อายุการทำงาน ฝ่ายปฏิบัติงาน และรายได้แตกต่างกัน มีระดับการจุนใจของปัจจัยจุนใจในการทำงานแตกต่างกัน โดยพนักงานที่มีวุฒิการศึกษาและอายุการทำงานแตกต่างกันมีระดับการจุนใจของปัจจัยจุนใจในการทำงานแตกต่างกันทุกด้าน

คำสำคัญ ปัจจัยจุนใจในการทำงาน พนักงานโรงเรนสีมาธานี

กิตติกรรมประกาศ

การศึกษาค้นคว้าอิสระฉบับนี้สำเร็จได้นั้น ผู้วิจัยต้องขอรับขอบพระคุณอาจารย์ กรรมการและเจ้าหน้าที่ทุกท่าน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง รองศาสตราจารย์ศรีธนา บุญญศรีชู ซึ่งเป็น อาจารย์ที่ปรึกษา ที่ได้กรุณาให้คำแนะนำ และตรวจทานข้อมูลรองต่าง ๆ จนสำเร็จสมบูรณ์ด้วยดี

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณผู้บริหารและพนักงานโรงเรียนสีมาฐาน จังหวัดนครราชสีมา ทุกท่านที่ให้ความร่วมมือในการให้คำปรึกษา และตอบแบบสอบถามประกอบการทำการศึกษาค้นคว้า อิสระเป็นอย่างดี ทำให้ได้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการศึกษารั้งนี้

ผลการศึกษาในครั้งนี้ หวังว่าจะเป็นประโยชน์แก่ผู้ที่สนใจ โดยเฉพาะอย่างยิ่งต่อ ผู้บริหารของโรงเรียนสีมาฐาน

บุญสั่ง สุระทด

ตุลาคม 2550

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	๑
กิตติกรรมประกาศ	๑
สารบัญตาราง	๔
สารบัญภาพ	๕
บทที่ 1 บทนำ	๑
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	๑
วัตถุประสงค์การวิจัย	๒
กรอบแนวคิดการวิจัย	๓
สมมติฐานการวิจัย	๓
ขอบเขตการวิจัย	๓
นิยามศัพท์เฉพาะ	๔
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	๕
บทที่ 2 วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง	๖
แนวคิดเกี่ยวกับการบูรณาการใน�行ทำงาน	๖
ทฤษฎีเกี่ยวกับการบูรณาการใน�行ทำงาน	๑๗
สภาพทั่วไปของโรงพยาบาลสีมาธารานี	๒๗
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	๓๑
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	๓๗
ประชากรที่ใช้ในการวิจัย	๓๗
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	๓๗
การเก็บรวบรวมข้อมูล	๓๘
การวิเคราะห์ข้อมูล	๓๘
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	๔๐
ส่วนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลลักษณะส่วนบุคคลของพนักงานโรงพยาบาลสีมาธารานี	
จังหวัดครราชสีมา.....	๔๑
ส่วนที่ 2 การวิเคราะห์ระดับการบูรณาการปัจจัยบูรณาการในการทำงานของพนักงาน	
โรงพยาบาลสีมาธารานี จังหวัดครราชสีมา.....	๔๓

สารบัญ (ต่อ)

หน้า

ส่วนที่ 3 การเปรียบเทียบระดับการถูงใจของปัจจัยถูงใจในการทำงาน	
จำแนกตามลักษณะส่วนบุคคล.....	51
ส่วนที่ 4 การวิเคราะห์ข้อเสนอแนะและข้อคิดเห็นเพิ่มเติม	83
บทที่ 5 สรุปการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	85
สรุปการวิจัย	85
อภิปรายผล	90
ข้อเสนอแนะ	93
บรรณานุกรม	94
ภาคผนวก	97
ก แบบสอบถามการวิจัย	98
ประวัติผู้ศึกษา	99

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 4.1 จำนวนและร้อยละของพนักงานโรงเรนสีมาธานี จังหวัดนราธิวาส จำแนกตามข้อมูลักษณะตัวบุคคล	41
ตารางที่ 4.2 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับการจูงใจของปัจจัยจูงใจ ในการทำงานจำแนกรายด้าน	44
ตารางที่ 4.3 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับการจูงใจของปัจจัยจูงใจ ในการทำงานด้านความสำเร็จในการทำงาน	45
ตารางที่ 4.4 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับการจูงใจของปัจจัยจูงใจ ในการทำงานด้านการได้รับการยอมรับนับถือ	46
ตารางที่ 4.5 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับการจูงใจของปัจจัยจูงใจ ในการทำงานด้านลักษณะของงาน	47
ตารางที่ 4.6 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับการจูงใจของปัจจัยจูงใจ ในการทำงานด้านความรับผิดชอบ	48
ตารางที่ 4.7 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับการจูงใจของปัจจัยจูงใจ ในการทำงานด้านความก้าวหน้าในตำแหน่งการทำงาน	49
ตารางที่ 4.8 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับการจูงใจของปัจจัยจูงใจ ในการทำงานด้านความเดินทาง	50
ตารางที่ 4.9 การเปรียบเทียบระดับการจูงใจของปัจจัยจูงใจในการทำงานของ พนักงานโรงเรนสีมาธานี จังหวัดนราธิวาสจำแนกตามเพศ.....	51
ตารางที่ 4.10 การเปรียบเทียบระดับการจูงใจของปัจจัยจูงใจในการทำงานของ พนักงานโรงเรนสีมาธานี จังหวัดนราธิวาส จำแนกตามอายุ	52
ตารางที่ 4.11 ค่า LSD ระหว่างอายุกับระดับการจูงใจของปัจจัยจูงใจ ในการทำงานในด้านความเดินทาง	53
ตารางที่ 4.12 การเปรียบเทียบระดับการจูงใจของปัจจัยจูงใจในการทำงานของ พนักงานโรงเรนสีมาธานี จังหวัดนราธิวาส จำแนกตามสถานภาพสมรส	54

สารบัญตาราง (ต่อ)

หน้า

ตารางที่ 4.13	ค่า LSD ระหว่างสถานภาพสมรรถกับระดับการจูงใจของปัจจัยจูงใจในการทำงานในด้านความก้าวหน้าในตำแหน่งการทำงาน.....	55
ตารางที่ 4.14	การเปรียบเทียบระดับการจูงใจของปัจจัยจูงใจในการทำงานของพนักงานโรงเรนสีมาธานี จังหวัดนครราชสีมา จำแนกตามวุฒิการศึกษา.....	56
ตารางที่ 4.15	ค่า LSD ระหว่างอายุกับระดับการจูงใจของปัจจัยจูงใจในการทำงานในด้านความสำเร็จในการทำงาน.....	57
ตารางที่ 4.16	ค่า LSD ระหว่างอายุกับระดับการจูงใจของปัจจัยจูงใจในการทำงานในด้านการได้รับการยอมรับนับถือ.....	58
ตารางที่ 4.17	ค่า LSD ระหว่างอายุกับระดับการจูงใจของปัจจัยจูงใจในการทำงานในด้านลักษณะของงาน.....	59
ตารางที่ 4.18	ค่า LSD ระหว่างอายุกับระดับการจูงใจของปัจจัยจูงใจในการทำงานในด้านความรับผิดชอบ.....	60
ตารางที่ 4.19	ค่า LSD ระหว่างอายุกับระดับการจูงใจของปัจจัยจูงใจในการทำงานในด้านความก้าวหน้าในตำแหน่งการทำงาน.....	61
ตารางที่ 4.20	ค่า LSD ระหว่างอายุกับระดับการจูงใจของปัจจัยจูงใจในการทำงานในด้านความเดิบໂຕ.....	62
ตารางที่ 4.21	การเปรียบเทียบระดับการจูงใจของปัจจัยจูงใจในการทำงานของพนักงานโรงเรนสีมาธานี จังหวัดนครราชสีมา จำแนกตามอายุการทำงาน.....	63
ตารางที่ 4.22	ค่า LSD ระหว่างอายุการทำงานกับระดับการจูงใจของปัจจัยจูงใจในการทำงานในด้านความสำเร็จในการทำงาน.....	64
ตารางที่ 4.23	ค่า LSD ระหว่างอายุการทำงานกับระดับการจูงใจของปัจจัยจูงใจในการทำงานในด้านการได้รับการยอมรับนับถือ.....	64
ตารางที่ 4.24	ค่า LSD ระหว่างอายุการทำงานกับระดับการจูงใจของปัจจัยจูงใจในการทำงานในด้านลักษณะของงาน.....	65

สารบัญตาราง (ต่อ)

หน้า

ตารางที่ 4.25	ค่า LSD ระหว่างอาชุกการทำงานกับระดับการจูงใจของปัจจัยจูงใจในการทำงาน ในด้านความรับผิดชอบ	66
ตารางที่ 4.26	ค่า LSD ระหว่างอาชุกการทำงานกับระดับการจูงใจของปัจจัยจูงใจในการทำงาน ในด้านความก้าวหน้าในตำแหน่งการทำงาน	66
ตารางที่ 4.27	ค่า LSD ระหว่างอาชุกการทำงานกับระดับการจูงใจของปัจจัยจูงใจในการทำงาน ในด้านความเติบโต	67
ตารางที่ 4.28	การเปรียบเทียบระดับการจูงใจของปัจจัยจูงใจในการทำงานของ พนักงาน โรงเรนสีมาธานี จังหวัดนครราชสีมา จำแนกตามฝ่ายที่ปฏิบัติงาน	68
ตารางที่ 4.29	ค่า LSD ระหว่างฝ่ายที่ปฏิบัติงานกับระดับการจูงใจของปัจจัยจูงใจ ในการทำงานในด้านความสำเร็จในการทำงาน	70
ตารางที่ 4.30	ค่า LSD ระหว่างฝ่ายที่ปฏิบัติงานกับระดับการจูงใจของปัจจัยจูงใจ ในการทำงานในด้านลักษณะของงาน	72
ตารางที่ 4.31	ค่า LSD ระหว่างฝ่ายที่ปฏิบัติงานกับระดับการจูงใจของปัจจัยจูงใจ ในการทำงานในด้านความรับผิดชอบ	74
ตารางที่ 4.32	ค่า LSD ระหว่างฝ่ายที่ปฏิบัติงานกับระดับการจูงใจของปัจจัยจูงใจ ในการทำงานในด้านความก้าวหน้าในตำแหน่งการทำงาน	76
ตารางที่ 4.33	ค่า LSD ระหว่างฝ่ายที่ปฏิบัติงานกับระดับการจูงใจของปัจจัยจูงใจ ในการทำงานในด้านความเติบโต	78
ตารางที่ 4.34	การเปรียบเทียบระดับการจูงใจของปัจจัยจูงใจในการทำงานของ พนักงาน โรงเรนสีมาธานี จังหวัดนครราชสีมา จำแนกตามรายได้	80
ตารางที่ 4.35	ค่า LSD ระหว่างรายได้กับโรงเรนสีมาธานี จังหวัดนครราชสีมา ปัจจัยจูงใจในการทำงานในด้านการได้รับการยอมรับนับถือ	81
ตารางที่ 4.36	ค่า LSD ระหว่างรายได้กับโรงเรนสีมาธานี จังหวัดนครราชสีมา ปัจจัยจูงใจในการทำงานในด้านลักษณะของงาน	81

มี

สารบัญตาราง (ต่อ)

หน้า

ตารางที่ 4.37	ค่า LSD ระหว่างรายได้กับโรงแรมสینารานี จังหวัดนครราชสีมา ปัจจัยชุงใจในการทำงานในด้านความก้าวหน้าในตำแหน่งการทำงาน.....	82
ตารางที่ 4.38	ค่า LSD ระหว่างรายได้กับระดับการชูงใจของปัจจัยชุงใจในการทำงาน ในด้านความเติบโต.....	83
ตารางที่ 4.39	จำนวนของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามปัญหาและข้อเสนอแนะ.....	84

มี

สารบัญภาพ

หน้า

ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดการวิจัย.....	3
ภาพที่ 2.1 โครงสร้างองค์การของโรงเรียนลีมานี จังหวัดนราธิวาส.....	30

บทที่ 1

บทนำ

1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ธุรกิจโรงแรม (Hotel Business) เป็นธุรกิจที่มีความสำคัญและมีอิทธิพลต่อการขยายตัวของการท่องเที่ยวโดยตรง เนื่องจากโรงแรมเป็นสถานที่พักค้างแรมของนักท่องเที่ยว ซึ่งเดินทางเข้าสู่จุดหมายปลายทางของการท่องเที่ยว โรงแรมที่มีบริการดี มีมาตรฐานสูง ย่อมดึงดูดใจให้นักท่องเที่ยวเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวและพักแรมเป็นอย่างมาก ธุรกิจโรงแรมจึงมีการแบ่งขั้นกันสูงในด้านการให้บริการ ธุรกิจโรงแรมเป็นธุรกิจที่ต้องการพนักงานจำนวนมากในการดำเนินงาน มนุษย์จึงเป็นปัจจัยสำคัญ และจากปัญหาการขาดแคลนแรงงาน การเข้า – ออกของพนักงานโรงแรม ในปัจจุบันนี้ มีผลกระทบต่อการดำเนินกิจการ โรงแรมอย่างยิ่ง เป็นที่ยอมรับในทุกองค์กรว่าคนหรือนุษย์นี้ เป็นทรัพยากรที่เป็นปัจจัยสำคัญที่สุดในการบริหารงาน องค์กรจะบรรลุเป้าหมาย หรือไม่ย่อมขึ้นอยู่กับมนุษย์เป็นผู้กำหนดเป้าหมาย วางแผน และปฏิบัติงาน องค์ประกอบที่สำคัญจึงอยู่ที่ว่ามนุษย์ที่เรามีอยู่นั้นมีคุณภาพมากน้อยเพียงใด และ โดยปกติแล้วคุณภาพในการทำงานของมนุษย์จะมุ่งประเด็นไปที่ ความสามารถในการทำงานอย่างเต็มที่ความสามารถที่มีอยู่อย่างเต็มที่ ซึ่งเป็นไปได้หากมีการจูงใจอย่างเหมาะสม การบริหารทรัพยากรมนุษย์ให้ทำงานอย่างมีคุณภาพจึงต้องอาศัยปัจจัยจูงใจในการทำงาน เพื่อสร้างแรงจูงใจในการทำงานอันจะส่งผลให้พนักงานเกิดความพึงพอใจในการทำงานตามมา (ศุภวรรณ สุขเนوار 2548: 32)

ปัจจัยจูงใจในการทำงาน เป็นเรื่องที่สนใจกันมาก ทั้งนี้ก็เพราะแรงจูงใจในการทำงานของบุคคลในองค์กร มีผลต่อความสำเร็จของงานและองค์กร หากบุคคลในองค์กรไม่มีแรงจูงใจในการทำงานก็จะเป็นมูลเหตุหนึ่งที่ทำให้ผลงานต่ำ คุณภาพของงานลดลง มีการขาดงาน ลาออกจากงาน หรืออาจก่อให้เกิดปัญหาอาชญากรรมและปัญหาทางวินัยได้อีกด้วย นอกจากนี้ แรงจูงใจในการทำงานยังเป็นเครื่องหมายแสดงถึงประสิทธิภาพการปฏิบัติงาน และภาวะผู้นำของผู้บริหารองค์กร ดังนั้นหน่วยงานที่เห็นความสำคัญของปัจจัยจูงใจในการทำงานให้เกิดขึ้นกับคนในหน่วยงานของตน และมีความเข้าใจในองค์ประกอบที่ส่งผลต่อการสร้างแรงจูงใจในการทำงาน อีกทั้งหนักอยู่เสมอว่าแรงจูงใจนี้สามารถเปลี่ยนได้ตลอดเวลาตามสภาพการณ์หรือตามเวลาเดียว ก็จะเป็นการเพิ่มประสิทธิภาพ และประสิทธิผลของการทำงานและองค์กรก็จะมีความมั่นคง (ธงชัย สันติวงศ์ 2522: 107)

ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ หนึ่งในจังหวัดที่มีพื้นที่ขนาดใหญ่ จำนวนประชากรมากที่สุด รวมถึงมีเขตอุตสาหกรรมประจำภาค และมีแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติและอารยธรรมโบราณ เป็นจังหวัดที่มีศักยภาพการเริ่มต้นที่สุด นั้นคือ จังหวัดนครราชสีมา โดยมีคำขวัญที่ว่า "เมือง หมูงกล้า ผ้าไหมคี หมีโคราช ปราสาทหิน ดินด่านเกวียน" นักท่องเที่ยวได้ผ่านมาจังหวัด นครราชสีมา เพื่อเป็นทางผ่านไปยังจังหวัดต่าง ๆ ในภาคอีสาน ซึ่งถือว่า จังหวัด นครราชสีมา เป็น ประตูสู่ภาคอีสาน และนักท่องเที่ยวได้แวะเวียน มาเที่ยวจังหวัดนครราชสีมา จะต้องนึกถึงโรงเรน ที่พัก ที่ถือว่าเป็น โรงเรนแควหน้าของจังหวัดนครราชสีมา นั้นคือ โรงเรนสีมาธานี ซึ่งเป็น โรงเรนระดับ 5 ดาว บริหารกิจการโดยบริษัทสีมาธานี จำกัด ตั้งอยู่บนถนนมิตรภาพ ตำบลโนนเมือง อำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา บนเนื้อที่ประมาณ 25 ไร่ ตัวอาคาร โรงเรน มี 5 ชั้น ชั้นใต้ดินอีก 1 ชั้น และอาคารทาวเวอร์วิว มี 6 ชั้น มีห้องพักรวม 265 ห้อง มีพนักงาน 253 คน เนื่องจากโรงเรน สีมาธานี จังหวัดนครราชสีมา เป็น โรงเรนระดับ 5 ดาว การบริหารทรัพยากรมนุษย์ของ โรงเรนสีมาธานี จังหวัดนครราชสีมา จึงต้องอาศัยการวางแผนที่ดี เพราะงาน โรงเรน จัดเป็นงานบริการประเภท หนึ่งที่พนักงานมีอัตราการเข้า - ออกเป็นประจำ

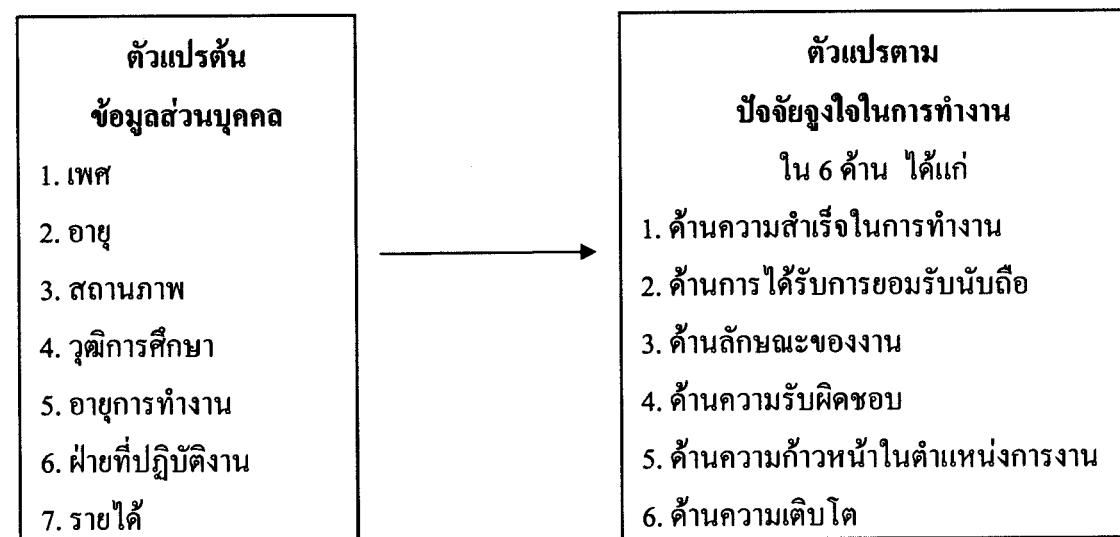
ด้วยเหตุนี้ ผู้ศึกษาจึงสนใจศึกษาในเรื่อง ปัจจัยจูงใจในการทำงานของพนักงาน โรงเรนสีมาธานี จังหวัดนครราชสีมา โดยมุ่งศึกษาถึงปัจจัยที่เป็นองค์ประกอบของแรงจูงใจในการทำงาน ซึ่งจะช่วยให้ทราบถึงทัศนคติของพนักงานที่มีต่องานที่ทำ อันจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการบริหาร ทรัพยากรมนุษย์ ในการวางแผนจูงใจในการทำงานของพนักงานและเป็นแนวทางแก้ไขปัญหาด้าน การขาดแคลน และการเข้า - ออกของพนักงาน โรงเรน ในจังหวัดนครราชสีมาต่อไป

2. วัตถุประสงค์การวิจัย

- 2.1 เพื่อศึกษาปัจจัยจูงใจในการทำงานของพนักงาน โรงเรนสีมาธานี จังหวัดนครราชสีมา
- 2.2 เพื่อเปรียบเทียบปัจจัยจูงใจในการทำงานของพนักงาน โรงเรนสีมาธานี จังหวัด นครราชสีมา จำแนกตามลักษณะส่วนบุคคล

3. กรอบแนวคิดการวิจัย

ในการศึกษาวิจัยเรื่อง “ปัจจัยจูงใจในการทำงานของพนักงานโรงเรนสีมาธานี จังหวัดนครราชสีมา” ผู้วิจัยได้นำปัจจัยจูงใจซึ่งเป็นปัจจัยหนึ่งในทฤษฎี 2 ปัจจัยของเซอร์สเบิร์กมากำหนดเป็นกรอบแนวคิดการวิจัย ดังภาพต่อไปนี้

ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดการวิจัย

4. สมมติฐานการวิจัย

4.1 พนักงานโรงเรนสีมาธานี จังหวัดนครราชสีมา มีระดับการจูงใจของปัจจัยจูงใจในการทำงานต่ำ

4.2 พนักงานโรงเรนสีมาธานี จังหวัดนครราชสีมา ที่มีลักษณะส่วนบุคคลแตกต่างกัน มีระดับการจูงใจของปัจจัยจูงใจในการทำงานแตกต่างกัน

5. ขอบเขตการวิจัย

การวิจัยนี้มีขอบเขตการวิจัย ดังนี้

5.1 ขอบเขตด้านประชากร กลุ่มประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นพนักงานโรงเรนสีมาธานี จังหวัดนครราชสีมา

5.2 ขอบเขตด้านเนื้อหา มุ่งศึกษาปัจจัยจึงในการทำงานของพนักงานโรงเรมสีมาธานี จังหวัดนครราชสีมา โดยใช้กรอบแนวคิดตามทฤษฎี 2 ปัจจัยของเออร์สเบร็กในส่วนของปัจจัยจึง

5.3 ขอบเขตด้านเวลา ระยะเวลาที่ใช้ในการศึกษา คือ ตั้งแต่ กรกฎาคม 2550 ถึง ตุลาคม 2550

6. นิยามศัพท์เฉพาะ

6.1 ปัจจัยจึงในการทำงาน หมายถึง ปัจจัยต่าง ๆ ที่สามารถชูให้รื่อการตื้นการทำงาน ของพนักงาน ทำให้มีผลต่อประสิทธิภาพการทำงานได้ โดยประกอบด้วยปัจจัย 6 ด้าน ได้แก่

6.1.1 ความสำเร็จในการทำงาน หมายถึง ความภูมิใจในผลงานที่ผ่านมา การมีส่วนร่วมในการทำงานของหน่วยงานให้สำเร็จลุล่วง การได้ใช้ความสามารถแก้ปัญหาต่าง ๆ ในงาน และการที่สามารถทำงานได้เสร็จทันตามเป้าหมาย

6.1.2 การได้รับการยอมรับดีอีก หมายถึง การได้รับการยอมรับดีจากบุคคล รอบข้าง ในรูปของคำยกย่องชมเชย ให้ความเชื่อถือในความสามารถ ให้ความสำคัญ และการที่บุคคลทั่วไปให้การยอมรับในตำแหน่งหน้าที่

6.1.3 ลักษณะของงาน หมายถึง ปริมาณภาระงาน ความท้าทาย น่าสนใจของงาน การได้ใช้ความรู้ ความสามารถในการทำงานและงานที่ทำตรงกับความต้องการ

6.1.4 ความรับผิดชอบ หมายถึง การได้รับอำนาจในการทำงานเหมาะสมกับความรับผิดชอบ การนิอิสระในการตัดสินใจ มีส่วนร่วมวางแผนในงานที่รับผิดชอบ และเห็นความสำคัญ ของงานที่รับผิดชอบ

6.1.5 ความก้าวหน้าในตำแหน่งการงาน หมายถึง โอกาสที่ได้เพิ่มพูนความรู้ ความสามารถ ความชำนาญในการทำงาน โอกาสการเลื่อนตำแหน่ง การเพิ่มเงินเดือน รวมถึงความยุติธรรมของหลักเกณฑ์การประเมินผลงาน

6.1.6 ความเด่นโดด หมายถึง ความเป็นไปได้ที่จะได้รับการสนับสนุนให้ทำงาน โดยมีการส่งเสริมให้ได้รับการฝึกอบรม การศึกษาต่อ เพื่อยกระดับการทำงานทั้งทางด้านวิชาการ และความชำนาญในงานที่ทำ และต่ออาชีพ

6.2 โรงเรม หมายถึง บรรดาสถานที่ทุกชนิดที่จัดตั้งขึ้น เพื่อรับสินเจ้าส่วนบุคคลเดินทาง หรือบุคคลที่ประสงค์จะหาที่อยู่หรือที่พักชั่วคราว โดยโรงเรมที่ทำการศึกษาคือ โรงเรมสีมาธานี จังหวัดนครราชสีมา

6.3 พนักงานโรงเรม หมายถึง พนักงานที่ปฏิบัติงานอยู่ในโรงเรม ซึ่งได้รับการว่าจ้างให้ทำงานกับโรงเรม โดยได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งและปฏิบัติหน้าที่ตามที่ได้รับมอบหมาย

7. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

7.1 ทราบถึงปัจจัยจุงใจในการทำงานของพนักงาน โรงพยาบาลระดับบริหารและระดับปฏิบัติการ อันจะเป็นประโยชน์ต่อการวางแผนและส่งเสริมให้พนักงานทำงานอย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น

7.2 เป็นข้อมูลให้บุคคลที่เกี่ยวข้องนำไปพิจารณาประกอบการบริหารทรัพยากรมนุษย์ของโรงพยาบาล

7.3 เป็นประโยชน์ในการศึกษาและเป็นแนวทางในการทำวิจัยทางด้านการบริหารทรัพยากรมนุษย์แก่ผู้สนใจศึกษาทั่วไป

บทที่ 2

วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

ในการดำเนินการศึกษา “ปัจจัยจูงใจในการทำงานของพนักงานโรงพยาบาลสีมาธารานี จังหวัดนครราชสีมา” มีความนุ่มนวล เพื่อศึกษาปัจจัยจูงใจในการทำงานอันเป็นองค์ประกอบที่สำคัญในการทำงานอย่างโดยย่างหนึ่งให้สำเร็จตามเป้าหมาย งานจะดำเนินไปได้ด้วยดีก็ต้องอาศัยทรัพยากรมุขย์เป็นหลักในการบริหาร ดังนั้น พนักงานจึงเป็นปัจจัยสำคัญในการที่จะทำให้งานโรงพยาบาลประสบผลสำเร็จ ซึ่งในบทนี้ได้รวบรวมแนวคิดเกี่ยวกับการจูงใจในการทำงาน ทฤษฎีเกี่ยวกับการจูงใจในการทำงาน สภาพทั่วไปของโรงพยาบาลสีมาธารานี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นแนวทางในการศึกษา ซึ่งประกอบด้วย

1. แนวคิดเกี่ยวกับการจูงใจในการทำงาน
2. ทฤษฎีเกี่ยวกับการจูงใจในการทำงาน
3. สภาพทั่วไปของโรงพยาบาลสีมาธารานี
4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. แนวคิดเกี่ยวกับการจูงใจในการทำงาน

การเสริมสร้างให้บุคคลทำงานได้เป็นอย่างดีนั้น นอกจากเพื่อให้เกิดพฤติกรรมการทำงานที่มุ่งเพิ่มปริมาณและคุณภาพแล้ว ยังเน้นบรรยายกาศที่ผู้ปฏิบัติมีความสุขความพอใจและเต็มใจลงทุนลงแรง เพื่อให้ผลงานบรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ การทำงานในลักษณะดังกล่าวคือ การจูงใจในการทำงาน (Work Motivation) ซึ่งผู้ทำงานโรงพยาบาลให้ความสำคัญและสนใจศึกษาเพื่อพัฒนางานให้เจริญก้าวหน้า ในที่นี้จะกล่าวถึงความหมายของการจูงใจในการทำงาน ความสำคัญของการจูงใจในการทำงาน ปัจจัยจูงใจในการทำงาน และความพึงพอใจในการทำงาน

1.1 ความหมายของการจูงใจในการทำงาน

คอมแจน (Domjan 1996: 199) อธิบายว่าการจูงใจในการทำงานเป็นภาวะในการเพิ่มพฤติกรรมการกระทำหรือกิจกรรมของบุคคล โดยบุคคลจะใช้กระบวนการนั้นเพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่ต้องการ

วูลฟอลล์ (Woolfolk 1995: 130) ได้ให้ความหมายของการจูงใจในการทำงานว่า การจูงใจ เป็นภาวะภายในของบุคคลที่ถูกกระตุ้นให้กระทำการตามที่ต้องการและต่อเนื่อง

นิภา แก้วศรีงาม (2540: 3) อธิบายว่า การจูงใจในการทำงานเป็นสภาวะที่กระตุ้นให้บุคคลแสดงพฤติกรรมอุตสาหะเพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามที่ผู้จูงใจกำหนด

บิตาร์ (Bitta 1988: 368) อธิบายว่าการจูงใจในการทำงานคือกระบวนการที่เกิดขึ้นแก่บุคคลให้ใช้ความพยายามผลักดันให้เกิดการกระทำอย่างต่อเนื่อง มีพิธีทางที่ชัดเจนในการมุ่งสู่เป้าหมายที่ต้องการ ปัจจุบันจริยธรรมในการจูงใจได้เน้นให้คนหันมาแสวงหางานที่มีความน่าสนใจและท้าทายยิ่งขึ้นแทนการทำเพื่อเงินอย่างเดียว

จากความหมายดังกล่าว สรุปได้ว่า การจูงใจในการทำงานเป็นกระบวนการที่บุคคลถูกกระตุ้นจากสิ่งเร้า โดยจูงใจให้กระทำหรือคืนรับเพื่อให้บรรลุถูกประสงค์บางอย่าง ซึ่งจะเห็นได้ว่า พฤติกรรมที่เกิดจากการจูงใจ เป็นพฤติกรรมที่มิใช่เป็นเพียงลักษณะของการตอบสนองสิ่งเร้าปกติ ธรรมดา

1.2 ความสำคัญของการจูงใจในการทำงาน

海因บ์ (Hebb 2000: 48) อธิบายว่า การจูงใจมีอิทธิพลต่อผลผลิต ผลิตผลของงานจะมีคุณภาพดีมีปริมาณมากน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับการจูงใจในการทำงาน ดังนั้นผู้บังคับบัญชาหรือหัวหน้างานจึงจำเป็นต้องเข้าใจว่าอะไร คือ แรงจูงใจที่จะทำให้พนักงานทำงานอย่างเต็มที่ และไม่ใช่เรื่องง่ายในการจูงใจพนักงาน เพราะพนักงานตอบสนองต่องานและวิธีการทำงานขององค์กรแตกต่างกัน

วิเชียร วิทยอุดม (2549: 23) กล่าวว่า พฤติกรรมส่วนใหญ่มักจะมีแนวทางมุ่งไปยังเป้าหมายที่สัมพันธ์อย่างใกล้ชิดกับการสนองความต้องการพื้นฐานทางกายให้สมดังความต้องการนั้น ๆ เช่น มนุษย์มีความต้องการทางร่างกาย ทำให้ต้อง กิน นอน ขับถ่าย ฯลฯ อยู่ตลอดเวลา และคนเราจะมีวิธีการในการหาวิธีสนองความต้องการเหล่านี้ การศึกษาเรื่องของการจูงใจจึงเป็นสิ่งจำเป็นที่จะช่วยให้เราได้เข้าใจถึงพฤติกรรม และวิธีการในการสร้างหนทางเพื่อเปลี่ยนพฤติกรรมไปในพิธีทางที่ต้องการ การทำความเข้าใจเรื่องความสำคัญของการจูงใจในการทำงานอาจต้องปัญหาตาม-ตอบเกี่ยวกับพฤติกรรมของคนบางคนที่เราพบเห็นในชีวิตประจำวัน ตัวอย่างรายการปัญหา เช่น เพราะอะไรนักวิทยาศาสตร์บางคนจึงใช้เวลามากมายเหลือเกินอยู่ในห้องทดลอง บางคนใช้เวลาส่วนใหญ่เก็บทดลองชีวิตของเขาที่เดียวเพื่อการทดลองนั้น ๆ เพราะอะไรนักกีฬาบางคนจึงสู้ทนเหนื่อยยากกับการฝึกซ้อมซ้ำ ๆ ซาก ๆ เป็นเวลาแรมเดือน แรมปี ก่อนเข้าแข่งขันกีฬานัดสำคัญ เพราะอะไรคนบางคนจึงยอมอดทน เสียสละ ทำงานหนัก และใช้พลังทั้งหมดในตัวลดลงชีวิตของเขา เพื่อการกันพนโลกอนาคตในบางลักษณะที่ยังไม่มีใครพบได้มาก่อน ในขณะที่คนบางคนทำในลักษณะเดียวกัน แต่เพื่อการค้นหาร่องรอยอดีตของโลกศึกดำรงรพ. ไม่สนใจฝรั่ງในโลกอนาคต เป็นต้น

จากตัวอย่างปัญหาที่ยกมานี้ คำตอบต่อปัญหาดังกล่าวคือ เพราะพฤติกรรมเหล่านี้มีสิ่งผลักดันหรือมีแรงจูงใจให้เกิดขึ้น คือ เป็นพฤติกรรมที่มีการจูงใจ พฤติกรรมที่เกิดจากการจูงใจจะเป็นพฤติกรรมที่มีความเข้มข้น จริงจัง ลงทุนลงแรง กระทำในสิ่งนั้นเพื่อให้ผลงานหรือผลการกระทำบรรลุเป้าหมายที่ต้องการ กล่าวสรุปเป็นข้อ ๆ ถึงความสำคัญของการจูงใจในการทำงานได้ดังนี้

1.2.1 การจูงใจช่วยเพิ่มพลังในการทำงานให้บุคคล พลัง (Energy) เป็นแรงขับเคลื่อนที่สำคัญต่อการกระทำการหรือพฤติกรรมของมนุษย์ ในการทำงานได ๆ ถ้าบุคคลมีแรงจูงใจในการทำงานสูง ย่อมทำให้ขันขันแข็ง กระตือรือร้น กระทำให้สำเร็จ ซึ่งตรงกันข้ามกับบุคคลที่ทำงานประเภท “เข้าชาม เย็นชาม” ที่ทำงานเพียงเพื่อให้ผ่านไปวัน ๆ

1.2.2 การจูงใจช่วยเพิ่มความพยาຍານในการทำงานให้บุคคล ความพยาຍານ (Persistence) ทำให้บุคคลมีความนานะ อดทน มากบัน คิดหาวิธีการนำความรู้ความสามารถและประสบการณ์ของตนมาใช้ให้เป็นประโยชน์ต่องานให้มากที่สุด ไม่ท้อถอยหรือลดความพยาຍາนง่าย ๆ แม่งานจะมีอุปสรรคบัขวางแผน และเมื่องานได้รับผลสำเร็จด้วยศักดิ์ศรีก็มั่นคงคิดหาวิธีการปรับปรุงพัฒนาให้ดีขึ้นเรื่อย ๆ

1.2.3 การจูงใจช่วยให้เกิดการเปลี่ยนแปลงรูปแบบการทำงานของบุคคล การเปลี่ยนแปลง (Variability) รูปแบบการทำงานหรือวิธีการทำงานในบางครั้ง ก่อให้เกิดการค้นพบช่องทางดำเนินงานที่ดีกว่าหรือประสบผลสำเร็จมากกว่า นักจิตวิทยางานคนเชื่อว่าการเปลี่ยนแปลงเป็นเครื่องหมายของความเจริญก้าวหน้าของบุคคล แสดงให้เห็นว่าบุคคลกำลังแสวงหาการเรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ ให้ชีวิต บุคคลที่มีแรงจูงใจในการทำงานสูง เมื่อดีนرنเพื่อจะบรรลุวัตถุประสงค์ได ๆ หากไม่สำเร็จบุคคลก็มั่นพยายามค้นหาสิ่งผิดพลาดจึงพยายามแก้ไขให้ดีขึ้นในทุกวิถีทาง ซึ่งทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงการทำงานจนในที่สุดทำให้ค้นพบแนวทางที่เหมาะสมซึ่งอาจจะต่างไปจากแนวทางเดิม

1.2.4 การจูงใจในการทำงานช่วยเสริมสร้างคุณค่าของความเป็นคนที่สมบูรณ์ให้บุคคล บุคคลที่มีแรงจูงใจในการทำงานจะเป็นบุคคลที่มุ่งมั่นทำงานให้เกิดความเจริญก้าวหน้า และการมุ่งมั่นทำงานที่ตนรับผิดชอบให้จริงก้าวหน้า จัดว่าบุคคลผู้นั้นมีจรรยาบรรณในการทำงาน (Work ethics) ผู้มีจรรยาบรรณในการทำงานจะเป็นบุคคลที่มีความรับผิดชอบ มั่นคงในหน้าที่ มีวินัยในการทำงาน ซึ่งลักษณะดังกล่าวแสดงให้เห็นถึงความสมบูรณ์ ผู้มีลักษณะดังกล่าวเนี้มักไม่มีเวลาเหลือพอที่จะคิดและทำในสิ่งที่ไม่ดี

จากที่กล่าวมาทั้ง 4 ประการ จะเห็นได้ว่า องค์กรใดที่มีทรัพยากรบุคคลซึ่งมีแรงจูงใจในการทำงานสูง ย่อมส่งผลให้องค์กรนั้น ๆ บรรลุเป้าหมายที่ต้องการ เจริญก้าวหน้า เพราะพนักงานดังกล่าวจะทุ่มเทพลังงานและความสามารถอย่างเต็มที่โดยไม่รู้จักเหนื่อย เพื่อให้ผลงานสำเร็จ

ตามนโยบายและเป้าหมายของงาน นอกจากนั้นยังมีบุคคลอิสระส่วนหนึ่งเชื่อว่าการสร้างแรงจูงใจให้บุคคลมุ่งมั่นทำงานให้จริงก้าวหน้า ข้างช่วยเสริมสร้างความเป็นคนที่สมบูรณ์ให้แก่ผู้นั้น ช่วยให้ใช้ชีวิตอย่างมีความหมาย และช่วยสร้างคนให้ดีได้เพื่อการทำงานเป็นหัวใจสำคัญส่วนหนึ่งของชีวิตมนุษย์ ทำให้ชีวิตมีคุณค่า

1.3 ปัจจัยในการทำงาน

ปัจจัยที่ทำให้เกิดความรู้สึกยินดี มีความสุข และเต็มใจในการทำงาน หรือมีเจตคติทางบวกต่องานที่กำลังปฏิบัติอยู่ หรือทำให้เกิดความพึงพอใจในการปฏิบัติงานนั้น เป็นปัจจัยที่ทำให้บุคลากรเกิดความพยายามกระตุ้นให้อยากทำงาน จนประสบความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ขององค์กร

华林那·萨伊乔恩艾、และสุภี ธีรดากร (อ้างใน จารวณ์ กลดสิน 2548: 15-16) การสร้างแรงจูงใจ มีองค์ประกอบที่ส่งผลกระทบต่อบุคคลหลาย ๆ ด้าน ซึ่งบางครั้งก็ทำให้มีกำลังใจต่อการทำงานอย่างมากถ้าหากเกิดความรู้สึกที่ดี แต่ถ้ามีเหตุการณ์อย่างใดอย่างหนึ่งกระทบกระเทือนจิตใจก็จะทำให้เกิดความท้อแท้ เมื่อหน่ายและหมดกำลังใจ ก็จะส่งผลให้เกิดความเสียหายต่อการทำงานอย่างมาก ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการสร้างแรงจูงใจ คือ

1. ลักษณะของคน จะมีลักษณะเป็นอย่างไรก็ขึ้นอยู่กับความรับผิดชอบ ความสนใจ ความต้องการ การศึกษา ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ตลอดจนความเลื่อมใสครรภาระหน้างาน

2. ชนิดของงาน เป็นที่น่าพึงพอใจทำให้มีความกระตือรือร้น อย่างที่จะทำให้เห็นความก้าวหน้าในอนาคต มีความสุขจากความสำเร็จ และมีผลตอบแทนที่คุ้มค่า จะทำให้พนักงานทุ่มเทกับการทำงานอย่างเต็มที่

3. ลักษณะสภาพของงาน สร้างความสะตอในการปฏิบัติงาน ไม่มีปัญหา และอุปสรรคสภาพแวดล้อมการทำงานอยู่ในเกณฑ์ที่ดี เพื่อร่วมงานไม่มีความขัดแย้ง เครื่องมือ และอุปกรณ์ทำงานครบ บรรยายกาศการทำงานเป็นไปอย่างราบรื่น พนักงานก็จะมีขวัญและกำลังใจที่ดี

4. คุณลักษณะหัวหน้างาน เป็นผู้มีอุปนิสัยใจقرارเริงแจ่มใส มีความรู้ความสามารถ มีความรับผิดชอบ ทำงานโดยไม่ใช้อารมณ์ ปฏิบัติงานโดยยึดถือหลักความเป็นธรรม และเป็นผู้มีมนุษยสัมพันธ์ดี สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้จะส่งผลกระทบต่อการจูงใจผู้ร่วมงานทั้งสิ้น

ไมเออร์ (Myers 1970: 124) "ได้เสนอความคิดในการสร้างแรงจูงใจในการทำงานโดยเน้นถึงการวางแผนของงานที่จะให้ได้ผลในเชิงปฏิบัติว่าควรมีลักษณะดังนี้"

1. งานควรมีส่วนสัมพันธ์กับความปรารถนาส่วนตัว งานนั้นจึงจะมีความหมายสำหรับผู้ทำ
2. งานนั้นต้องมีการวางแผนและวัดความสำเร็จได้ โดยใช้ระบบการทำงานและการควบคุมที่มีประสิทธิภาพ

3. เพื่อให้ได้ผล การสร้างสิ่งจูงใจภายในเป้าหมายของงานจะต้องมีลักษณะดังนี้

3.1 คนทำงานมีส่วนในการตั้งเป้าหมาย

3.2 ผู้ปฏิบัติงานจะต้องรับทราบผลสำเร็จในการทำงานโดยตรง

3.3 งานที่ปฏิบัติจะต้องตรงกับความรู้ ความสามารถและความพอดี

3.4 งานจะต้องมีลักษณะท้าทาย

3.5 งานนั้นจะต้องสามารถทำให้สำเร็จได้

เป้าหมายของงานตามลักษณะนี้จะสนองความต้องการในด้านความก้าวหน้าในตำแหน่ง ความสำเร็จของงาน ความรับผิดชอบ การยอมรับนับถือ ความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงาน ความต้องการเป็นเจ้าของ และความมั่นคงในการทำงาน ซึ่งเป็นแนวทางไปสู่ความสำเร็จในการปฏิบัติงาน

อีวนส์ (Evans 1971: 31-38) ได้กล่าวถึง แรงจูงใจในการทำงานโดยเน้นถึงความสำคัญของเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ของงาน ได้ตั้งทฤษฎีเกี่ยวกับการกระตุ้นให้บุคคลแสดงความสามารถอีกมาว่า “กิจกรรมของแต่ละบุคคลที่กระทำนั้นย่อมนำไปสู่วัตถุประสงค์อันสำคัญที่ผู้กระทำการหวังไว้” และได้สร้างแบบจำลองเกี่ยวกับแรงจูงใจในการทำงาน ซึ่งสรุปได้ว่า

1. แรงจูงใจในการทำงานใด ๆ นั้นขึ้นอยู่กับความสำเร็จตามวัตถุประสงค์และแนวทางในการดำเนินงาน แนวทางในการดำเนินงานจะต้องสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่วางไว้ จึงจะก่อให้เกิดแรงจูงใจในการทำงานมากขึ้น

2. เมื่อว่าจะมีแรงจูงใจในการทำงาน แต่ถ้ามีตัวถ่วงในการทำงาน เช่น ขาดความรู้ ความสามารถในการทำงาน ขาดอิสระภาพ ก็จะทำให้กิจกรรมนั้นขาดตอนหรือไม่ต่อเนื่อง แต่ถ้าไม่มีแรงจูงใจกิจกรรมนั้นจะดำเนินไปด้วยคีไม่ได้ อาจจะกระทำขาดตอนเป็นช่วง ๆ ไม่มีความสม่ำเสมอ กิจกรรมที่มีประสิทธิภาพจะต้องเป็นกิจกรรมที่สม่ำเสมอ และความสม่ำเสมอในการทำงานต้องขึ้นอยู่กับความรู้ความสามารถ ตั้งแต่เดลล์ที่คือในการทำงาน ตลอดจนแรงจูงใจที่จะดำเนินการตัวบุคคล

3. ความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้นั้น จะเกิดขึ้นได้ เพราะมีความสม่ำเสมอในการทำงาน ประกอบกับแนวทางในการดำเนินงานตามวัตถุประสงค์ ประกอบทั้ง 2 ประการนี้ หากขาดประการหนึ่งประการใด ความสำเร็จก็จะลดน้อยลง

ลุಥาน์ส (อ้างในสมัย เปลี่ยนเดชา 2537: 23) การที่จะเกิดแรงจูงใจขึ้นในบุคคลจะประกอบด้วยองค์ประกอบที่สำคัญ 3 ส่วน คือ

1. ความต้องการ (Need) เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นเมื่อร่างกายเกิดความไม่สมดุล เช่น เมื่อร่างกายขาดน้ำ อาหาร ความต้องการทางเพศ หรือเมื่อไม่ได้รับการยอมรับจากเพื่อนหรือหน่วยงาน

2. แรงขับหรือแรงกระตุ้น (Drive) เป็นพลังกระตุ้นที่เกิดขึ้นภายในร่างกายเพื่อรับจับความต้องการเป็นตัวกระตุ้นทำให้เกิดพฤติกรรมเพื่อนำไปสู่เป้าหมาย สิ่งนี้ถือเป็นหัวใจของกระบวนการ

การบูรณาการ

3. เป้าหมาย (Goal) เป็นสิ่งที่มาสนองความต้องการและผลแรงขับเคลื่อนเป็นจุดศูนย์กลางของกระบวนการบูรณาการ

การบูรณาการเกิดขึ้นจากความตั้งใจโดยตรงระหว่างงานกับผู้ปฏิบัติงาน โดยบุคคลผู้นั้นเป็นผู้กำหนดขึ้นมาเอง เช่น เกิดแรงบูรณาการเพื่อความคุ้มค่าและความสำคัญของงาน การต้องการความสำเร็จในงาน การอยากทำงานเพื่ออยากร้าวความสามารถของตนเอง หรือ กิจกรรมนอกเหนือจากการงาน เช่น การร่วมกิจกรรมด้านกีฬา หรือทำงานอดิเรกของแต่ละคน ล้วนเกิดขึ้นจากการบูรณาการภายในทั้งสิ้น ซึ่งการบูรณาการที่เกิดขึ้นนั้นจะส่งผลให้เกิดความพึงพอใจในการทำงาน

1.4 ความพึงพอใจในการทำงาน

ความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของบุคลากรเป็นสิ่งสำคัญยิ่งที่จะทำให้การดำเนินงานในองค์กรสำเร็จตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ แต่ในทางตรงกันข้ามหากบุคลากรในองค์กรใด ๆ ที่ไม่มีความพึงพอใจในงานที่ปฏิบัติอยู่ การดำเนินงานขององค์กรนั้น ๆ ที่ไม่สามารถดำเนินงานให้บรรลุวัตถุประสงค์ได้ ดังนั้น การสร้างแรงบูรณาการซึ่งเป็นสิ่งจำเป็นและสำคัญที่จะทำให้การปฏิบัติงานของบุคลากรเกิดความพึงพอใจในการปฏิบัติงาน

1.4.1 ความหมายของความพึงพอใจในการทำงาน

ความพึงพอใจในการทำงาน (Job Satisfaction) ได้มีผู้ให้ความหมายไว้ต่าง ๆ ดังนี้

เฟลด์แมน และ ออร์โนลด์ (Feldman and Arnold 1983: 192) ได้ให้ความหมายถึงความพึงพอใจในการทำงานไว้ว่า เป็นสิ่งที่แสดงออกถึงความรู้สึกในทางบวกที่มีอยู่ทั้งหมดของบุคคลที่มีต่องานที่ปฏิบัติ

กรองเก้า อุญสุข (2542: 33) ให้ความหมายของความพึงพอใจในการทำงานว่า หมายถึงทัศนคติโดยทั่วไปของพนักงานที่มีต่องานของเขาว่าเขาได้รับการปฏิบัติที่ดีตอบสนองความต้องการของเขาราตามสมควร เช่น สภาพการทำงานที่มั่นคงปลอดภัย ได้เงินเดือนค่าจ้างตอบแทนเพียงพอแก่การยังชีพ ฯลฯ จะทำให้พนักงานพอใจและมีความรู้สึกทัศนคติที่ดีต่องาน

วันชัย พูนทรัพย์ (2544: 40) กล่าวว่า ความพึงพอใจในการทำงานเป็นการวัดถึงทัศนคติโดยทั่วไป ของบุคคลที่มีต่องานของเขาว่า โดยผู้ที่มีความพึงพอใจในงานสูงมีแนวโน้มที่จะทุ่มเทความพยายามในการทำงานให้มากกว่าคนทั่วไป และน่าจะส่งผลถึงผลงานขององค์กร ขณะที่ผู้ที่มีความพึงพอใจในงานต่ำกว่าจะทุ่มเทต่อการทำงานน้อยลง จะเห็นว่าผู้ที่มีความพึงพอใจในงานจะเป็นผู้ที่มีทัศนคติทางบวกกับการทำงาน ขณะที่ผู้ที่มีความไม่พอใจในงานจะมีทัศนคติในทางลบต่องาน

อรรถพร กงวีໄລ (2546: 29) ได้สรุปว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ทัศนคติ หรือระดับความพึงพอใจของบุคคลต่อกิจกรรมต่าง ๆ ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงประสิทธิภาพของ กิจกรรมนั้นๆ โดยเกิดจากพื้นฐานของการรับรู้ ค่านิยมและประสบการณ์ที่แต่ละบุคคลได้รับ ระดับ ของความพึงพอใจจะเกิดขึ้นเมื่อกิจกรรมนั้น ๆ สามารถตอบสนองความต้องการแก่บุคคลนั้นได้

สายจิตรา สุขสงวน (2546: 16) ได้สรุปว่า ความพึงพอใจเป็นความรู้สึกที่มี ต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งเป็นไปได้ทั้งทางบวกและทางลบ แต่ถ้าเมื่อได้ที่สิ่งนั้นสามารถตอบสนองความ ต้องการหรือทำให้บรรลุจุดมุ่งหมายได้ ก็จะเกิดความรู้สึกทางบวก แต่ในทางตรงกันข้ามถ้าสิ่งใด สร้างความรู้สึกผิดหวัง ไม่บรรลุจุดมุ่งหมายก็จะทำให้เกิดความรู้สึกทางลบเป็นความรู้สึกไม่พึง พอยใจ

จากความหมายของความพึงพอใจในการทำงานที่กล่าวมาแล้ว สรุปได้ว่าความพึงพอใจใน การทำงานเป็นผลที่เกิดจากความรู้สึก ทัศนคติ helyday ฯ ประการ ที่บุคคลมีต่อปัจจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง สัมพันธ์กับการทำงาน อันเกิดจากพื้นฐานของการรับรู้ ค่านิยม และประสบการณ์ที่แต่ละบุคคล ได้รับ และจะเกิดขึ้นก็ต่อเมื่อสิ่งนั้นสามารถตอบสนองความต้องการให้แก่บุคคลนั้นได้ ซึ่งระดับ ความพึงพอใจของแต่ละบุคคลย่อมมีความแตกต่างกันไป

1.4.2 ความสำคัญของความพึงพอใจในการทำงาน

การบริหารงานในองค์กรใด ๆ ก็ตาม บทบาทหนึ่งของผู้บริหารที่สำคัญมาก ก็คือ ความสามารถในการสร้างแรงจูงใจให้บุคลากรในองค์กรเกิดความพึงพอใจในการทำงาน อัน จะส่งผลให้การทำงานของบุคลากรในองค์กรมีประสิทธิภาพเกิดประสิทธิผลสูง ดังนั้น การสร้าง แรงจูงใจในการทำงานจึงเป็นสิ่งสำคัญมากในการบริหาร มีผู้แสดงทัศนะเกี่ยวกับความสำคัญของ ความพึงพอใจในการทำงาน ไว้ดังนี้

พรพรรณราย ทรัพย์ประภา (2539: 160) ได้จำแนกความสำคัญของความพึง พอยใจในการทำงานไว้ 3 ประการ ดังนี้

1. ความสำคัญต่อองค์กร ความพึงพอใจนี้ประโยชน์ต่อองค์กร โดยเฉพาะ อย่างยิ่งในด้านการบริหารงานบุคคล ในอันที่จะสนองความต้องการด้านพฤติกรรมมนุษย์ให้แก่ องค์กรในเรื่องสำคัญ ๆ คือ

1.1 ช่วยให้องค์กรได้คนดีมีความสามารถร่วมทำงานด้วย และ รักภายนอกดี ๆ เหล่านี้ให้อยู่ในองค์กรต่อไปนาน ๆ เป็นที่ปรากฏว่า การท่องค์กรจำนวนมาก ไม่ สามารถจะดำเนินงานให้ประสบความสำเร็จตามที่ต้องการได้ มีสาเหตุสำคัญประการหนึ่ง อัน เนื่องมาจากปัญหาในการสรรหาบุคลากรคือ องค์กรเหล่านี้ไม่สามารถสรรหาบุคคลที่มีความรู้ ความสามารถและมีประสบการณ์ที่เหมาะสมกับงานเข้ามาทำงานให้กับองค์กรได้ การจูงใจจึงเป็น

วิธีการหนึ่งที่จะช่วยดึงดูดความสนใจของบุคคลเหล่านี้ให้เข้ามาร่วมกับองค์กร และอยู่กับองค์กรเป็นเวลานาน ๆ หรือตลอดไป

1.2 ทำให้องค์กรมั่นใจว่าบุคลากรขององค์กร จะทำงานตามที่ถูกจ้างไว้อย่างเต็มกำลังความสามารถ ในความจริงนั้นแม้ว่าการคัดเลือกบุคลากรเข้ามาทำงานในองค์กรจะกระทำการกันอย่างพิถีพิถัน แม้มีการพิจารณาภัยอ่างลงทะเบียนดีถ้วนว่า มีความรู้ความสามารถที่จะทำงานให้กับองค์กรก็ตาม ก็ยังไม่มีหลักประกันว่าบุคคลที่เข้ามาร่วมงานในองค์กร จะทุ่มเททำงานให้กับองค์กรอย่างเต็มที่ นอกเหนื่องนี้ องค์กรก็ยังมีข้อจำกัดอยู่หลายประการในอันที่จะใช้งานบุคลากร ได้อย่างเต็มที่ ข้อจำกัดเหล่านี้ล้วนแต่มาจากปัจจัยภายนอกองค์กร ซึ่งอยู่นอกเหนือการควบคุมทั้งสิ้น เช่น สภาพแรงงาน กฎหมาย หน่วยราชการที่เกี่ยวข้อง เป็นต้น แต่สถานการณ์ในปัจจุบันนับเป็นภัยให้องค์กร โดยเฉพาะอย่างยิ่งในภาคธุรกิจต้องต่อสู้กับการแข่งขันอยู่ตลอดเวลา องค์กรจึงต้องพยายามหาวิถีทางใหม่ ๆ ที่จะใช้กำลังความสามารถของบุคลากรที่มีอยู่ให้เกิดประโยชน์สูงสุดเท่าที่จะทำได้ การสร้างแรงจูงใจจึงเป็นวิธีการที่จะทำให้บุคลากรทุ่มเทกำลังความสามารถที่มีอยู่ให้กับองค์กรอย่างเต็มที่ และด้วยความเต็มใจ

1.3 ช่วยส่งเสริมพฤติกรรมในการเริ่มสร้างสรรค์ เพื่อประโยชน์ขององค์กร ความเปลี่ยนแปลงก้าวหน้าอย่างรวดเร็วทางด้านสิ่งแวดล้อมขององค์กรโดยเฉพาะอย่างยิ่งทางด้านเทคโนโลยี ทำให้องค์กรต้องประสบปัญหาที่เปลกและใหม่อยู่เสมอ ความสามารถในการทำงานแบบดั้งเดิมที่มีลักษณะเป็นงานประจำไม่อาจช่วยให้องค์กรแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นและดำเนินการให้ประสบผลสำเร็จได้ ความสามารถในการเริ่มสร้างสรรค์เป็นสิ่งสำคัญและจำเป็นสำหรับองค์กรทุกองค์กร จึงพยายามส่งเสริมบุคลากรให้มีความคิดสร้างสรรค์มากขึ้น วิธีจูงใจย่อมมีประโยชน์ต่อการส่งเสริมการทำงานในลักษณะที่ใช้ความคิดสร้างสรรค์สิ่งเปลก ๆ ใหม่ ๆ ได้เป็นอย่างดี

1.4 การสร้างแรงจูงใจจะเป็นการรักษาคนดีที่มีคุณภาพให้ปฏิบัติงานอยู่กับองค์กรตามความต้องการได้ เพราะคนดีมีคุณภาพจะเป็นที่ต้องการขององค์กรต่าง ๆ หากไม่มีการสร้างแรงจูงใจให้แก่บุคลากรที่มีคุณภาพ และมีองค์กรอื่นเสนอเงื่อนไขในสิ่งที่บุคลากรเหล่านี้ต้องการเขายอมจากไปแล้วหางานในสิ่งที่เขาต้องการ

2. ความสามารถต่อผู้บริหาร การจูงใจนักงานจะมีประโยชน์ต่อองค์กรแล้ว ยังมีประโยชน์ต่อผู้บริหาร อีกหลายประการ ได้แก่

2.1 ช่วยให้การมอบอำนาจหน้าที่ของผู้บริหารเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ การมอบอำนาจหน้าที่จะพบอุปสรรคหลายประการ โดยเฉพาะอย่างยิ่งอุปสรรคอันเกิดจากทรัพยากรของผู้ใต้บังคับบัญชาในการไม่ยินยอมรับมอบอำนาจหน้าที่ เช่น คิดว่าตนเองไม่มีความสามารถ ไม่ต้องการความรับผิดชอบ เป็นต้น นอกจากนี้ยังมีอุปสรรคอันเกิดจากการที่

ผู้บังคับบัญชาไม่ขึ้นของมอบอำนาจหน้าที่อีกด้วย วิธีสูงใจจะช่วยให้ผู้บังคับบัญชาขึนดีในการมอบอำนาจหน้าที่นั้น ๆ

2.2 ขัดปัญหาข้อขัดแย้งในการบริหารงาน เพาะการสูงใจจะช่วยให้อำนาจหน้าที่ของผู้บริหารเป็นที่ยอมรับของผู้ใต้บังคับบัญชา ทำให้ผู้บริหารมีอิทธิพลเหนือพฤติกรรมของผู้ใต้บังคับบัญชา ซึ่งจะช่วยลดปัญหาข้อขัดแย้งระหว่างผู้ใต้บังคับบัญชากับผู้บังคับบัญชาได้

2.3 เอื้ออำนวยต่อการสั่งการ การสูงใจช่วยให้ผู้บริหารมีภาวะผู้นำที่ดี ซึ่งจะเอื้ออำนวยให้การสั่งการเป็นไปอย่างมีประสิทธิผล การสั่งการหรือการอำนวยการเป็นหน้าที่ทางการบริหารที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับพฤติกรรมมนุษย์ การสูงใจจึงสามารถแก้ปัญหาต่าง ๆ ในการสั่งการในส่วนที่เกี่ยวกับพฤติกรรมมนุษย์ได้

3. ความสำคัญต่อนุคลากร นอกจากการสูงใจจะมีความสำคัญต่อองค์กรและต่อฝ่ายบริหารแล้ว ยังมีประโยชน์ต่อนุคลากรขององค์กรดังนี้

3.1 ช่วยให้นุคลากรสามารถสนองวัตถุประสงค์ขององค์กร และสนองความต้องการของตนเองได้พร้อม ๆ กัน ทำให้สามารถปรับตัวเองให้เข้ากับองค์กรได้สะดวกขึ้น

3.2 ได้รับความยุติธรรมจากองค์กรและฝ่ายบริหาร โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องของค่าตอบแทน

3.3 มีขวัญกำลังใจในการทำงาน โดยได้รับความสนใจจากฝ่ายบริหารในฐานะที่เป็นสิ่งมีชีวิต ไม่ใช่วัตถุ ทำให้ไม่เกิดความเบื่อหน่าย หรืออยากรถูกเลี้ยงงาน

ความพึงพอใจในการทำงานคล้ายกับการสูงใจในการทำงาน จะต่างกันก็เพียงความพึงพอใจในการทำงานเป็นเรื่องที่เกี่ยวกับความรู้สึกที่มีต่อการทำงาน แต่การสูงใจในการทำงาน เป็นเรื่องเกี่ยวกับพฤติกรรมต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในการทำงาน จึงไม่ใช่สิ่งแเปลกแต่อย่างใด ที่จะกล่าวว่าทั้งความพึงพอใจในการทำงาน และการสูงใจในการทำงานไม่มีความแตกต่างกันอย่างชัดเจน ทั้งนี้เนื่องจากเหตุผล 2 ประการ คือ ประการแรก ความพึงพอใจเป็นสิ่งตอบสนองความชอบหรือไม่ชอบต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง กล่าวคือ บุคคลจะพยายามเข้าหาในสิ่งที่ตนชอบ และพฤติกรรมเช่นนี้เป็นการสูงใจอย่างหนึ่ง ประการที่สอง การสูงใจเป็นการกระตุ้นให้บุคคลเกิดแรงจูงใจในการแสวงหาสิ่งที่ตอบสนองความต้องการ จึงกล่าวได้ว่าการสูงใจเป็นส่วนหนึ่งของความพึงพอใจในการทำงาน

จากแนวคิดในเรื่องความพึงพอใจในการทำงานจะเห็นได้ว่า ความพึงพอใจในการทำงานของพนักงานในองค์กรส่งผลต่อความสำเร็จของงาน องค์กรใดก็ตามหากพนักงานทำงานด้วยความเต็มใจมีความพึงพอใจในด้านบุคคล หน่วยงาน หรือการทำงานจึงส่งผลต่อประสิทธิภาพของการทำงาน แต่ในทางตรงกันข้าม หากพนักงานไม่มีความพึงพอใจในการทำงานก็จะเป็นนुสบทุกที่ทำ

ให้ผลงานมีคุณภาพต่ำ คุณภาพของงานลดลง เกิดปัญหาต่อองค์กร ด้วยเหตุผลดังกล่าว แสดงให้เห็นว่า ความพึงพอใจในการทำงานเป็นเครื่องหมายที่แสดงถึงประสิทธิภาพของการทำงาน

1.4.3 ปัจจัยที่ก่อให้เกิดความพึงพอใจในการทำงาน

ในส่วนของปัจจัยที่ก่อให้เกิดความพึงพอใจในการทำงาน ได้มีการศึกษาพบว่า มีองค์ประกอบหลายประการที่ส่งผลต่อความพึงพอใจในการทำงาน

องค์ประกอบพื้นฐาน มีดังต่อไปนี้ (อารี เพชรบุตร 2539: 56)

1. งาน (Job) คืองานที่พนักงานได้ทำอยู่ หมายความว่า พนักงานมีความชอบความสนใจ ความสนใจ ความสนใจในงานนั้นหรือไม่ หากมีความชอบ ความสนใจแล้ว ก็ย่อมจะมีความพอใจในงานนั้นสูงเป็นทุนอยู่ ในขณะที่ทำงานไป โอกาสที่พนักงานจะเรียนรู้งาน รู้สิ่งใหม่ ๆ ก็มากขึ้น และสิ่งนี้หากพนักงานชอบ ก็ย่อมเพิ่มความพอใจในงานนั้นมากขึ้นไปอีกเช่นกัน

2. ค่าจ้าง (Wage) ค่าจ้างแรงงานเป็นองค์ประกอบหนึ่งที่ทำให้พนักงานอยากทำงานในหน่วยงานนั้นหรือไม่ การให้ค่าจ้างแรงงานในอัตราที่เหมาะสม ก็ทำให้ผู้ทำงานพึงพอใจได้ นอกจากนี้ค่าจ้างแรงงานก็ต้องมีความยุติธรรม โดยเฉพาะพนักงานที่มีคุณสมบัติเดียวกัน

3. โอกาสที่ได้เลื่อนขั้นหรือเลื่อนตำแหน่ง (Promotion) พนักงานทุกคนก็ต้องหวังไว้กับสิ่งเหล่านี้ ผู้บังคับบัญชาต้องมีวิธีการที่ดีในการพิจารณาเพื่อความยุติธรรม เพราะสิ่งนี้จะกระทบต่อความพึงพอใจในงานของคนงานได้

4. การยอมรับ (Recognition) ทั้งจากผู้บังคับบัญชา ผู้บริหารและเพื่อนร่วมงาน หากมีการยอมรับ ย่อมทำให้บุคคลเกิดความพึงพอใจในการทำงาน ดังนั้น การให้เกียรติ ให้การยอมรับ รับฟังความคิดเห็นต่อบุคคลย่อมทำให้พนักงานเกิดความพึงพอใจได้

5. สภาพการทำงาน (Working Condition) เป็นสภาพโดยทั่ว ๆ ไปของสถานที่ทำงาน เช่น สะอาด เป็นระเบียบ กว้างขวาง โถ่โถง ที่เป็นสภาพทางกายภาพ (Physical Environment) สิ่งเหล่านี้มีผลต่อความพึงพอใจในการทำงาน

6. ผลประโยชน์ (Benefit) และสวัสดิการ (Services) หมายถึง สิ่งที่พนักงานได้รับตอบแทนนอกเหนือจากค่าจ้าง เช่น บำเหน็จ บำนาญ ค่ารักษาพยาบาล ค่าที่พัก ค่าน้ำมันรถ ฯลฯ สิ่งเหล่านี้ย่อมมีผลต่อความพึงพอใจในการทำงาน

7. หัวหน้างาน หรือผู้บังคับบัญชา (Leader) หัวหน้ามีอิทธิพลมากเช่นกัน เช่น ลักษณะของหัวหน้าเป็นแบบใด มีทักษะในการบริหารงานมากน้อยเพียงใด รู้หลักจิตวิทยา หลักมนุษยสัมพันธ์เพียงไร และเมื่อมีปัญหา หัวหน้ามีความสามารถที่จะแก้ปัญหาหรือให้คำแนะนำผู้ใต้บังคับบัญชาได้ดีเพียงไร

8. เพื่อนร่วมงาน (Co – Workers) หากมีเพื่อนร่วมงานที่ดีทำงานไปกันได้ ย่อมส่งผลทำให้พนักงานเกิดความพอใจในการทำงานมากขึ้น

9. องค์กรและการจัดการ (Organization) นายถึง องค์กรใดที่มีชื่อเสียง การทำงานมีระบบแล้ว ย่อมทำให้เกิดการยอมรับ ย่อมทำให้ผู้ทำงานเกิดความพึงพอใจในองค์กรนั้น ส่วน การจัดการ หากองค์กรมีวิธีการจัดระบบการบริหารดีย่อมสร้างความพึงพอใจในการทำงาน

1.4.4 ผลสืบเนื่องของความพึงพอใจที่มีต่อองค์กร

เทพพนม เมืองแม่น (2539: 113-114) ได้กล่าวถึงผลสืบเนื่องของความพึงพอใจที่มีต่อองค์กรว่า ในการบริหารบุคลากรให้ทำงานอย่างมีประสิทธิภาพและบรรลุตามวัตถุประสงค์ขององค์กรนั้น ความพอใจในการทำงานของพนักงานมีบทบาทต่อองค์กรอย่างยิ่ง โดย อ้างถึง พอร์เตอร์และสเทียร์ (Porter and Steers) ที่ได้ศึกษาความสำคัญของความพึงพอใจในงานซึ่ง เป็นองค์ประกอบที่มีผลต่อการลาออกจากงานและขาดงานดังนี้

1. ความพึงพอใจในงานเป็นตัวทำนายการลาออกจากงาน ผู้ปฏิบัติงานส่วนใหญ่ลาออกจากงานเนื่องจากความไม่พอใจในงานและไม่สามารถได้รับในสิ่งที่คาดหวัง

2. ค่าจ้างและการให้ความชอบจะเป็นองค์ประกอบสำคัญในการตัดสินใจ เกี่ยวกับการลาออกจากงาน

3. แบบการนิเทศน์งาน หรือลักษณะการบังคับบัญชา เป็นองค์ประกอบ สำคัญต่อการลาออกจากงาน

4. ขนาดของหน่วยงาน จะมีผลต่อการลาออกจากงานและการขาดงานใน กลุ่มกรรมกร หน่วยงานขนาดเล็กจะไม่พบปัญหาการหยุดงานและลาออกจากงานมาก

5. การขาดความพึงพอใจในเพื่อนร่วมงาน จะมีความสัมพันธ์อย่างสูงกับการ ลาออกจากงาน

6. การขาดงานจะมีความสัมพันธ์กับความไม่พึงพอใจในงาน ทั้งในกลุ่ม ผู้ปฏิบัติงานระดับกรรมกรและระดับสูง.

7. ความซ้ำซากของงาน ความรู้สึกของการขาดความเป็นตัวของตัวเองและ ขาดความรับผิดชอบ จะสัมพันธ์กับการลาออกจากงานและการหยุดงาน

8. อายุจะมีความสัมพันธ์ในด้านลบกับการลาออกจากงาน และมี ความสัมพันธ์ด้านบวกกับการขาดงาน

2. ทฤษฎีเกี่ยวกับการจูงใจในการทำงาน

ธีรพล เกลี้ยง (2547: 20) กล่าวว่ากว่า 40 ปี ที่ผ่านมา เกิดทฤษฎีเกี่ยวกับแรงจูงใจในการทำงานมากมาย ซึ่งมีการอธิบายไว้แตกต่างกันอย่างชัดเจนในมุมมองที่มีต่อพฤติกรรมของมนุษย์ เช่น สภาพแวดล้อม สังคม นิสัย และกระบวนการรับรู้ ซึ่งความสามารถแบ่งทฤษฎีของการจูงใจในการทำงานได้ดังนี้

2.1 ทฤษฎีการจูงใจของมาสโลว์ (Maslow's Need Hierarchy Theory)

มาสโลว์ เป็นนักจิตวิทยาและนักมนุษยบวิทยาที่นำเสนอด้วยเป็นอย่างมากเกี่ยวกับเกียรติยศและคุณค่าของบุคคล เขาเชื่อว่าบุคคลมีความสามารถในการบวกที่จะได้ปรับปรุง คุณภาพชีวิตของคนและมีความแตกต่างระหว่างบุคคลที่สมบูรณ์ (Healthy) กับบุคคลที่ไม่สมบูรณ์ (Unhealthy) ทฤษฎีเกี่ยวกับพฤติกรรมมนุษย์ของมาสโลว์ ได้มาจากประสบการณ์ของเขามาสโลว์พยาบาลตรวจสอบ วิจารณ์ และบูรณาการแนวคิดของผู้นำทางจิตวิทยาอื่น ๆ และนำเสนอเป็นทฤษฎีความต้องการตามลำดับขั้น (ศุภิสรา แพงทอง 2546: 24-26)

มาสโลว์ นำประสบการณ์ที่ได้จากการเป็นนักจิตวิทยาและผู้ให้คำปรึกษามาเป็นพื้นฐานในการเสนอทฤษฎีที่อธิบายถึงพฤติกรรมของมนุษย์ว่าจะมีความต้องการเป็น 5 ลำดับขั้น จากขั้นต่ำสุดไปสู่ขั้นสูงสุด คือ

1. ความต้องการทางร่างกาย (Physiological needs) ความต้องการขั้นนี้เป็นความต้องการพื้นฐานสำคัญที่สุด เพื่อให้ดำรงชีวิตอยู่ได้ เช่น ความต้องการด้านปัจจัยสี่ ความต้องการทางเพศ

2. ความต้องการความปลอดภัยและความมั่นคง (Safety and security needs) เมื่อได้รับความต้องการด้านร่างกายที่พอใจแล้ว ก็จะเกิดความต้องการความปลอดภัยและความมั่นคงตามมา เช่น ต้องการได้รับความคุ้มครองปกป้อง ต้องการกฎระเบียบ กฏหมาย ต้องการเป็นอิสระส่วนตน

3. ความต้องการทางสังคม (Social needs) เริ่มแรก มาสโลว์เสนอว่าเป็นความต้องการความรักและการมีส่วนร่วมในสังคม (Love and belonging needs) ต่อมาก็ได้รวมเอาความรู้สึกต้องการมิตรภาพ ต้องการมีสัมพันธภาพกับเพื่อน กับสามีภรรยาและกับบุตรหลานเข้ามาด้วย ความต้องการขั้นนี้เป็นความต้องการที่จะเป็นผู้ให้และผู้รับจากสังคม ถ้าไม่ได้รับความพึงพอใจจากความต้องการขั้นนี้ จะเกิดความรู้สึกโดดเดี่ยว ลังเล ว่าเหรอ ถูกตัดออกหรือถูกปฏิเสธจากสังคม ซึ่งมาสโลว์ เห็นว่า สามารถทำให้เกิดผลต่อเนื่องไปถึงการปรับตัวที่ไม่ดีในสังคมได้

4. ความต้องการยอมรับนับถือ (Esteem needs) เป็นความต้องการเกียรติยศหรือเสียง ความต้องการการยอมรับนับถือตนเอง เคารพตนเอง เช่น ความต้องการสัมฤทธิ์ผล ความต้องการที่มีความสามารถ ความภูมิใจในคุณภาพของงาน ที่จะช่วยให้เกิดการยอมรับนับถือจากคนอื่น เช่น ความ

มีชื่อเสียง ความมีสถานภาพ ความมีเกียรติยศ การได้รับความสนใจ การมีผู้อื่นยอมตาม การได้รับ การยอมรับจากผู้อื่น ในประเภทนี้อาจทำให้ผู้มีความต้องการยอมรับนั้นถือสูง มีลักษณะต้องพึงพา ผู้อื่นทำให้ไม่เป็นตัวของตัวเอง ในบางสถานการณ์อาจนำไปสู่ความขัดแย้งระหว่างการกระทำการตาม ความคิดของตนกับการที่จะได้รับการยอมรับจากผู้อื่น

5. ความต้องการความสำเร็จสูงสุดแห่งตน (Self-actualization needs) เป็นความต้องการ พัฒนาตนเองตามศักยภาพสูงสุด ได้แสดงออกซึ่งทักษะและความเป็นเลิศในบางสิ่งบางอย่างที่ตนมี และมีอารมณ์ซึ่งแสดงออกถึงบุคลิกภาพที่สมบูรณ์ ความต้องการความสำเร็จสูงสุดแห่งตน เป็น กระบวนการไม่สิ้นสุด นั่นคือ ความรู้สึกว่าตนเองจะถึงจุดหมายปลายทางสุดท้ายแล้วก็จะมี เป้าหมายต่อไปเรื่อย ๆ ตามศักยภาพของตน ผลงานของมาสโลว์ระบุต่อมาได้อธิบายว่า ความ ต้องการความสำเร็จสูงสุดแห่งตนไม่อาจอธิบายได้อย่างสมบูรณ์เพียงพอเมื่อมองกับความ ต้องการขั้นอื่น ๆ เพราะความต้องการความสำเร็จสูงสุดแห่งตนมีแนวโน้มว่าบุคคลจะมีศักยภาพที่ เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมความสำเร็จแห่งตนเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ มาสโลว์ได้เสนอลักษณะของคนที่มี ความสำเร็จสูงสุดแห่งตนไว้ดังนี้

- 5.1 มีความเป็นเลิศในการรับรู้ความจริง
- 5.2 มีการยอมรับตนเอง ยอมรับผู้อื่น และยอมรับในธรรมชาติ
- 5.3 มีความสมัครใจในการกระทำโดยไม่ต้องมีการกระตุ้น
- 5.4 มีความสนใจปัญหาอย่างแท้จริง
- 5.5 มีความปรารถนาความเป็นส่วนตัว และมีการปิดกั้นมากขึ้น
- 5.6 มีความเป็นตัวของตัวเองและต่อต้านข้อจำกัดของปัทสถานทางวัฒนธรรม
- 5.7 มีความชาญซึ่งและมีปฏิกริยาตอบโต้ตอบอารมณ์
- 5.8 มีประสบการณ์สูงสุดอย่างมาก
- 5.9 มีการยอมรับในเชื้อชาติเผ่าพันธุ์มนุษย์
- 5.10 มีการปรับปรุงความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล
- 5.11 มีค่านิยมและมีลักษณะเป็นประชาธิปไตยมาก
- 5.12 มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์มาก
- 5.13 มีความระมัดระวังในระบบค่านิยม

2.2 ทฤษฎี ERG ของอัลเดอร์เฟอร์ (Alderfer's Theory)

อัลเดอร์เฟอร์ ได้เสนอทฤษฎี ERG โดยอาศัยพื้นฐานมาจากทฤษฎีของมาสโลว์ และจาก การศึกษาวิจัยเชิงประจักษ์ อัลเดอร์เฟอร์ ได้แบ่งความต้องการของมนุษย์ออกเป็น 3 กลุ่ม คือ (สมช. นาวีการ 2540: 43)

1. ความต้องการดำรงชีวิต (Existence needs) หรือ E ความต้องการในกลุ่มนี้จะเกี่ยวข้อง กับความต้องการทางร่างกายและปัจจัยที่จำเป็นสำหรับการดำรงชีวิต ซึ่งเทียบได้กับความต้องการทางร่างกายและความต้องการความปลอดภัย และความนั่นคงตามทฤษฎีของมาสโลว์

2. ความต้องการด้านความสัมพันธ์ (Related needs) หรือ R เป็นความต้องการทางสังคม ที่จะมีความสัมพันธ์กับบุคคลอื่น ๆ เช่น สมาชิกในครอบครัว เพื่อนฝูง เพื่อนร่วมงานและคนที่ต้องการที่จะมีความสัมพันธ์ด้วย ความต้องการกลุ่มนี้เทียบได้กับความต้องการทางสังคมตามทฤษฎีของมาสโลว์

3. ความต้องการเจริญก้าวหน้า (Growth needs) หรือ G เป็นความต้องการที่จะพัฒนาตนเองศักยภาพสูงสุด เทียบได้กับความต้องการความสำเร็จสูงสุดแห่งตน และความต้องการยอมรับนับถือในตนเองตามทฤษฎีของมาสโลว์ ความต้องการของคนเราตามทฤษฎีนี้ตั้งอยู่บน สมมติฐานที่เชื่อว่า

3.1 เมื่อความต้องการในระดับใดได้รับการตอบสนองน้อย ความต้องการในระดับนี้จะยิ่งเพิ่มมากขึ้น

3.2 เมื่อความต้องการในระดับใดได้รับการตอบสนองน้อย ความต้องการในระดับต่ำกว่าจะมีมากขึ้น

3.3 เมื่อความต้องการในระดับต่ำกว่าได้รับการตอบสนองมาก ความต้องการในระดับสูงกว่าจะมากตามไปด้วย

3.4 เมื่อความต้องการสูงสุดได้รับการตอบสนองแล้ว มนุษย์จะแสวงหาความต้องการอื่น ๆ อีก

2.3 ทฤษฎีความคาดหวังของวຽม (Vroom's Expectancy Theory)

ยุทธ เกณฑ์ (2544: 63-65) กล่าวว่า ความคาดหวังของคนเรานั้น เป็นแรงกระตุ้น ภายในของบุคคลที่ทำให้คนเราพยายามที่จะทำให้ตนเองได้รับความสำเร็จสมหวังตามต้องการ ความคาดหวังเปรียบเสมือนความต้องการที่แข็งไม่ได้รับการตอบสนอง ทฤษฎีความคาดหวังของวຽม พัฒนามาจากสมมติฐานที่ว่า ก่อนที่บุคคลจะได้รับการชูงใจให้กระทำการสิ่งใดๆ จะต้องพิจารณาก่อนว่า ความสามารถและความพยายามของเขายังทำให้ได้ผลตามที่พึงปรารถนาหรือไม่ หรืออาจกล่าวนัยหนึ่ง

ได้ว่าการชูงใจให้ทำงานเป็นความคาดหวังที่ยึดถือของแต่ละบุคคล วรุณได้อธิบายทฤษฎีแห่งความคาดหวัง (Expectancy Theory) โดยยึดเกี่ยวกับจิตวิทยาของบุคคลในองค์กร และพบว่า การที่บุคคลจะกระทำสิ่งใดก็ตามจะขึ้นอยู่กับตัวแปร 4 ตัว ได้แก่

1. ผลตอบแทนที่เขาจะได้รับนั้นเหมาะสมกับบทบาทของครอบครัวเพียงใด

2. ความพึงพอใจหรือไม่พอใจต่อผลที่จะได้รับตามความคาดหวัง

3. เมื่อเปรียบเทียบกับคนอื่นแล้ว เขายื่อว่าเขาจะต้องเป็นผู้ที่ได้รับผลอันนั้นตามความคิดของสังคม

4. เขายื่อโอกาสที่จะได้รับผลตอบแทนตามความคิดเห็นของสังคม

ความพึงพอใจในสิ่งเหล่านั้นจะเพิ่มขึ้นหากได้รับผลตอบแทนเพิ่มขึ้น และความพึงพอใจต่อสิ่งนั้นจะลดลงเมื่อเขาได้รับผลตอบแทนลดลง ถ้าบุคคลไม่พอใจต่อผลตอบแทนที่ได้ความสัมพันธ์จะเป็นไปในทางตรงกันข้าม จิตวิทยาของบุคคลในองค์กรที่ทำการศึกษานั้น เป็นพื้นฐานของการตัดสินใจเลือกทางปฏิบัติของบุคคล ในองค์กร และสอดคล้องกับทฤษฎีแห่งความคาดหวัง ซึ่งได้เสนอว่า การที่บุคคลจะปฏิบัติอย่างไร เมื่อเกิดความต้องการพร้อม ๆ กันเข้าจะพิจารณาอยู่ 2 ประการ คือ

1. พิจารณาเป้าหมายที่จะพึงพอใจ (Valence)

2. พิจารณาว่าสิ่งที่กระทำนั้นสามารถคาดหวังให้ไปถึงจุดหมายได้เพียงใด (Expectancy)

ความสัมพันธ์ทั้ง 2 ประการนี้ เป็นกระบวนการตัดสินใจของแต่ละบุคคลในการที่จะกระทำหรือเลือกไม่กระทำ ซึ่งในด้านความสัมพันธ์ระหว่างความพึงพอใจกับการทำงานย่อมก่อให้เกิดความพึงพอใจของพนักงาน จากแนวความคิดของวรุณ พอสรุปได้ดังนี้

1. คุณค่าของรางวัล (Value of reward) บุคคลหวังที่จะได้รับรางวัลหรือผลตอบแทน ต่าง ๆ เช่น มิตรภาพจากเพื่อนร่วมงาน การเลื่อนขั้น เงินเดือน ฯลฯ คุณค่าเหล่านี้ จะสะท้อนถึงภาวะของความต้องการความพึงพอใจของบุคคลแต่ละบุคคล

2. การรับรู้ความพยายามอาจนำมาซึ่งรางวัลหรือผลตอบแทนที่บุคคลจะได้รับขึ้นอยู่กับปริมาณของความพยายามในการทำงานที่บุคคลมอบให้กับองค์กร

3. คุณลักษณะและความสามารถ (Trait and abilities) ความพยายามหรือแรงจูงใจได้นำไปสู่การทำงานโดยตรง คุณลักษณะความสามารถเป็นลักษณะของแต่ละคน เช่น ความสามารถ สติปัญญา ทักษะ หรือความชำนาญ ในการใช้ฝีมือและคุณลักษณะมีผลต่อความสามารถที่จะทำงานให้สำเร็จลุล่วงไป

4. การรับรู้บทบาท (Role perception) เป็นสภาพการรับรู้กิจกรรมที่บุคคลเชื่อว่าสามารถทำงานได้ ถ้าเข้าต้องการความสำเร็จและได้ผลตอบแทนตามต้องการ

5. การทำงาน (Performance) การรวมเข้าด้วยกันของผลตอบแทน และการทำงานจะเกิดขึ้นหลังจากได้มีการรับรู้บทบาทหน้าที่ของตนที่เกิดขึ้นแล้ว

6. รางวัลหรือผลตอบแทน (Reward) ได้แบ่งออกเป็นรางวัลภายนอกและรางวัลภายใน (Extrinsic and intrinsic reward) รางวัลภายนอกที่องค์กรเป็นผู้ให้ คือ เงินเดือน สภาพการทำงาน สภาพความมั่นคงปลอดภัยในการทำงาน และผลประโยชน์พิเศษที่ให้กับพนักงาน รางวัลภายใน คือความรู้สึกที่เกิดขึ้นภายในใจ ได้แก่ ความสำเร็จ การยอมรับตนเอง ในลักษณะงาน ความรับผิดชอบ

7. การรับรู้รางวัลหรือผลตอบแทนมีความเป็นธรรม (Perceived equitable reward) ปริมาณของรางวัล หรือผลตอบแทนที่ทุกคนรู้สึกว่าเราควรจะได้รับเป็นผลมาจากการทำงานที่เขาได้ทำลงไป คือการรับรู้ว่ารางวัลหรือผลตอบแทนมีความเป็นธรรม ปกติรางวัลภายนอกและรางวัลภายนอกนำมาซึ่งความพึงพอใจ

8. ความพึงพอใจ (Satisfaction) ความพึงพอใจในผลตอบแทนมีความสำคัญต่อประสิทธิภาพในการทำงาน ซึ่งภาวะภายในของแต่ละคน การออกจากงาน การขาดงานล้วนแล้วแต่ มีความเกี่ยวข้องกับความพึงพอใจด้วย ความรุนแรง (Valence) หมายถึง ความรุนแรงแห่งความประณานของบุคคลที่มีต่อผลลัพธ์อย่างหนึ่งซึ่งเกี่ยวข้องกับผลลัพธ์อีกอย่างหนึ่ง ความพอใจนี้ แสดงออกถึงความประณานของบุคคลที่มีต่อเป้าหมาย โดยที่ความพอใจจะเกิดขึ้นจากภัยในของตัวบุคคลแต่ละคน ซึ่งถูกกำหนดด้วยประสบการณ์ ดังนั้น ความพอใจของแต่ละบุคคลจึงมีความแตกต่างกันแล้วแต่ว่าบุคคลนั้น ๆ จะมีประสบการณ์ในเรื่องต่าง ๆ มากน้อยแตกต่างกันอย่างไร

ความคาดหมาย (Expectancy) หมายถึง ความเชื่อย่ออย่างแรงกล้าว่าการกระทำที่แสดงออกมานั้นจะทำให้ได้รับผลลัพธ์เป็นกรณีพิเศษ ความคาดหมายนี้จะแสดงให้เห็นถึงการคาดคะเนของผู้ทำงานเกี่ยวกับความน่าจะเป็นของการกระทำที่บรรลุผลลัพธ์อย่างหนึ่งสามารถนำไปสู่ ผลลัพธ์อีกอย่างหนึ่งได้

2.4 ทฤษฎีความเสมอภาค (Equity Theory)

ทฤษฎีความเสมอภาคเป็นทฤษฎีที่ได้รับการพัฒนาจาก เจ. สเตชี อัดัมส์ (J. Stacy Adams) ทฤษฎีนี้ชี้ให้เห็นว่า ความขัดแย้งหรือความไม่เสมอภาคจะเกิดขึ้นทุกครั้งที่บุคคลใดบุคคลหนึ่งรับรู้ว่าอัตราส่วนระหว่างผลลัพธ์ที่ได้จากการกับสิ่งที่ให้กับงานของเขามากกว่าอัตราส่วนของบุคคลอื่นที่เข้าร่วมอยู่ในลักษณะไม่เสมอภาค บุคคลที่อ้างถึงนี้อาจจะเป็นบุคคลอยู่ในกลุ่มงานเดียวกันหรือกลุ่มอื่น หรือกลุ่มภายนอกหน่วยงานก็ได้ ดังนั้น สิ่งที่ใช้เปรียบเทียบในทฤษฎีนี้ จึงประกอบด้วย ผลลัพธ์ที่ได้จากการ และสิ่งที่ให้กับงาน ผลลัพธ์ที่ได้จากการ หมายถึง รางวัลที่ได้จากการสำเร็จ

ในงานที่ทำ เช่น ค่าจ้าง การเลื่อนตำแหน่ง การยกย่อง การยอมรับและสถานภาพ สิ่งที่ให้กับงาน หมายถึง ความพิเศษในการทำงาน ทักษะ คุณภาพของผลผลิต ปริมาณของผลผลิต
(ศุภสรา แพงทอง 2546: 36-38)

เมื่อมีการเปรียบเทียบผลลัพธ์ของงาน และผลตอบแทนที่ได้รับ แล้วนำไปเปรียบเทียบกับบุคคลอื่น หากปรากฏว่า เกิดความไม่เสมอภาคและสมดุลกัน บุคคลจะได้รับการกระตุ้นหรือจูงใจให้มีปฏิกรรมยาได้ตอบเพื่อลดความไม่เสมอภาคลง โดยการเพิ่มหรือลดผลลัพธ์ที่ได้จากการหรือสิ่งที่ให้กับงาน

ยงยุทธ เกษสារ (2544: 27) เสนอว่า บทบาทความเสมอภาคที่มีต่อแรงจูงใจคือ การที่คนเราเปรียบเทียบตัวป้อนกับผลลัพธ์ของตนกับบุคคลอื่น ๆ ในการทำงาน แรงจูงใจจะเกิดขึ้นเมื่อเราเห็นว่ามีความเสมอภาคหรือยุติธรรม โดยการเปรียบเทียบของตนเองกับบุคคลอื่น และมีแรงจูงใจที่จะหลีกหนีจากความรู้สึกทางลบเมื่อเห็นว่าตนได้รับการปฏิบัติไม่มีความเสมอภาคหรือไม่มีความยุติธรรมในการทำงาน

ตัวป้อน (Input) หรือการลงทุน (Investment) ในที่นี้หมายถึง สิ่งที่ผู้ที่ทำงานได้ใช้เข้ามามีส่วนร่วมในการทำงาน เช่น ประสบการณ์ในงาน การศึกษา ความพยายาม การฝึกอบรม การให้เวลา กับงาน ทักษะในการทำงาน

ผลลัพธ์ (Outcome) หมายถึง ผลที่ได้จากการทำงาน เช่น ค่าจ้าง ผลประโยชน์ตอบแทน การได้รับมอบหมาย สถานภาพ ความมีชื่อเสียง เป็นต้น

ทฤษฎีความเสมอภาค กล่าวว่า การรับรู้เกี่ยวกับตัวป้อนและผลลัพธ์เป็นเพียงการรับรู้เท่านั้น ไม่ใช่เป็นการกระทำการ ดังนั้นจึงอาจเป็นได้ว่า ผู้ที่ทำงานอาจจะเห็นไม่สมดุลล้องกับองค์กร ในเรื่องความเสมอภาคหรือไม่เสมอภาคในการทำงานก็ได้ การเปรียบเทียบตัวป้อนและผลลัพธ์กับคนอื่นนั้นจะอยู่ในรูปอัตราส่วน โดยจะเปรียบเทียบอัตราส่วนตัวป้อนและผลลัพธ์ของตน กับอัตราส่วนตัวป้อนและผลลัพธ์ของผู้อื่น และผลการเปรียบเทียบจะออกมาระหว่าง 3 ลักษณะ คือ

1. ผลตอบแทนมากกว่า (Overpayment) จะเกิดขึ้นเมื่ออัตราส่วนผลลัพธ์และตัวป้อนของตนแอกมากกว่าอัตราส่วนผลลัพธ์และตัวป้อนของคนอื่น บุคคลก็จะเกิดความรู้สึกผิด เพราะเห็นว่าไม่เสมอภาคทางบวก

2. ผลตอบแทนน้อยกว่า (Underpayment) จะเกิดขึ้นเมื่อเปรียบเทียบอัตราส่วนผลลัพธ์และตัวป้อนระหว่างของตนเองและผู้อื่นแล้ว ของตนเองน้อยกว่าก็จะเกิดความรู้สึกไม่พอใจ เพราะเห็นว่าไม่เสมอภาคทางลบ

3. ผลตอบแทนเท่ากัน (Equitable payment) จะเกิดขึ้นเมื่ออัตราส่วนผลลัพธ์และตัวป้อนของตนเองและของผู้อื่นเท่ากัน จะเกิดความรู้สึกพึงพอใจ

เมื่อนุคคลมีความรู้สึกว่าไม่เสมอภาคจะมีผลทำให้เกิดความไม่สงบใจ เกิดความตึงเครียด อันเป็นสิ่งที่ไม่พึงปรารถนา จึงต้องหาทางที่ตนจะรู้สึกว่ามีความเสมอภาคขึ้น โดยอาจใช้วิธีการ ต่อไปนี้

1. เปลี่ยนแปลงตัวป้อน บุคคลจะเลือกว่าจะลดหรือจะเพิ่มตัวป้อนในการทำงาน เช่น ทำงานเข้มแข็งหรือทำงานน้อยลง

2. เปลี่ยนแปลงผลลัพธ์ บุคคลจะพยายามเปลี่ยนแปลงผลลัพธ์ เช่น ขอเงินเดือนเพิ่มขึ้น ขอที่ทำงานใหม่ๆ หรือขอผู้ช่วยงานเพิ่มขึ้น

3. เปลี่ยนแปลงการรับรู้เกี่ยวกับตัวป้อนและผลลัพธ์ เช่น คนที่รู้สึกว่าตนเองได้รับผลตอบแทนมากกว่า ก็จะสร้างความรู้สึกในการรับรู้เสียใหม่ว่ามีความเสมอภาคโดยอาจบอกว่าตนทำงานมากและทำงานหนักกว่าผู้อื่น เป็นต้น

4. เปลี่ยนแปลงตัวป้อนและผลลัพธ์ของคนอื่น โดยการเปลี่ยนการรับรู้ตัวป้อนและผลลัพธ์ ของคนอื่น ก็จะสร้างความรู้สึกในการรับรู้เสียใหม่ว่ามีความเสมอภาคโดยอาจบอกว่าตนทำงานมาก และทำงานหนักกว่าผู้อื่น เป็นต้น

5. เปลี่ยนแปลงคนที่นำมาเปรียบเทียบเมื่อเปรียบเทียบกับคนหนึ่งแล้วรู้สึกว่าไม่เสมอภาค ก็เลือกเปรียบเทียบกับคนอื่นใหม่ เพื่อจะลดความรู้สึกไม่สงบใจของตน

6. ออกไปจากสถานการณ์เมื่อรู้สึกว่าได้รับการปฏิบัติที่ไม่เสมอภาคก็จะละทิ้งหรือออกจาก สถานการณ์ สถานที่หรือเปลี่ยนงาน เป็นต้น

7. การบิดเบือนทางจิต (Psychologically distract) เช่น การให้เหตุผลกับตนเองว่าความไม่ เสมอภาคเป็นเพียงชั่วระยะหนึ่งเท่านั้น ในอนาคตก็จะแก้ปัญหาความไม่เสมอภาคได้

อย่างไรก็ตาม ทฤษฎีความเสมอภาคได้กล่าวว่า ผู้ที่มีความรู้สึกว่าได้รับผลตอบแทนมากกว่าหรือได้รับผลตอบแทนน้อยกว่าจะกลับมารู้สึกว่ามีความเสมอภาคได้ และผู้ที่รู้สึกว่าได้รับผลตอบแทนมากกว่าจะเพิ่มปริมาณและคุณภาพในงานของตนมากขึ้น ขณะที่ผู้รู้สึกว่าได้รับผลตอบแทนน้อยกว่าจะลดปริมาณและคุณภาพในการทำงานลง เพศ สดิปัญญา ค่านิยมทางสังคม และสภาพการควบคุมอาจมีผลต่อการรับรู้เกี่ยวกับความไม่เสมอภาคของตัวบุคคลด้วย การทำให้เกิดความแన่งใจในความเสมอภาคของตนโดย自行ขององค์กร โดยเฉพาะเกี่ยวกับระบบผลตอบแทนคือสิ่งสำคัญที่สุดในการชูงใจ (บงยุทธ เกษยสาร 2544: 29)

1. การเปรียบเทียบความเสมอภาคของแต่ละบุคคล เป็นการเปรียบเทียบในผลตอบแทนที่สามารถมองเห็นได้ชัดเจน เช่น ค้าจ้าง การเลื่อนขั้น เลื่อนเงินเดือน หรือสิ่งที่สามารถกำหนดแบ่งได้ เป็นต้น

2. การคาดการณ์ล่วงหน้าทำให้เกิดความรู้สึกว่าไม่เสมอภาคได้ การสื่อความเข้าใจเกี่ยวกับการประเมินผลงาน การประเมินผลตอบแทนและการเปรียบเทียบระหว่างผลงานและผลตอบแทน จึงเป็นสิ่งสำคัญและต้องพิจารณาให้เหมาะสม

3. การเปรียบเทียบความเสมอภาคมีผลกระทบต่อพฤติกรรมการทำงานของแต่ละบุคคล จึงเป็นหน้าที่ของผู้บริหารที่ต้องควบคุมสภาพการณ์มิให้เกิดการเปรียบเทียบในทางลบหรือถ้าจะเกิดก็ควรให้ลดลงเหลือน้อยที่สุด

4. ความรู้สึกว่าไม่เสมอภาคเป็นการตัดสินใจโดยการแบ่งความจากสถานการณ์ของแต่ละบุคคล จึงอาจเป็นไปได้ว่าทัศนะที่แตกต่างกันของอาชีวะไม่ถูกต้องตามความเป็นจริงก็ได้ การช่วยให้เกิดความรับรู้ที่ถูกต้องจึงเป็นสิ่งสำคัญที่จะทำให้เกิดความรู้สึกเสมอภาคอันจะเกิดผลต่อแรงจูงใจในการทำงานได้

2.5 ทฤษฎี X และทฤษฎี Y (Theory X and Theory Y)

แมคเกรเกอร์ (McGregor) เสนอทฤษฎีที่อธิบายความแตกต่างในการแสดงพฤติกรรมของมนุษย์ 2 ลักษณะ กล่าวคือ ลักษณะแรก เป็นทัศนะในทางลบ เรียกว่า ทฤษฎี X และลักษณะที่ 2 เป็นทัศนะในทางบวก เรียกว่า ทฤษฎี Y หลังจากผู้บริหารพิจารณาอย่างของผู้ใต้บังคับบัญชา หรือผู้ใต้บังคับบัญชาเป็นรายบุคคล จะพิจารณาว่าควรจะควบคุมหรือบังคับบัญชาและจูงใจให้เข้าทำการบันกรอบของทฤษฎี X หรือ ทฤษฎี Y ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับสมมุติฐานในการพิจารณาลูกน้อง (ยงยุทธ เกณฑ์สากล 2544: 39) ดังนี้

2.5.1 ทฤษฎี X ผู้บริหารที่เห็นว่าพนักงานมีพฤติกรรมตามทฤษฎี X เขาจะเชื่อว่า

1. สำหรับพนักงานที่ไม่ชอบการทำงานแล้ว ถ้าเป็นไปได้พวกเขายังพยายามหลบหลีกงานให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้

2. เนื่อง เพราะพนักงานไม่ชอบงาน จำเป็นจะต้องบังคับควบคุม หรือข่มขู่เพื่อที่จะให้พวกเขายังคงทำงานให้ได้ตามเป้าหมาย

3. พนักงานจะมีความรับผิดชอบและรับเพียงคำสั่งที่เป็นทางการ

4. พนักงานส่วนใหญ่จะต้องการความมั่นคงเหนือสิ่งอื่นใด และมักจะขาดความกระตือรือร้น

2.5.2 ทฤษฎี Y ผู้บริหารที่เห็นว่าพนักงานมีพฤติกรรมตามทฤษฎี Y เขายจะเชื่อว่า

1. พนักงานจะถือว่าการทำงานเป็นเรื่องธรรมชาติ เช่นเดียวกับการเล่นหรือการพักผ่อน

2. ผู้ชายและผู้หญิงจะสามารถกำหนดทิศทางและควบคุมตนเองได้หากเขามีเป้าหมายที่ชัดเจน

3. โดยทั่วไปบุคคลจะสามารถเรียนรู้ที่จะยอมรับและแสวงหาความรับผิดชอบ

4. ความสามารถที่จะตัดสินใจให้มีประสิทธิภาพ มีอยู่ในตัวบุคคลทุกคน ไม่ใช่จะมีเฉพาะผู้บริหารเท่านั้น

ตามแนวคิดเดิมของเกรгор์ เน้นว่าความเชื่อตามทฤษฎี Y สามารถสร้างแรงจูงใจได้ดีกว่าการใช้การบริหารตามทฤษฎี X และสามารถสร้างประสิทธิผลในการบริหารได้เป็นอย่างดี

2.6 ทฤษฎีการจูงใจของไฮร์สเบิร์ก (Herzberg's Two Factor Theory)

ไฮร์สเบิร์ก จากมหาวิทยาลัยอู่ทาห์ (University of Utah) ได้ศึกษาโดยใช้วิธีสัมภาษณ์นักการบัญชี และวิศวกรจำนวน 203 คน ใน 9 บริษัท ในปี 1966 จากผลการวิเคราะห์ไฮร์สเบิร์ก ได้พบ ปัจจัยที่จะให้เกิดความรู้สึกพึงพอใจและไม่พึงพอใจในการทำงาน (ยงยุทธ เกณฑ์สากล 2544: 40-41)

จากการผลการวิเคราะห์ไฮร์สเบิร์กพบอีกว่า ในการสร้างแรงจูงใจในการทำงานของพนักงานนั้น เชื่อว่าผู้ทำงานจะทำงานให้ได้ผลดี มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นอยู่กับความพึงพอใจซึ่งเป็นตัวกระตุ้นให้ผู้ทำงานมีความกระตือรือร้นในการทำงานมากขึ้น ผลผลิตของงานสูงขึ้น ทฤษฎีนี้ได้กล่าวถึงองค์ประกอบที่ช่วยให้เกิดความพึงพอใจในการทำงาน มีองค์ประกอบดังนี้

1. ปัจจัยกระตุ้น (Motivator factors) หรือปัจจัยจูงใจเป็นปัจจัยภายในตัวบุคคล เป็นสิ่งที่พึงอยู่ในความรู้สึกนึกคิด หรือ ในจิตใจของแต่ละบุคคล ที่จะกระตุ้นให้ผู้ทำงาน มีความรู้สึกในด้านดี มีทักษะที่คิดต้องงาน การขาดปัจจัยเหล่านี้ จะไม่ได้เป็นสิ่งที่ทำให้เกิดความไม่พึงพอใจแต่อย่างใด แต่ถ้ามีการสนองปัจจัยเหล่านี้ จะเป็นสิ่งกระตุ้นหรือจูงใจให้เกิดความพยายามอย่างทำงานและสร้างสรรค์ผลงานอย่างมีคุณภาพ และประสิทธิภาพ ปัจจัยเหล่านี้ ประกอบด้วย

1) ความสำเร็จในการทำงาน (Achievement) หมายถึง ความสามารถของบุคคลในการทำงาน ได้เสร็จสิ้นและประสบความสำเร็จเป็นอย่างดี สามารถแก้ปัญหาและป้องกันปัญหาต่าง ๆ นั้นควรเป็นงานที่ท้าทายความสามารถสูง ใจเกี่ยวกับความสำเร็จของงานประกอบด้วย 2 สิ่ง คือ ระดับของแรงจูงใจในความสำเร็จ และความสามารถในการที่จะทำงานนั้น

2) การได้รับการยอมรับนับถือ (Recognition) หมายถึง การที่บุคคลได้รับความชื่นชมรับนับถือจากบุคคลที่ตนเกี่ยวข้อง ซึ่งอาจอยู่ในรูปของการยกย่องชมเชย การรับเกียรติต่าง ๆ เช่น ประกาศเกียรติคุณ รางวัล การยกย่องผลงานของบุคคลการในองค์กรเดียวกันและต่างองค์กร การยอมรับนับถือนี้จะนำมาซึ่งความภาคภูมิใจ เกิดกำลังใจและเป็นพลังที่จะทำให้บุคคลเกิดความพยายามที่จะทำงานในระดับถัดไปให้ได้มาตรฐานที่ดีกว่าที่ทำงานอยู่ หากการยอมรับนับถือขึ้นนี้ การปฏิบัติอย่างเป็นธรรมไม่มีการอิงจาริมยาหรือกลั่นแกล้ง หรือในองค์กรมีความรู้สึก

ไม่อยากให้ใครได้ดีเกินหน้า จึงมีวิธีการกลั่นแกล้งก็จะเกิดความท้อถอย ไม่อยากที่จะสร้างสรรค์ผลงาน

3) ลักษณะของงาน (Work itself) หมายถึง ความรู้สึกที่ดี หรือไม่ดีของบุคคลที่มีต่อลักษณะของงานที่ทำ ความรู้สึกที่ดีต่อลักษณะงานที่ได้รับมอบหมายให้ทำงานที่ตนเองถนัดและชอบตรงกับความรู้ความสามารถ แต่ในสภาวะจริง ๆ แล้วงานที่ทำอาจจะมีบางส่วนประกอบของงานที่บุคคลไม่มีความถนัด หรือไม่มีความรู้ ความสามารถ ขณะนี้ ผู้บริหารควรจะมีการศึกษาบุคคลในองค์กรว่าได้รับมอบหมายให้เหมาะสมกับคนทำงานหรือไม่ หากมอบหมายงานโดยที่บุคคลไม่มีความรู้สึกไม่ดี หรือ ไม่ชอบงานที่ทำ ก็จะเกิดผลเสียต่อองค์กร

4) ความรับผิดชอบ (Responsibility) หมายถึง ความพึงพอใจที่เกิดขึ้น จากการได้รับมอบหมายให้รับผิดชอบงานใหม่ ๆ และมีอำนาจในการรับผิดชอบได้อย่างเต็มที่ ในปัจจัยนี้จะขออธิบายเพิ่มเติมว่า การที่บุคคลได้รับมอบหมายให้ทำงานใหม่ ๆ นั้นต้องพิจารณาว่าเป็นงานที่บุคคลมีความถนัด เป็นงานที่บุคคลค่อนข้างชอบ และพึงพอใจที่จะทำ แต่ถ้ามอบหมายงานในงานที่บุคคลไม่ถนัด หรือเกิดความรู้สึกไม่ดีต่องานที่มอบหมายให้ใหม่ในปัจจัยข้อนี้จะไม่ประสบความสำเร็จ

5) ความก้าวหน้าในตำแหน่งการงาน (Advancement) หมายถึง การเปลี่ยนแปลงสถานะหรือตำแหน่งของบุคคลในองค์กรในทางสูงขึ้น ทำให้พนักงานมีความตั้งใจในการทำงานและรู้สึกพอใจมากขึ้น

6) ความเติบโต (Growth) หมายถึง ความเป็นไปได้ที่จะได้รับการสนับสนุนให้ทำงานโดยมีการส่งเสริมให้ได้รับการฝึกอบรมการศึกษาต่อ เพื่อยกระดับการทำงานทั้งทางด้านวิชาการ และความชำนาญในงานที่ทำ

2. ปัจจัยคำชี้แจง (Hygiene factors) หมายถึง ปัจจัยภายนอกที่เกื้อหนุนให้เกิดความพึงพอใจในการทำงาน หากขาดปัจจัยเหล่านี้บุคคลก็จะไม่เกิดความพึงพอใจในการทำงานซึ่งประกอบด้วย

1) นโยบายและการบริหารงานของบริษัท (Company policy and administration) หมายถึง การใช้อำนาจหน้าที่ในการกำหนดนโยบายเด่นชัดเพื่อให้บุคคลดำเนินงานได้ถูกต้อง ในปัจจัยนี้เป็นเรื่องเกี่ยวกับการกำหนดนโยบายที่ใช้ภายในองค์กร ที่เป็นทั้งกระบวนการกำหนดนโยบายและการดำเนินงานตามนโยบายตลอดจนการนิเทศติดตามผล และบริหารงานนั้นเป็นลักษณะการบริหารงานภายในองค์กร เป็นวิธีและกระบวนการบริหารงานที่ผู้บริหารใช้บริหารงานจะส่งผลกระทบต่อกำลังใจหรือไม่พึงพอใจในการทำงาน

2) การบังคับบัญชา (Supervision) ความรู้ความสามารถของผู้บังคับบัญชาในการบริหารงาน เป็นวิธีการที่ผู้บังคับบัญชาใช้ในการบริหารงาน เช่น ผู้บริหารบางคนบริหารแบบเผด็จการ ผู้บริหารบางคนใช้อำนาจบังคับและสั่งให้ทำงาน โดยไม่สนใจในข้อเสนอแนะของผู้ปฏิบัติงาน

ผู้บริหารงานที่ใช้ชีวิตริหารงานแบบประชาธิปไตย ก็จะมีการเปิดโอกาสให้บุคลากรเสนอแนวคิดเกี่ยวกับงานที่เข้าปฏิบัติอยู่ ปัจจัยข้อนี้จะส่งผลต่อความพึงพอใจในการทำงาน

3) ความสัมพันธ์ระหว่างผู้บังคับบัญชา, ผู้ใต้บังคับบัญชา, เพื่อนร่วมงาน (Relationship with supervisor, subordinates, peer)

ความสัมพันธ์ระหว่างผู้บังคับบัญชา (Relationship with superior) หมายถึง การติดต่อสื่อสารทั้งทางกิริยาและวาจาอันแสดงถึงความสัมพันธ์อันดีต่อกันระหว่างบุคลากรกับผู้บังคับบัญชา

ความสัมพันธ์กับผู้ใต้บังคับบัญชา (Relationship with subordinates) หมายถึง การติดต่อสื่อสารทั้งทางกิริยาและวาจาที่แสดงถึงความสัมพันธ์อันดีต่อกัน

ความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงาน (Relationship with peers) หมายถึง ความสัมพันธ์อันดีระหว่างบุคคลกับเพื่อนร่วมงานในองค์กร

4) สภาพการทำงาน (Working conditions) หมายถึง สภาพทางกายภาพในสถานที่ทำงาน อันໄด้แก่ ลักษณะสิ่งแวดล้อม ชั่วโมงการทำงาน วัสดุอุปกรณ์ สื่อการสอน วัสดุ อุปกรณ์ ตลอดจนเครื่องอำนวยความสะดวกต่าง ๆ

5) เงินเดือน (Salary) หมายถึง ความพึงพอใจในเงินเดือนหรือรายได้ที่ได้รับในการทำงาน รายได้จะเป็นเงินเดือนและค่าตอบแทนรายชั่วโมง ในกรณีที่ข้างพนักงานเป็นอัตราจ้างรายเดือน และหากมีการทำงานล่วงเวลาที่จะมีค่าตอบแทนให้ตามเกณฑ์ของกรมส่งเสริมการประกอบห้องถูน

6) ชีวิตส่วนตัว (Personal life) หมายถึง สถานการณ์บางประการของงานที่ส่งผลต่อชีวิตส่วนตัว เช่น การขย้ำที่ทำงานใหม่ทำให้ต้องเดินทางไกลครอบครัวลำบาก

7) ความมั่นคงปลอดภัย (Security) หมายถึง ความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อความมั่นคงของงานหรือความมั่นคงขององค์กร

3. สภาพทั่วไปของโรงแรมสีมาธานี

โรงแรมสีมาธานี เป็นกิจการของบริษัทสีมาธานี จำกัด ตัวอาคาร โรงแรมมี 5 ชั้น ชั้นได้ดินอีก 1 ชั้น และอาคารทาวเวอร์วิวมี 6 ชั้น มีห้องพักรวม 265 ห้อง ภายในโรงแรมมีสถานที่ไว้บริการอาหารและเครื่องดื่มพร้อมศูนย์สุขภาพและสระว่ายน้ำ โดยมีสถานที่จอดรถของโรงแรมสามารถ泊จำนวนความสะดวกได้ประมาณ 400 คัน

3.1 ความเป็นมาและลักษณะการดำเนินงาน

โรงแรมสีมาธานี ตั้งอยู่เลขที่ 2112/2 ถนนมิตรภาพ ตำบลในเมือง อำเภอเมือง จังหวัด นครราชสีมา ก่อตั้งเมื่อวันที่ 23 มีนาคม 2535 โดยใช้ชื่อแรกว่า สีมาธานี เชอร์รา顿 (Sima Thani Sheraton, Chain Sheraton) ต่อมาเป็นการบริหารงานโดย บริษัท สีมาธานี จำกัด มีเนื้อที่ประมาณ 25 ไร่ บรรยากาศภายในโรงแรมเป็นบรรยากาศของความเป็นอีสาน ตกแต่งตามแบบศิลปะอีสานที่ได้รับอิทธิพลจากขอม โดยนำมาระบุกคัดใช้อย่างกลมกลืน แสดงให้เห็นถึงการอนุรักษ์วัฒนธรรม ได้เป็นอย่างดี เช่น บันไดทางขึ้นน้ำตกพญาค�ทันหลัง ฯลฯ

โรงแรมสีมาธานีแบ่งเป็น 2 อาคาร อาคารแรกเรียกว่า อาคารสีมาวิง (Sima Wing) และทาวเวอร์วิง (Tower Wing) ด้วยจำนวนห้องพัก 265 ห้อง แบ่งเป็นห้องพักทั้งหมด 7 ประเภท คือ

1. ห้อง Superior	จำนวน	113	ห้อง
2. ห้อง Deluxe	จำนวน	95	ห้อง
3. ห้อง Legacy	จำนวน	37	ห้อง
4. ห้อง Junior Suite	จำนวน	15	ห้อง
5. ห้อง Senior Suite	จำนวน	3	ห้อง
6. ห้อง Executive Suite	จำนวน	1	ห้อง
7. ห้อง Royal Suite	จำนวน	1	ห้อง

นอกจากนี้ยังมีห้องอาหารในเรือนบริการอาหารบุฟเฟ็ตนานาชาติ ตั้งอยู่บริเวณชั้นล่าง ห้องอาหารสไตร์จิ้น (The Emperor) ตั้งอยู่ที่ชั้นล็อบบี้ (Lobby) ให้บริการอาหารสไตร์จิ้นหลายชนิด ทั้งดัมมี่ช้ำและเมนูอาหารตามสั่ง (The Atrium Lobby Bar) ตั้งอยู่บริเวณล็อบบี้โรงแรม ภายใต้บรรยากาศสบาย ๆ แบบคลาสสิก บริการเครื่องดื่มหลายประเภทและของว่าง นอกจากนี้ยังมีห้องประชุมสัมมนาและจัดเลี้ยง ทั้งหมด 14 ห้อง ในแต่ละห้องสามารถจัดงานประเภทต่าง ๆ หลายรูปแบบอาทิ แบบ Classroom, Theater, I-Shape, U-Shape, Hollow Square, Cocktail, Set Dinner and Buffet

3.2 โครงสร้างองค์กรและหน้าที่ความรับผิดชอบ

ธุรกิจหลัก ๆ ของโรงแรมโดยทั่วไป คือ การให้เช่าห้องพักและขายอาหาร/เครื่องดื่ม ดังนั้น ฝ่ายงานที่ถือว่าเป็นงานหลักของโรงแรม (Line Departments) จึงมี 2 กลุ่ม คือ กลุ่มห้องพัก กับกลุ่มอาหาร/เครื่องดื่ม ซึ่งได้แก่ฝ่ายต้อนรับ ฝ่ายแม่บ้าน ฝ่ายบริการอาหาร/เครื่องดื่ม ฝ่ายครัว นอกจากนี้ถือเป็นงานช่วยหรืองานสนับสนุน (Staff 或者 Auxiliary department) ที่สนับสนุนให้การ

ขายห้องพักและอาหาร/เครื่องดื่มเป็นไปด้วยดี ซึ่งได้แก่ ฝ่ายช่าง ฝ่ายบัญชี และฝ่ายบุคคล เป็นต้น ทั้งนี้ไม่สามารถบอกได้ว่าแผนกไหนสำคัญที่สุดหรือโครงสร้างสำคัญกว่าใคร และผลสำเร็จของงานต้องขึ้นอยู่กับความร่วมมือร่วมใจของทุกฝ่าย ดังภาพที่ 2.1 โดยแต่ละฝ่ายมีหน้าที่ความรับผิดชอบ ดังนี้

3.2.1 ฝ่ายขายและการตลาด เป็นผู้ดูแลการขายและการตลาด coy ติดต่อ กับลูกค้า ที่จะเป็นกลุ่ม หรือที่ติดต่อกันเพื่อขัดประชุมจัดงานเลี้ยงที่โรงแรม ติดต่อ กับบริษัททัวร์และบริษัท ตัวแทนการท่องเที่ยว ติดต่อ กับบุคคลที่มีโอกาสเป็นลูกค้าของโรงแรม โดยไปหาด้วยตนเอง หรือ ติดต่อทางโทรศัพท์ หรือทางจดหมาย

3.2.2 ฝ่ายประชาสัมพันธ์ มีหน้าที่ติดต่อและรักษาความสัมพันธ์ที่เกี่ยวกับสื่อมวลชน โดยให้มีข่าวออกสู่สาธารณะตลอดเวลา สร้างสัมพันธ์ที่ดีกับแขกของโรงแรมให้มากที่สุด coy ให้ การต้อนรับอย่างดี และดูแลเรื่องต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับแขกสำคัญ

3.2.3 ฝ่ายบัญชี มีหน้าที่ควบคุมต้นทุนด้านอาหารและเครื่องดื่ม หรือระบบการ เก็บเงินของแผนกต้อนรับส่วนหน้า และตรวจสอบความถูกต้องด้านบัญชีและการเงิน

3.2.4 ฝ่ายบุคคลและฝึกอบรม มีหน้าที่กำหนดนโยบายด้านบุคคล coy อิงค์ภูมาย และธรรมเนียมปฏิบัติที่ดี สรรมาและคัดเลือกบุคลากร ดูแลเรื่องระเบียบวินัยและการร้องทุกข์ของ พนักงาน ดูแลเรื่องการพัฒนาบุคลากรและการฝึกอบรม และติดต่อสื่อความและปรึกษาหารือกับ พนักงานและองค์กรของลูกข้าง นอกจากนี้ยังมีหน้าที่ศึกษาดูว่าพนักงานของตนต้องฝึกหรืออบรม ด้านใดบ้างซึ่งจะสามารถทำงานให้ได้มาตรฐานที่ต้องการ ประเมินผลการปฏิบัติงานของพนักงาน และหาสาเหตุที่ผลงานออกมานไม่ดี พิจารณาว่าจะต้องจัดการฝึกอบรมด้านใดบ้างในอนาคต วางแผนการฝึกอบรมสำหรับอนาคตและเก็บหลักฐานไว้ ติดตามประเมินผลงานของพนักงานที่เคยผ่าน การฝึกอบรมมาแล้ว

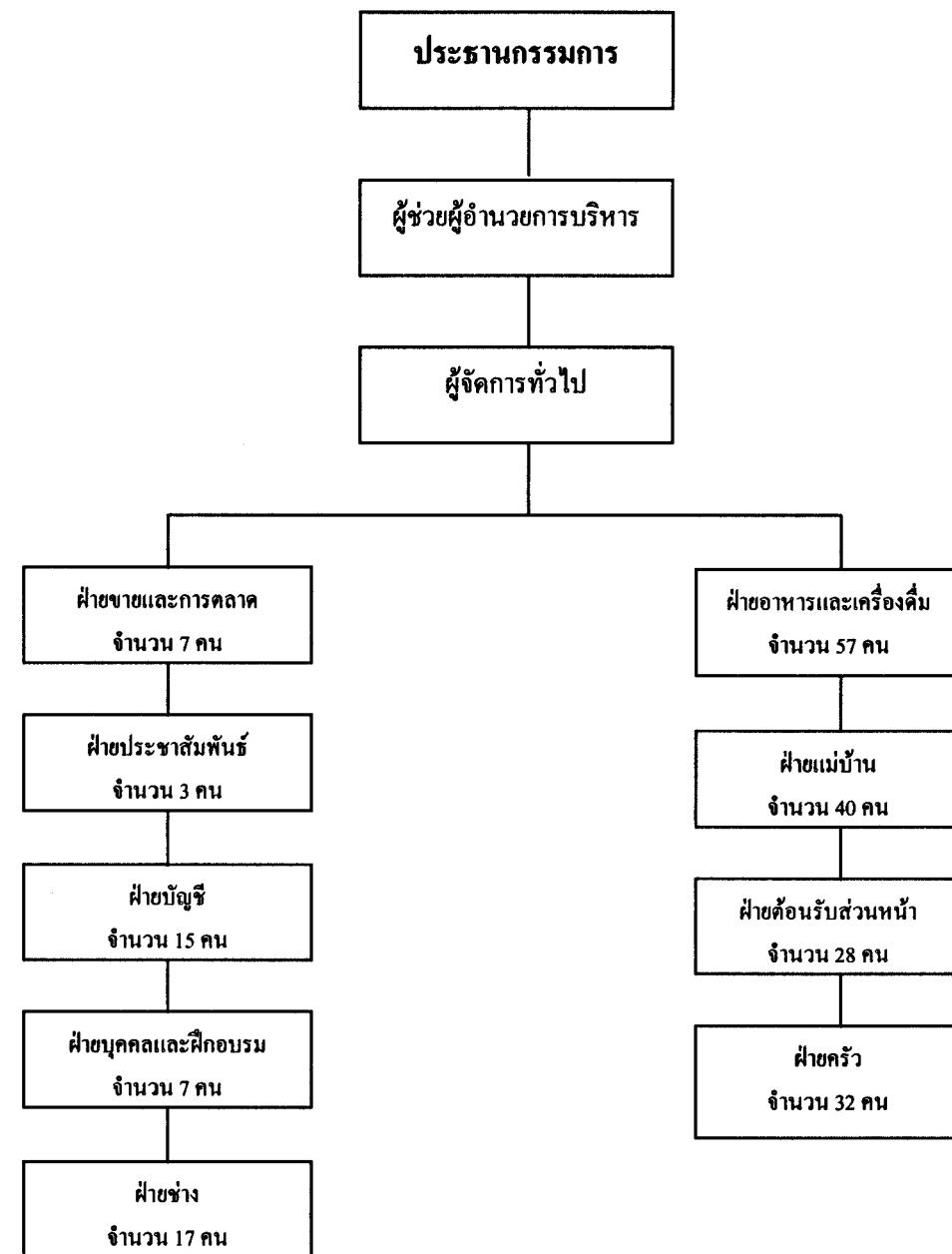
3.2.5 ฝ่ายช่าง มีหน้าที่บำรุงรักษา และซ่อมแซมอุปกรณ์ต่าง ๆ รวมถึงตัวอาคาร โรงแรม coy ดูแลความคุณอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ต่าง ๆ ในงานจัดเลี้ยงหรือการประชุมสัมมนา

3.2.6 ฝ่ายอาหารและเครื่องดื่ม ดูแลรับผิดชอบห้องอาหารในทุกเรื่อง กำหนด มาตรฐานการบริการ วางแผนตารางเวลาและการทำงานของพนักงาน ตรวจสอบอุปกรณ์ต่าง ๆ เครื่องปั่นปั่นประจำ โต๊ะ การเสริฟและบริการลูกค้า และวิธีการผสมเครื่องดื่ม ตลอดจนถึงการจัด ราคาและจำนวนของเครื่องดื่มต่าง ๆ ที่ลูกค้าสั่ง

3.2.7 ฝ่ายแม่บ้าน มีหน้าที่รับผิดชอบความสะอาดเรียบร้อยของห้องพัก มีลักษณะ เป็นงาน “หลังจาก” พร้อมกับต้องเคลียร์ห้องพักหลังจากที่ลูกค้าเช็คเอาท์

3.2.8 ฝ่ายต้อนรับส่วนหน้า เป็นผู้ทำหน้าที่ต้อนรับแขก ตรวจสอบข้อมูลการจอง ห้องพัก และขอให้แขกลงทะเบียนแล้วจึงจ่ายห้อง ติดต่อประสานงานกับแผนกอื่นในเรื่องต่าง ๆ ที่ เกี่ยวกับแขก

3.2.9 ฝ่ายครัว การวางแผนการควบคุมการจัดซื้อของ คุณภาพการจัดเตรียมอาหารให้มีคุณภาพมาตรฐานสูงสุด ตลอดจนกำหนดและควบคุมงบประมาณที่เกี่ยวข้อง เตรียมส่วนประกอบของอาหารเครื่องปรุงต่าง ๆ ไว้ล่วงหน้าก่อนที่ลูกค้าจะมา/สั่ง

ภาพที่ 2.1 โครงสร้างองค์การของโรงเรียนสีนาธาราฯ จังหวัดนราธิวาส

4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาปัจจัยของพนักงานในองค์กรในประเทศไทยและต่างประเทศ มีดังนี้

4.1 งานวิจัยในประเทศไทย

มนัส บุญวงศ์ (2537: 69) "ได้ศึกษาเร่งด่วนในการทำงานของพนักงานในโรงงานอุตสาหกรรมเครื่องหนัง พบร่วมกับพนักงานทำงานในสถานประกอบการขนาดต่างกันมีแรงดึงดูดใจในการทำงานแตกต่างกัน และพนักงานที่มีอาชีวศึกษา สถานภาพ เพศ ระยะเวลาในการทำงานและตำแหน่งงานแตกต่างกัน มีแรงดึงดูดใจในการทำงานแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05"

ชนิต เกตุแก้ว (2541: บทคัดย่อ) "ได้ศึกษาปัจจัยของเจ้าหน้าที่สำนักงานประมาณจังหวัดอุบลราชธานี พบร่วมกับเจ้าหน้าที่สำนักงานประมาณที่สังกัดฝ่ายอำนวยการกับฝ่ายปฏิบัติการ มีแรงดึงดูดใจในการทำงานอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนปัจจัยที่มีผลต่อแรงดึงดูดใจในการทำงาน ได้แก่ ระดับการศึกษา ระดับตำแหน่ง และอัตราเงินเดือน ส่วนเพศ อายุ สถานภาพสมรส ระยะเวลาในการทำงาน และหน่วยงานที่สังกัด ไม่ใช่ปัจจัยที่มีผลต่อแรงดึงดูดใจในการทำงาน"

พรพิพพ์ รัชฎาลักษณ์ (2541: บทคัดย่อ) "ได้ศึกษาปัจจัยของครู-อาจารย์ วิทยาลัยอาชีวศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษา เขตการศึกษา 8-7 กลุ่มภาคเหนือ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นครู-อาจารย์ ในวิทยาลัยอาชีวศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษา เขตการศึกษา 78 กลุ่มภาคเหนือ จำนวน 290 คน เครื่องมือวัดขั้นตอน โดยใช้คลัทท์ดูษฐ์ 2 ปัจจัยของ Herzberg ผลการวิจัย พบร่วมกับ ปัจจัยของครู-อาจารย์ วิทยาลัยอาชีวศึกษา สังกัด กรมอาชีวศึกษา เขตการศึกษา 8-7 กลุ่มภาคเหนือ ตามปัจจัยกระตุ้นที่ค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากและตามปัจจัยเป็นเบื้องต้น มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง แต่ด้านความสัมพันธ์ระหว่างผู้ร่วมงานและผู้บังคับบัญชา มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ส่วนผลการเปรียบเทียบปัจจัยของครู-อาจารย์ วิทยาลัยอาชีวศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษาเขตการศึกษา 8-7 กลุ่มภาคเหนือ ตามปัจจัยกระตุ้นและปัจจัยเบื้องต้น จำแนกตามตำแหน่งหน้าที่ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนด้านประสบการณ์ในการทำงาน เขตการศึกษา และขนาดของสถานศึกษา ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05"

ศุภุมิตร ชุมพู่สุทธิวัฒน์ (2541: บทคัดย่อ) "ได้ศึกษาถึงปัจจัยของพนักงานของข้าราชการกองโรงพยาบาลภูมิภาค สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข พบร่วมกับแรงดึงดูดใจในการทำงานของข้าราชการ กองโรงพยาบาลภูมิภาคอยู่ในระดับปานกลาง โดยปัจจัยส่วนบุคคลด้าน

อาชีวสถานภาพสมรส สาขาวิชาที่จบ ระดับตำแหน่ง อัตราเงินเดือน และอาชีวราชการ ไม่มีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจในการทำงานของข้าราชการกองโรงพยาบาลภูมิภาค

สัน พัด อินทร์นา (2541: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาปัจจัยจูงใจในการทำงานของครู - อาจารย์ ช่างอุตสาหกรรม วิทยาลัยเทคนิคในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาระบบนี้ ได้แก่ ครู-อาจารย์ ช่างอุตสาหกรรม วิทยาลัยเทคนิคภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำนวน 293 คน เครื่องมือวิจัย ผู้วิจัยได้จัดทำขึ้นเอง โดยยึดหลัก ทฤษฎี 2 ปัจจัยของเซร์ชเบริร์ก ผลการวิจัย พบว่า ความพึงพอใจในการทำงานของครู-อาจารย์ ช่างอุตสาหกรรม วิทยาลัยเทคนิคในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีความพึงพอใจอยู่ในระดับปานกลาง แต่มีความพึงพอใจเกี่ยวกับ ด้านความสำเร็จของงาน และด้านการยอมรับนับถืออยู่ในระดับมาก นอกนั้นทุกด้านอยู่ในระดับปานกลาง

ปรัศนี พิณอ่ำพร ไพบูล (2542: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาปัจจัยจูงใจในการทำงานของอาจารย์ คณะวิชาพื้นฐาน สังกัดวิทยาลัยอาชีวศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ กลุ่มประชากรเป็นอาจารย์ คณะวิชาพื้นฐาน สังกัดวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ทั้ง 8 แห่ง จำนวน 152 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสอบถามความพึงพอใจในการทำงาน ทั้ง 10 ปัจจัย ผลการวิจัย พบว่า

1. ปัจจัยที่มีผลต่อกำลังใจมากที่สุด คือ ด้านความมั่นคงในการทำงาน รองลงมา ได้แก่ ด้านความสำเร็จของงาน ปัจจัยที่มีความสำคัญน้อยที่สุด ได้แก่ ด้านนโยบาย การบริหารงาน ด้านเงินเดือน และค่าตอบแทนอื่น ๆ

2. อาจารย์คณะวิชาพื้นฐานที่มีอายุต่างกัน มีความพึงพอใจในการทำงานต่างกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ด้านนโยบายและการบริหารงาน ซึ่งพบว่า อาจารย์ที่มีอายุต่ำกว่า 30 ปี และ อาจารย์ที่มีอายุมากกว่า 45 ปีขึ้นไป มีความพึงพอใจแตกต่างกันมากกว่ากลุ่มอื่น

3. อาจารย์คณะวิชาพื้นฐานที่มีคุณวุฒิการศึกษาต่างกัน มีความพึงพอใจในการทำงาน ต่างกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านสภาพแวดล้อมในการทำงาน ซึ่งพบว่า อาจารย์ที่มีวุฒิการศึกษาต่ำ กว่าปริญญาตรี และสูงกว่าปริญญาตรี มีความพึงพอใจแตกต่างกันมากกว่ากลุ่มอื่น

อุบล สีสมบูรณ์ (2542: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาปัจจัยจูงใจและสาเหตุที่ทำให้เกิดแรงจูงใจในการทำงานของข้าราชการครู สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดร้อยเอ็ด กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาระบบนี้ คือ ข้าราชการครู สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดร้อยเอ็ด จำนวน 377 คน ผลการวิจัย พบว่า

1. ข้าราชการครูมีปัจจัยจูงใจในการทำงาน ด้านความสัมพันธ์ในหน่วยงานมากที่สุด รองลงมาคือด้านการปกครอง บังคับบัญชา และลำดับสุดท้ายคือ ด้านเงินเดือน สวัสดิการที่ได้รับ

2. สาเหตุที่ทำให้ข้าราชการครูมีปัจจัยชูงในการทำงานอยู่ในระดับมาก คือ ด้านความสัมพันธ์ ในหน่วยงาน ด้านลักษณะงานที่ทำ ด้านการปกครอง บังคับบัญชา ด้านนโยบาย การบริหาร ด้านความรับผิดชอบในงาน และด้านการยอมรับนับถือ

3. ครูที่สอนในระดับชั้นต่างกัน มีปัจจัยชูงในการทำงานแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เพียง 1 ด้าน คือ ด้านความสัมพันธ์ในหน่วยงาน โดยครูผู้สอนมากกว่า 1 ระดับการศึกษา มีสาเหตุความพึงพอใจในการทำงานมากกว่าครูผู้สอน ระดับประถมศึกษาและระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

จันทร์พิพิธ ว่องประเสริฐ (2542: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาปัจจัยชูงในการทำงานของครูสอนวิชาหลักสูตรระดับสั้นในวิทยาลัยสารพัดช่าง กลุ่มสถานศึกษาภาคกลาง ๕ แห่ง คือ วิทยาลัยสารพัดช่างนครปฐม สนับสนุนการ ราชบูรี กาญจนบุรี และวิทยาลัยสารพัดช่างบรรหารเจนไส สุพรรณบุรี โดยใช้ทฤษฎีการเสริมแรงจูงใจของเชอร์เบิร์กเป็นกรอบแนวคิด ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยชูงในการทำงานของครูโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อเปรียบเทียบระดับความพึงพอใจในการทำงานกลุ่มตัวแปรอิสระแล้ว พบว่า ครูที่มีเพศ อายุ ตำแหน่ง หน้าที่ ประสบการณ์ในการทำงาน และสาขาวิชาที่สอนต่างกัน มีปัจจัยชูงในการทำงานแตกต่างกัน ส่วนครูที่มีสถานภาพสมรส และวุฒิการศึกษาต่างกัน มีปัจจัยชูงในการทำงานไม่แตกต่างกัน

อารีรัตน์ หิรัญโภ (2542: บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่องแบบผู้นำที่ส่งผลต่อแรงจูงใจและความพึงพอใจในการทำงานของอาจารย์ในสถานศึกษาในสถานศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษา พบว่า อาจารย์ที่มี อายุ ประสบการณ์การทำงาน และระดับเงินเดือนที่แตกต่างกัน มีแรงจูงใจและความพึงพอใจในการทำงานแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

อุทัย ไชยวงศ์วิลาน (2543: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาปัจจัยบางประการทางพฤติกรรมที่มีผลกระแทกต่อประสิทธิภาพการบริหารงานแผนกช่าง โรงเรียนโซล ทวิน ทาวเวอร์ (Sol Twin Towers) โดยการออกแบบสอน datum เพื่อเก็บข้อมูลจากพนักงานช่างทุกคนในแผนกช่าง ผลจากการศึกษาพบว่ามีปัจจัยหลายประการที่เป็นข้อเท็จจริงและเป็นปัจจัยที่มีผลกระแทกต่อพนักงานช่าง ซึ่งส่งผลต่อเนื่องถึงประสิทธิภาพในการทำงาน เช่น ร้อยละ 94 ยังไม่พอใจในค่าจ้างและผลประโยชน์ที่ได้รับ ร้อยละ 88 ยังไม่พอใจในสถานภาพและความปลดปล่อยในการทำงานร้อยละ 66 ยังเห็นว่าโอกาสความก้าวหน้าในหน้าที่การงานตลอดจนความมั่นคงในอาชีพการทำงานยังมีน้อย ร้อยละ 88 ยังเห็นว่าไม่มีโอกาสแสดงความคิดเห็นร้อยละ 91 ยังมีความรู้สึกว่าพนักงานช่างเป็นพนักงานชั้นสอง

สาคร เกิดกัน (2544: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการปรับปรุงคุณภาพการบริการของพนักงานห้องอาหารคือฟีฟูฟ์แพนกอาหารและเครื่องดื่ม โรงเรียนแม่น้ำ ริเวอร์ไซด์ โดยใช้แบบสอบถาม

เป็นเครื่องมือ ได้รับรวมข้อมูล ข้อคิดเห็นจากพนักงานห้องอาหารดังกล่าวจำนวน 20 คน ที่ทำงาน ในห้องอาหารระหว่างเดือนสิงหาคมถึงธันวาคม 2544 ผลการศึกษาสรุปได้ดังนี้ พนักงานได้รับการ อบรมไม่เพียงพอ ขาดการควบคุม ชี้แจงและการติดตามผลการทำงานทำให้งานส่วนใหญ่ไม่ ถูกต้องตามแนวปฏิบัติที่โรงเรนกำหนดไว้ เนื่องจากการประเมินผลงานไม่สมบูรณ์ ขาดแรงจูงใจ บรรยายกาศการทำงานร่วมกันยังไม่ดีพอ การจัดสรรตำแหน่งงานไม่สมดุลกับความรับผิดชอบ และ เครื่องมือต่าง ๆ ไม่เพียงพอ การปรับปรุงคุณภาพการบริการของพนักงานห้องอาหารนี้ จึงควร เน้นที่การคัดเลือกและพัฒนาคน โดยให้มีการทดสอบทัศนคติ (Attitude Test) ในการคัดเลือก พนักงานรวมทั้งการฝึกอบรมพนักงานทั้งก่อนการทำงานและระหว่างการทำงาน โดยจัดให้มีระบบ ที่เลี้ยงค้อยชี้แจงในขณะทำงาน นอกจากนี้การประเมินผลงานควรกำหนดหัวข้อไว้ให้ชัดเจน และ ชี้แจงให้พนักงานทุกคนทราบ สร้างแรงจูงใจโดยให้ผลตอบแทนแก่พนักงานที่ทำงานดี จัดสรร พนักงานให้สมดุลโดยตำแหน่งหน้าที่ เพื่อให้การบริการถูกต้องตามขั้นตอนของการบริการ ห้องอาหาร

ยงยุทธ์ โพธิ์ทอง (2545: บทคัดย่อ) ศึกษาปัจจัยจูงใจในการทำงานของพนักงานสำนักงาน ใหญ่การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค พบว่า พนักงานที่มีเพศ อายุ รายได้ ระดับการศึกษา สถานภาพสมรส ระดับตำแหน่ง และระยะเวลาการทำงาน ไม่มีความสัมพันธ์กับปัจจัยจูงใจในการทำงานของ พนักงานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

อรัญญา เจริญกุล (2546: บทคัดย่อ) ศึกษาปัจจัยจูงใจในการทำงานของพนักงานธนาคาร กสิกรไทย จำกัด (มหาชน) สาขาอุบลราชธานี จังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 150 คน พบว่า ให้ ความสำคัญต่อปัจจัยจูงใจที่เป็นตัวกระตุ้นในการทำงาน โดยภาพรวมอยู่ระดับมาก โดยเรียงลำดับ ค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย คือ ด้านลักษณะงานที่ทำ ด้านความสำเร็จของงาน ด้านความรับผิดชอบ ด้านการได้รับการยอมรับนับถือ และด้านความก้าวหน้าในหน้าที่การทำงาน

4.2 งานวิจัยต่างประเทศ

วิคตอร์น์ (1981: อ้างในนิตยา สมบูรณ์พูลผล 2548: 23) ได้ศึกษาปัจจัยจูงใจในการ ทำงานของครู ได้ผลลัพด์คล่องกับเซร์ซเบร์กเมื่อนอก แม้ว่างบงอย่างจะแตกต่างกันบ้าง เช่น วิชัย หาระดับและสิ่งที่ทำให้เกิดความพอใจและไม่เพียงพอในการทำงานของครูกับหากความสัมพันธ์ ระหว่างองค์ประกอบเหล่านี้ กับอายุ เพศ การศึกษา ประสบการณ์ในการทำงาน และตำแหน่งหน้า โดยศึกษาจากครู 373 คน เป็นครูในโรงเรียนมัธยมและวิทยาลัย โดยวิธีให้ครูมีความพึงพอใจและ ไม่พอใจ ผลการวิจัยพบว่า สิ่งที่ทำให้ครูมีความพึงพอใจสูงสุด 4 อย่าง คือ ความรู้สึกว่าได้รับ ความสำเร็จ ลักษณะงานที่ทำ ความสัมพันธ์อันดีกับผู้ได้บังคับบัญชา และความรับผิดชอบ ส่วนสิ่ง

ที่ทำให้ครูเกิดความไม่พอใจสูงสุดมี 4 อย่าง คือ การไม่ประสบความสำเร็จนโยบายและการบริหารสถานการณ์ทำงาน และผลงานที่ตรงกันข้ามกับชีวิตส่วนตัว

บุญคุณ (1982: อ้างในจริยาสวัสดิ์ สุขสวัสดิ์ 2535: 33) ได้ศึกษาและทำการทดสอบเชิงสาเหตุและผลของปัจจัยบุน্ধในการทำงาน จากการทดสอบพบว่า ปัจจัยบุน្តในการทำงานมีความสัมพันธ์กับความตั้งใจที่จะลาออกจากความตั้งใจที่จะลาออกจากความสัมพันธ์กับการลาออกจากส่วนระยะเวลาการทำงาน และสถานภาพการสมรส ไม่มีความสัมพันธ์กับดัวแปรใดเลย

เดอร์เรนคา (1984: อ้างในศิริจันทร์ เชื้อสุวรรณ 2536: 22) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างผลการปฏิบัติงานกับปัจจัยที่สร้างแรงบุน្តในการทำงาน ผลการวิจัยพบว่า ผลการปฏิบัติงานมีความสัมพันธ์ต่อกันอย่างมีนัยสำคัญทุกลักษณะงานและปัจจัยที่ทำให้เกิดความพึงพอใจในระดับสูง ได้แก่ ลักษณะงาน เพื่อนร่วมงาน การปักกรองบังคับบัญชา ส่วนปัจจัยที่ทำให้เกิดความพึงพอใจน้อย ได้แก่ เงินเดือน

ชาจิ (1986: อ้างในศิริจันทร์ เชื้อสุวรรณ 2536: 22) ได้ศึกษาความพึงพอใจในการทำงานของอาจารย์มหาวิทยาลัยในมาเลเซีย ผลการศึกษาพบว่า

1. อาจารย์มีความพึงพอใจในการทำงานอยู่ในระดับปานกลาง
2. อาจารย์มีความพึงพอใจในการทำงานในระดับต่ำ ในด้านลักษณะของงานความสำเร็จความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล การยอมรับนับถือ ความรับผิดชอบตัวงานเอง สถานภาพการทำงาน ความก้าวหน้า สถานภาพ และชีวิตส่วนตัว
3. โอกาสในความก้าวหน้า นโยบายของมหาวิทยาลัยและการบริหาร เงินเดือน การปักกรอง บังคับบัญชา เป็นสิ่งที่ทำให้เกิดความไม่พึงพอใจในการทำงาน
4. เพศ สถานภาพสมรส และระดับการศึกษา ไม่มีผลทำให้ความพึงพอใจในการทำงานแตกต่างกัน
5. อายุ สถาบัน ระยะเวลาของการบริหาร และระดับของคำตอบแทนมีผลทำให้ความพึงพอใจในการทำงานแตกต่างกัน

ครูที่มีความตั้งใจที่จะศึกษาต่อมีระดับความพึงพอใจในงานที่สูงกว่าครูที่เลือกจะไม่ศึกษาต่อ และครูที่เข้าร่วมในโครงการเพื่อการศึกษาต่อส่วนใหญ่มีระดับความพึงพอใจในงานของตนเองมากกว่าครูโรงเรียนอนุบาลที่ทำหน้าที่สอนเฉพาะ ๆ

shaw (2001: อ้างในศิริจันทร์ เชื้อสุวรรณ 2536: 23) ได้ศึกษาความพึงพอใจในงานของครูโรงเรียนอนุบาลและความต้องการ เพื่อการศึกษาต่อในได้วันตอนได้ (ประเทศไทย) วัดดูประสิทธิ์ ของงานวิจัย คือ เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบว่า ครูโรงเรียนอนุบาลในได้วันตอนได้มีความพึงพอใจและไม่พึงพอใจกับงานของพวากษาในระดับไหน และยังทำการศึกษาความต้องการด้าน

การศึกษาต่อของครูโรงเรียนอนุบาลในได้หัวนทางตอนใต้ และศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างระดับความพึงพอใจในงานของครูในโรงเรียนอนุบาล และการเข้าไปมีส่วนร่วมในการศึกษาต่อในได้หัวนทางตอนใต้ด้วยเช่นกัน ประชากรที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ คือ ครูที่สอนอยู่ในโรงเรียนอนุบาลทั้งของเอกชนและของรัฐบาลในได้หัวนทางตอนใต้ ครูจำนวน 400 คน เครื่องมือในการดำเนินการวิจัยถูกพัฒนาขึ้น โดยผู้วิจัยเอง ซึ่งมีพื้นฐานมาจากการทบทวนงานเขียนอื่น ๆ นำมารวบรวม เป็นข้อมูลที่ใช้ในการวิจัย ผลการศึกษาพบว่า

1. ครูโรงเรียนอนุบาลในได้หัวนทางตอนใต้มีความพึงพอใจกับงานของเข้า เช่นเดียวกับที่มีความพึงพอใจระดับความรับผิดชอบต่องานของพวกราด้วย
2. ครูมีความพึงพอใจกับความเติบโตทางวิชาชีพและโอกาสในการก้าวหน้า และมีความรู้สึกว่าตนเองนั้นมีความสามารถมากกว่าแค่สอน
3. ครูมีความเชื่อมั่นว่าตนเองได้ทำให้เกิดผลลัพธ์ทางการเรียนด้วยการสอนของพวกราด และเป็นที่ยอมรับถึงความสามารถโดดเด่น
4. ครูโรงเรียนอนุบาลในได้หัวนทางตอนใต้ไม่ประยุกต์ว่ามีปัจจัยที่นำไปสู่ความไม่พึงพอใจในงานที่ทำอยู่ในปัจจุบันของพวกราด พวกราดมีความเชื่อมั่นว่าตนเองมีสถานภาพในการทำงานที่ดีอยู่แล้ว อีกทั้งยังได้รับอำนาจโดยฝ่ายบริหารในการทำงานของตนเองได้ พวกราดยังมีความเชื่อมั่น อีกด้วยว่าพวกราดมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีกับนักเรียน ผู้ปกครอง และเพื่อนร่วมงาน

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาวิจัยเรื่อง ปัจจัยชูงใจในการทำงานของพนักงาน โรงเรนสีมาชาณ จังหวัดครราชสีมา โดยผู้วิจัยได้ดำเนินงานตามระเบียบวิธีวิจัย ซึ่งประกอบด้วย

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัย
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาคือ พนักงานโรงเรนสีมาชาณ จังหวัดครราชสีมา ณ เดือน กันยายน 2550 จำนวนทั้งสิ้น 253 คน แบ่งเป็นผู้บริหารจำนวน 15 คน และพนักงานจำนวน 238 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัยนี้ เครื่องมือที่ใช้คือแบบสอบถามซึ่งแบ่งเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ลักษณะ
คำถามเป็นแบบเลือกตอบ

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามแบบปลายปิด เกี่ยวกับปัจจัยชูงใจในการทำงาน โดย
ใช้มาตราประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ ดังนี้

5	หมายถึง มีระดับการชูงใจมากที่สุด
4	หมายถึง มีระดับการชูงใจมาก
3	หมายถึง มีระดับการชูงใจปานกลาง
2	หมายถึง มีระดับการชูงใจน้อย
1	หมายถึง มีระดับการชูงใจน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามแบบปลายเปิด เกี่ยวกับข้อเสนอแนะและข้อคิดเห็น
เพิ่มเติมเกี่ยวกับปัจจัยชูงใจในการทำงาน

การสร้างแบบสอบถามนี้ได้ศึกษาหลักการ แนวคิดเกี่ยวกับปัจจัยในการทำงาน และงานวิจัยต่าง ๆ เป็นแนวทางสำหรับการสร้างคำถาน และแบบสอบถามได้มีการตรวจสอบหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลfa (Alpha Coefficient) ของครอนบาก (Cronbach) ได้ค่าแอลfa 0.987 จึงได้แก้ไขในบางข้อความในแบบสอบถามให้มีความหมายสมกันก่อนการเก็บข้อมูลจริง

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลวิจัยตามลำดับ ดังต่อไปนี้

1. ผู้วิจัยได้ทำหนังสือ และขอความร่วมมือผ่านส่วนทรัพยากรบุคคล เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการแจกแบบสอบถามไปยังพนักงานภายในองค์กร
2. ทำการส่งแบบสอบถามไปยังพนักงานภายในองค์กร
3. ผู้วิจัยติดตามผลการตอบแบบสอบถาม และรวบรวมแบบสอบถามกลับคืนด้วยตนเอง
4. การเก็บรวบรวมข้อมูลจากพนักงานจำนวน 253 ชุด ได้รับกลับคืน 221 ชุด คิดเป็นร้อยละ 87.35 จึงใช้ข้อมูลที่ได้จากพนักงานทั้งหมด 221 ชุด เพื่อใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำข้อมูลที่เก็บรวบรวมมาประมวลผลด้วยคอมพิวเตอร์ โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ และใช้สถิติในการวิเคราะห์ ดังนี้

1. ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์โดยการหาค่าความถี่และร้อยละ โดยนำเสนอข้อมูลในรูปตาราง
2. ข้อมูลปัจจัยในการทำงาน วิเคราะห์โดยการหาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ค่าเฉลี่ยที่ได้คำนวณแล้วตามเกณฑ์ดังนี้

4.50 - 5.00 หมายถึง มีระดับการจูงใจมากที่สุด

3.50 - 4.49 หมายถึง มีระดับการจูงใจมาก

2.50 - 3.49 หมายถึง มีระดับการจูงใจปานกลาง

1.50 - 2.49 หมายถึง มีระดับการจูงใจน้อย

1.00 - 1.49 หมายถึง มีระดับการจูงใจน้อยที่สุด

3. ข้อมูลเปรียบเทียบลักษณะส่วนบุคคล ใช้ค่าที-ทดสอบ (t-Test) เอฟ-ทดสอบ (F-Test) ในการตรวจสอบ การเปรียบเทียบรายคุณใช้ค่าแอลเอสดี (LSD: Least Significant Difference) ในการตรวจสอบ
4. ข้อมูลข้อเสนอแนะและข้อคิดเห็นเพิ่มเติม ใช้การวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่องปัจจัยจูงใจในการทำงานของพนักงานโรงพยาบาลสีมาธารานี จังหวัดนครราชสีมา ได้ทำการศึกษาจากพนักงานของโรงพยาบาลสีมาธารานี จังหวัดนครราชสีมา จำนวน 253 คน โดยได้รับแบบสอบถามกลับคืน จำนวน 221 คน คิดเป็นร้อยละ 87.35 ใน การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์โดยแบ่งการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลออกเป็น 4 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลลักษณะส่วนบุคคลของพนักงานโรงพยาบาลสีมาธารานี จังหวัดนครราชสีมา

ส่วนที่ 2 การวิเคราะห์ระดับการจูงใจของปัจจัยจูงใจในการทำงานของพนักงานโรงพยาบาลสีมาธารานี จังหวัดนครราชสีมา

ส่วนที่ 3 การเปรียบเทียบระดับการจูงใจของปัจจัยจูงใจในการทำงาน จำแนกตามลักษณะส่วนบุคคล

ส่วนที่ 4 การวิเคราะห์ข้อเสนอแนะและข้อคิดเห็นเพิ่มเติม

เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกัน ในการแปลความหมายของการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ต่างๆ ในการแปลความหมาย ดังนี้

$\bar{X}$ = ค่าเฉลี่ย (Mean)

S.D. = ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

N = จำนวนพนักงานที่ใช้ในการวิจัย

t-Test = ค่าที--test

F-Test = ค่าเอฟ--test

* = มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ส่วนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลักษณะส่วนบุคคลของพนักงานโรงเรนสีนาธานี จังหวัดนครราชสีมา

ตารางที่ 4.1 จำนวนและร้อยละของพนักงานโรงเรนสีนาธานี จังหวัดนครราชสีมา จำแนกตามข้อมูลลักษณะส่วนบุคคล

ข้อมูลลักษณะส่วนบุคคล	จำนวน (221 คน)	ร้อยละ (100.00)
1. เพศ		
ชาย	101	45.70
หญิง	120	54.30
2. อายุ		
ต่ำกว่า 20 ปี	2	0.90
20-29 ปี	110	49.77
30 -39 ปี	83	37.56
40-49 ปี	24	10.86
50 ปีขึ้นไป	2	0.90
3. สถานภาพสมรส		
โสด	98	44.34
สมรส	105	47.51
หัวร้าง/หม้าย	18	8.14
4. วุฒิการศึกษา		
ประถมศึกษา	13	5.88
มัธยมศึกษาตอนต้น	29	13.12
มัธยมศึกษาตอนปลาย หรือ ปวช.	49	22.17
อนุปริญญา หรือ ปวส.	52	23.53
ปริญญาตรี หรือเทียบเท่า	78	35.29
สูงกว่าปริญญาตรี	-	-

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

ข้อมูลักษณะส่วนบุคคล	จำนวน (221 คน)	ร้อยละ (100.00)
5. อายุการทำงาน		
น้อยกว่า 1 ปี	27	12.22
1-3 ปี	110	49.77
4-6 ปี	53	23.98
มากกว่า 6 ปี	31	14.03
6. ฝ่ายที่ปฏิบัติงาน		
บริหาร	15	6.79
บุคคลและศึกษกรรม	7	3.17
ด้านรับส่วนหน้า	28	12.67
ขายและการตลาด	7	3.17
ช่าง	17	7.69
ครัว	32	14.48
ประชาสัมพันธ์	3	1.36
อาหารและเครื่องดื่ม	57	25.79
บัญชี	15	6.79
แม่บ้าน	40	18.10
7. รายได้ต่อเดือน		
น้อยกว่า 5,000 บาท	4	1.81
5,000-6,999 บาท	98	44.34
7,000-8,999 บาท	75	33.94
9,000-10,999 บาท	25	11.31
มากกว่า 11,000 บาท	19	8.60

จากตารางที่ 4.1 พบว่า พนักงานโรงแรมสีมาธานี จังหวัดนครราชสีมา มีข้อมูลักษณะส่วนบุคคล ดังนี้

เพศ ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 120 คน คิดเป็นร้อยละ 54.30 และเป็นเพศชาย จำนวน 101 คน คิดเป็นร้อยละ 45.70

อายุ ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 20-29 ปี จำนวน 110 คน คิดเป็นร้อยละ 49.77 รองลงมา คือ อายุระหว่าง 30-39 ปี จำนวน 83 คน คิดเป็นร้อยละ 37.56 และน้อยที่สุด คือ อายุต่ำกว่า 20 ปี และอายุ 50 ปีขึ้นไป จำนวนกลุ่มอายุละ 2 คน คิดเป็นร้อยละ 0.90 ต่อกลุ่ม

สถานภาพสมรส ส่วนใหญ่มีสถานภาพสมรส จำนวน 105 คน คิดเป็นร้อยละ 47.51 คน รองลงมา คือ สถานภาพโสด จำนวน 98 คน คิดเป็นร้อยละ 44.34 และน้อยที่สุด คือ สถานภาพ หัวร้างหน้าษย จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 8.14

วุฒิการศึกษา ส่วนใหญ่มีวุฒิการศึกษาปริญญาตรี หรือ เทียบเท่า จำนวน 78 คน คิดเป็นร้อยละ 35.29 รองลงมา คือ วุฒิการศึกษาอนุปริญญา หรือ ปวส. จำนวน 52 คน คิดเป็นร้อยละ 23.53 และน้อยที่สุด คือ วุฒิการศึกษาประถมศึกษา จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 5.88

อายุการทำงาน ส่วนใหญ่มีอายุการทำงานอยู่ในช่วง 1-3 ปี จำนวน 110 คน คิดเป็นร้อยละ 49.77 รองลงมา คือ อายุการทำงานอยู่ในช่วง 4-6 ปี จำนวน 53 คน คิดเป็นร้อยละ 23.98 และน้อยที่สุด คือ อายุการทำงานอยู่ในช่วงมากกว่า 6 ปี จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 14.03

ฝ่ายที่ปฏิบัติงาน ส่วนใหญ่พนักงานฝ่ายอาหารและเครื่องคิ่ม จำนวน 57 คน คิดเป็นร้อยละ 25.79 รองลงมา คือ ฝ่ายครัว จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 14.48 และน้อยที่สุด คือ ฝ่ายประชาสัมพันธ์ จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 1.36

รายได้ ส่วนใหญ่มีรายได้อยู่ในช่วง 5,000-6,999 บาท คิดเป็นร้อยละ 44.34 รองลงมา คือ มีรายได้อยู่ในช่วง 7,000-8,999 บาท คิดเป็นร้อยละ 33.94 และน้อยที่สุด คือ มีรายได้อยู่ในช่วงน้อยกว่า 5,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 1.81

ส่วนที่ 2 การวิเคราะห์ระดับการจูงใจของปัจจัยจูงใจในการทำงานของพนักงานโรงแรมสีมาธานี จังหวัดครราษสีมา

ในการศึกษาระดับนี้ ได้กำหนดปัจจัยจูงใจในการทำงานของพนักงานโรงแรมสีมาธานี จังหวัดครราษสีมาไว้ 6 ด้าน คือ ด้านความสำเร็จในการทำงาน ด้านการได้รับการยอมรับนับถือ ด้านลักษณะของงาน ด้านความรับผิดชอบ ด้านความก้าวหน้าในตำแหน่งการงาน และด้านความเดินทาง โดยมีผลการศึกษาในแต่ละด้าน ดังนี้

2.1 ปัจจัยบุคคลในการทำงานโดยรวม

ตารางที่ 4.2 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการบุ่งใจของปัจจัยบุคคลในการทำงานจำแนกรายด้าน

ปัจจัยบุคคลในการทำงานโดยรวม	$\bar{X}$	S.D.	ระดับการบุ่งใจ	อันดับที่
1. ความสำเร็จในการทำงาน	3.19	0.64	ปานกลาง	3
2. การได้รับการยอมรับนับถือ	3.18	0.70	ปานกลาง	4
3. ลักษณะของงาน	3.25	0.72	ปานกลาง	2
4. ความรับผิดชอบ	3.07	0.70	ปานกลาง	5
5. ความก้าวหน้าในตำแหน่งการงาน	3.67	0.91	มาก	1
6. ความเติบโต	2.77	0.93	ปานกลาง	6
รวม	3.19	0.54	ปานกลาง	

จากตารางที่ 4.2 พนักงานโรงแรมสีมาธานี จังหวัดนครราชสีมา มีระดับการบุ่งใจของปัจจัยบุคคลในการทำงานโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.19$) เมื่อพิจารณาปัจจัยเป็นรายด้าน พนักงาน ปัจจัยที่มีระดับการบุ่งใจมากที่สุดอยู่ในระดับมาก คือ ด้านความก้าวหน้าในตำแหน่งการงาน ($\bar{X} = 3.67$) รองลงมาอยู่ในระดับปานกลาง คือ ด้านลักษณะของงาน ($\bar{X} = 3.25$) และน้อยที่สุดอยู่ในระดับปานกลาง คือ ด้านความเติบโต ($\bar{X} = 2.77$)

2.2 ปัจจัยสูงในการทำงานด้านความสำเร็จในการทำงาน

ตารางที่ 4.3 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการสูงของปัจจัยสูงในการทำงาน ด้านความสำเร็จในการทำงาน

ความสำเร็จในการทำงาน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	อันดับที่ การสูง
1. การมีผลการปฏิบัติงานตรงตามมาตรฐานที่กำหนด	3.19	0.75	ปานกลาง	4
2. การมีส่วนร่วมในการทำงานของหน่วยงานให้ประสบความสำเร็จ	3.21	0.80	ปานกลาง	3
3. การได้ใช้ความรู้ความสามารถแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นในการทำงาน	3.18	0.85	ปานกลาง	5
4. การทำงานได้แล้วเสร็จทันตามเป้าหมายที่กำหนด	3.24	0.86	ปานกลาง	1
5. การนำข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะต่างๆ ของท่านมาปรับปรุงและพัฒนางานจนประสบความสำเร็จ	3.08	0.84	ปานกลาง	6
6. การได้รับความช่วยเหลือจากหน่วยงานเมื่อเกิดปัญหาในการทำงานซึ่งทำให้งานสำเร็จลุล่วงด้วยดี	3.22	0.81	ปานกลาง	2
รวม	3.19	0.64	ปานกลาง	

จากตารางที่ 4.3 พบว่า พนักงานโรงเรียนสินารานี จังหวัดนครราชสีมา มีระดับการสูงของปัจจัยสูงในการทำงานด้านความสำเร็จในการทำงานโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.19$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ปัจจัยสูงในด้านความสำเร็จในการทำงานอยู่ในระดับปานกลางทุกข้อ โดยข้อที่มีระดับการสูงใจมากที่สุด คือ การทำงานได้แล้วเสร็จทันตามเป้าหมายที่กำหนด ($\bar{X} = 3.24$) รองลงมา คือ การได้รับความช่วยเหลือจากหน่วยงานเมื่อเกิดปัญหาในการทำงานซึ่งทำให้งานสำเร็จลุล่วงด้วยดี ($\bar{X} = 3.22$) และน้อยที่สุด คือ การนำข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะต่างๆ ของท่านมาปรับปรุงและพัฒนางานจนประสบความสำเร็จ ($\bar{X} = 3.08$)

ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะต่าง ๆ ของท่านมาปรับปรุงและพัฒนางานจนประสบความสำเร็จ ($\bar{X} = 3.08$)

2.3 ปัจจัยในการทำงานด้านการได้รับการยอมรับนับถือ

ตารางที่ 4.4 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการจูงใจของปัจจัยในการทำงาน ด้านการได้รับการยอมรับนับถือ

การได้รับการยอมรับนับถือ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	อันดับที่	
				การจูงใจ	
1. การได้รับคำชมเชยในผลการปฏิบัติงานจากหัวหน้างานและเพื่อนร่วมงาน	3.21	0.93	ปานกลาง	4	
2. การได้รับความเชื่อถือในความรู้ความสามารถ	3.30	0.86	ปานกลาง	3	
3. การที่บุคคลต่าง ๆ ในหน่วยงานให้ความสำคัญในตัวท่าน	3.31	0.85	ปานกลาง	2	
4. การที่บุคคลทั่วไปให้การยอมรับในหน้าที่การงานของท่าน	3.33	0.84	ปานกลาง	1	
5. การได้รับโอกาสเป็นตัวแทนของหน่วยงานในโอกาสต่าง ๆ	3.00	1.05	ปานกลาง	5	
6. การได้รับเกียรติบัตรหรือรางวัลตอบแทนจากหน่วยงาน	2.92	1.00	ปานกลาง	6	
รวม	3.18	0.70	ปานกลาง		

จากการที่ 4.4 พบว่า พนักงานโรงเรมสีมาชาเน ขังหวัดนครราชสีมา มีระดับการจูงใจของปัจจัยในการทำงานด้านการได้รับการยอมรับนับถือโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.18$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ปัจจัยในการได้รับการยอมรับนับถืออยู่ในระดับปานกลางทุกข้อ โดยข้อที่มีระดับการจูงใจมากที่สุด คือ การที่บุคคลทั่วไปให้การยอมรับในหน้าที่การงานของท่าน ($\bar{X} = 3.33$) รองลงมา คือ การที่บุคคลต่าง ๆ ใน

หน่วยงานให้ความสำคัญในตัวท่าน ($\bar{X} = 3.31$) และน้อยที่สุด คือ การได้รับเกียรติบัตรหรือรางวัลตอบแทนจากหน่วยงาน ($\bar{X} = 2.92$)

2.4 ปัจจัยจูงใจในการทำงานด้านลักษณะของงาน

ตารางที่ 4.5 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการจูงใจของปัจจัยจูงใจในการทำงาน ด้านลักษณะของงาน

ลักษณะของงาน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	อันดับที่	
				การจูงใจ	
1. งานที่ท่านทำมีปริมาณภาระงานในความรับผิดชอบที่เหมาะสม	3.17	0.75	ปานกลาง	5	
2. งานที่ท่านทำมีความท้าทายและน่าสนใจ	3.02	0.82	ปานกลาง	6	
3. งานที่ท่านทำได้ใช้ความรู้ความสามารถในการทำงาน	3.19	0.90	ปานกลาง	4	
4. งานที่ท่านทำตรงกับความต้องการของท่าน	3.48	1.05	ปานกลาง	1	
5. งานที่ท่านทำมีการกำหนดมาตรฐานในการปฏิบัติงานไว้อย่างชัดเจน	3.32	0.98	ปานกลาง	2	
6. งานที่ท่านทำมีการปรับปรุงและพัฒนาให้สัมพันธ์กับสถานการณ์ปัจจุบันอย่างต่อเนื่อง	3.31	0.97	ปานกลาง	3	
รวม	3.25	0.72	ปานกลาง		

จากตารางที่ 4.5 พบว่า พนักงานโรงเรมสีมาฐานี จังหวัดนครราชสีมา มีระดับการจูงใจของปัจจัยจูงใจในการทำงานด้านลักษณะของงานโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.25$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ปัจจัยจูงใจด้านลักษณะของงานอยู่ในระดับปานกลางทุกข้อ โดยข้อที่มีระดับการจูงใจมากที่สุด คือ งานที่ท่านทำตรงกับความต้องการของท่าน ($\bar{X} = 3.48$) รองลงมา คือ งานที่ท่านทำมีการกำหนดมาตรฐานในการปฏิบัติงานไว้อย่างชัดเจน ($\bar{X} = 3.32$) และน้อยที่สุด คือ งานที่ท่านทำมีการปรับปรุงและพัฒนาให้สัมพันธ์กับสถานการณ์ปัจจุบันอย่างต่อเนื่อง ($\bar{X} = 3.02$)

2.5 ปัจจัยบุน因子ในการทำงานด้านความรับผิดชอบ

ตารางที่ 4.6 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการบุน因子ของปัจจัยบุน因子ในการทำงาน ด้านความรับผิดชอบ

ความรับผิดชอบ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	อันดับที่ การบุน因子
1. ความเหมาะสมของอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบที่ได้รับในการทำงาน	3.10	0.75	ปานกลาง	2
2. การมีอิสระตัดสินใจในงานที่รับผิดชอบ	3.08	0.84	ปานกลาง	3
3. การมีส่วนร่วมวางแผนในงานที่รับผิดชอบ	2.99	0.94	ปานกลาง	5
4. ความสามารถของงานที่รับผิดชอบ	3.04	0.97	ปานกลาง	4
5. การที่งานในความรับผิดชอบสามารถดำเนินการได้อย่างรวดเร็ว	3.11	0.84	ปานกลาง	1
6. การมีเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานคอยให้คำแนะนำ และเป็นที่ปรึกษาในงานที่รับผิดชอบ	3.08	0.94	ปานกลาง	3
รวม	3.07	0.70	ปานกลาง	

จากตารางที่ 4.6 พบว่า พนักงานโรงแรมสีลมารานี จังหวัดนครราชสีมา มีระดับการบุน因子ของปัจจัยบุน因子ในการทำงานด้านความรับผิดชอบโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.07$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ปัจจัยบุน因子ด้านความรับผิดชอบอยู่ในระดับปานกลางทุกข้อ โดยข้อที่มีระดับการบุน因子มากที่สุด คือ การที่งานในความรับผิดชอบสามารถดำเนินการได้อย่างรวดเร็ว ($\bar{X} = 3.11$) รองลงมา คือ ความเหมาะสมของอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบที่ได้รับในการทำงาน ($\bar{X} = 3.10$) และน้อยที่สุด คือ การมีส่วนร่วมวางแผนในงานที่รับผิดชอบ ($\bar{X} = 2.99$)

2.6 ปัจจัยภูมิในการทำงานด้านความก้าวหน้าในตำแหน่งการงาน

ตารางที่ 4.7 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการจูงใจของปัจจัยภูมิในการทำงาน ด้านความก้าวหน้าในตำแหน่งการงาน

ความก้าวหน้าในตำแหน่งการงาน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	อันดับที่ การจูงใจ
1. การมีโอกาสก้าวหน้าในตำแหน่งงานที่สูงขึ้น	3.55	1.06	มาก	6
2. การมีโอกาสได้รับการเขียนเงินเดือนตามความสามารถ	3.68	1.05	มาก	4
3. การมีโอกาสได้รับสวัสดิการและเงินโบนัสตามความรับผิดชอบและความสามารถ	3.73	1.06	มาก	2
4. การมีหัวหน้างานที่มีความยุติธรรมและให้ความเสมอภาคในการบริหารบุคคล	3.75	1.01	มาก	1
5. การได้รับการสนับสนุนและส่งเสริมจากทีมผู้บริหารในการปรับเปลี่ยนตำแหน่ง	3.61	1.04	มาก	5
6. การมีหลักเกณฑ์การประเมินผลการปฏิบัติงานที่ยุติธรรม	3.72	1.04	มาก	3
รวม	3.67	0.91	มาก	

จากตารางที่ 4.7 พบว่า พนักงาน โรงแรมสีมาธานี จังหวัดนครราชสีมา มีระดับการจูงใจของปัจจัยภูมิในการทำงานด้านความก้าวหน้าในตำแหน่งการงานโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.67$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ปัจจัยภูมิด้านความก้าวหน้าในตำแหน่งการงานอยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยข้อที่มีระดับการจูงใจมากที่สุด คือ การมีหัวหน้างานที่มีความยุติธรรมและให้ความเสมอภาคในการบริหารบุคคล ($\bar{X} = 3.75$) รองลงมา คือ การมีโอกาสได้รับสวัสดิการและเงินโบนัสตามความรับผิดชอบและความสามารถ ($\bar{X} = 3.73$) และน้อยที่สุด คือ การมีโอกาสก้าวหน้าในตำแหน่งงานที่สูงขึ้น ($\bar{X} = 3.55$)

2.7 ปัจจัยจุนใจในการทำงานด้านความเดินทาง

ตารางที่ 4.8 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการจุนใจของปัจจัยจุนใจในการทำงานด้านความเดินทาง

ความเดินทาง	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	อันดับที่
			การจุนใจ	
1. การมีโอกาสได้รับการเปลี่ยนหมุนเวียนงาน	2.62	1.12	ปานกลาง	4
2. การมีโอกาสได้รับการส่งเสริมให้ศึกษาต่อใน ระดับที่สูงขึ้น	3.05	1.01	ปานกลาง	2
3. การมีโอกาสฝึกอบรมในงานที่เกี่ยวข้อง	3.09	0.93	ปานกลาง	1
4. การมีโอกาสพัฒนาทักษะด้านภาษาอังกฤษและ คอมพิวเตอร์	2.99	1.04	ปานกลาง	3
5. การมีโอกาสศึกษาดูงานต่างประเทศ	2.41	1.37	น้อย	6
6. การมีโอกาสศึกษาดูงานในประเทศ	2.45	1.37	น้อย	5
รวม	2.77	0.93	ปานกลาง	

จากตารางที่ 4.7 พบว่า พนักงานโรงเรนสีมาธานี จังหวัดนครราชสีมา มีระดับการจุนใจของปัจจัยจุนใจในการทำงานด้านความเดินทาง โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.77$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีระดับการจุนใจมากที่สุด คือ การมีโอกาสฝึกอบรมในงานที่เกี่ยวข้อง ($\bar{X} = 3.09$) รองลงมา คือ การมีโอกาสได้รับการส่งเสริมให้ศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น ($\bar{X} = 3.05$) และน้อยที่สุด คือ การมีโอกาสศึกษาดูงานต่างประเทศ ($\bar{X} = 2.41$)

ส่วนที่ 3 การเปรียบเทียบระดับการถุงใจของปัจจัยถุงใจในการทำงาน จำแนกตามลักษณะส่วนบุคคล

3.1 การเปรียบเทียบระดับการถุงใจของปัจจัยถุงใจในการทำงาน จำแนกตามเพศ

ตารางที่ 4.9 การเปรียบเทียบระดับการถุงใจของปัจจัยถุงใจในการทำงานของพนักงานโรงแรมสีมาฐานี จังหวัดนครราชสีมา จำแนกตามเพศ

ปัจจัยถุงใจในการทำงาน	เพศ		t-Test	p-value
	ชาย	หญิง		
ความสำเร็จในการทำงาน	$\bar{X}$	3.19	3.18	0.17
	S.D.	0.57	0.70	
การได้รับการยอมรับนับถือ	$\bar{X}$	3.19	3.18	0.12
	S.D.	0.75	0.66	
ลักษณะของงาน	$\bar{X}$	3.31	3.19	1.20
	S.D.	0.69	0.74	
ความรับผิดชอบ	$\bar{X}$	3.02	3.11	0.98
	S.D.	0.69	0.70	
ความก้าวหน้าในตำแหน่งการทำงาน	$\bar{X}$	3.60	3.73	1.03
	S.D.	0.95	0.88	
ความเติบโต	$\bar{X}$	2.67	2.84	1.35
	S.D.	0.92	0.94	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.9 เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของระดับการสูงใจของปัจจัยจุนใจในการทำงานเป็นรายด้าน จำแนกตามเพศ พบร่วมกันว่า พนักงานเพศชายและเพศหญิง มีระดับการสูงใจของปัจจัยจุนใจในการทำงานไม่แตกต่างกัน

3.2 การเปรียบเทียบระดับการสูงใจของปัจจัยจุนใจในการทำงาน จำแนกตามอายุ

ตารางที่ 4.10 การเปรียบเทียบระดับการสูงใจของปัจจัยจุนใจในการทำงานของพนักงานโรงเรนส์มานานี จังหวัดครราชสีมา จำแนกตามอายุ

ปัจจัยจุนใจในการทำงาน		ต่ำกว่า 20 ปี	20-29 ปี	30-39 ปี	40-49 ปี	50 ปี ขึ้นไป	F-Test	p-value
ความสำเร็จในการทำงาน	$\bar{X}$	3.17	3.23	3.20	2.91	3.50	1.39	0.24
	S.D.	0.24	0.61	0.68	0.58	0.94		
การได้รับการยอมรับนับถือ	$\bar{X}$	3.33	3.22	3.12	3.13	3.67	0.55	0.70
	S.D.	0.94	0.76	0.64	0.63	0.24		
ลักษณะของงาน	$\bar{X}$	3.07	3.32	3.25	2.92	3.08	1.66	0.16
	S.D.	0.38	0.67	0.78	0.69	1.30		
ความรับผิดชอบ	$\bar{X}$	3.17	3.06	3.17	2.75	3.08	1.67	0.16
	S.D.	0.71	0.68	0.73	0.58	1.30		
ความก้าวหน้าในตำแหน่งการทำงาน	$\bar{X}$	3.33	3.70	3.72	3.41	4.08	0.74	0.57
	S.D.	0.94	0.91	0.91	0.94	1.06		
ความเดินทาง	$\bar{X}$	3.67	2.88	2.54	2.90	3.67	2.74*	0.03
	S.D.	0.24	0.91	0.81	1.21	1.89		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.10 เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของระดับการสูงใจของปัจจัยจุนใจในการทำงานเป็นรายด้าน จำแนกตามอายุ พบร่วมกันว่า พนักงานที่มีอายุแตกต่างกัน มีปัจจัยจุนใจในการทำงานแตกต่างกันเพียง 1 ด้าน คือ ด้านความเดินทาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.11 ค่า LSD ระหว่างอายุกับระดับการรุนแรงของปัจจัยทางในการทำงานในด้านความเด็บโต

ความเด็บโต	ต่ำกว่า 20 ปี	20-29 ปี	30 -39 ปี	40-49 ปี	50 ปีขึ้นไป
ต่ำกว่า 20 ปี	-	0.79	1.13	0.76	0.00
20-29 ปี		-	0.34*	0.03	0.79
30 -39 ปี			-	0.36	1.13
40-49 ปี				-	0.76
50 ปีขึ้นไป					-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.11 เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับการรุนแรงของปัจจัยทางในการทำงานด้านความเด็บโต พบร่วมกันว่า พนักงานที่มีอายุระหว่าง 20-29 ปี มีระดับการรุนแรงของปัจจัยทางในการทำงานด้านความเด็บโตสูงกว่าพนักงานที่มีอายุระหว่าง 30-39 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

3.3 การเปรียบเทียบระดับการจูงใจของปัจจัยจูงใจในการทำงาน จำแนกตามสถานภาพสมรส

ตารางที่ 4.12 การเปรียบเทียบระดับการจูงใจของปัจจัยจูงใจในการทำงานของพนักงานโรงเรียนสีมาฐาน จังหวัดครรราชสีมา จำแนกตามสถานภาพสมรส

ปัจจัยจูงใจในการทำงาน	โซค	สมรส	อย่างร่าง/ หน้าย	F-Test	p-value	
	平均 ($\bar{X}$)	S.D.	平均 ($\bar{X}$)	S.D.	平均 ($\bar{X}$)	S.D.
ความสำเร็จในการทำงาน	3.21	0.55	3.18	0.71	3.07	0.67
					0.33	0.72
การได้รับการยอมรับนับถือ	3.22	0.66	3.15	0.74	3.19	0.70
					0.27	0.76
ลักษณะของงาน	3.28	0.63	3.20	0.82	3.29	0.60
					0.33	0.72
ความรับผิดชอบ	3.04	0.63	3.11	0.75	2.94	0.71
					0.61	0.54
ความก้าวหน้าในตำแหน่งการทำงาน	3.78	0.90	3.52	0.90	3.98	0.94
					3.29*	0.04
ความเติบโต	2.87	0.91	2.64	0.92	2.94	1.10
					2.02	0.14

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.12 เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของระดับการจูงใจของปัจจัยจูงใจในการทำงานเป็นรายค้าน จำแนกตามสถานภาพสมรส พบว่า พนักงานที่มีสถานภาพสมรสแตกต่างกัน มีปัจจัยจูงใจในการทำงานแตกต่างกันเพียง 1 ด้าน คือ ด้านความก้าวหน้าในตำแหน่งการทำงาน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.13 ค่า LSD ระหว่างสถานภาพสมรสกับระดับการรุนแรงของปัจจัยทางในการทำงานในด้านความก้าวหน้าในตำแหน่งการงาน

ความก้าวหน้าในตำแหน่งการงาน	โสด	สมรส	หayer้าง/หม้าย
โสด	-	0.26*	0.20*
สมรส	-		0.46*
หayer้าง/หม้าย	-		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.13 เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับการรุนแรงของปัจจัยทางในการทำงานด้านความก้าวหน้าในตำแหน่งการงาน พบร่วมกันที่มีสถานภาพโสด มีระดับการรุนแรงของปัจจัยทางในการทำงานด้านความก้าวหน้าในตำแหน่งการงานสูงกว่าพนักงานที่มีสถานภาพสมรส และพนักงานที่มีสถานภาพหayer้าง/หม้าย มีระดับการรุนแรงของปัจจัยทางในการทำงานด้านความก้าวหน้าในตำแหน่งการงานต่ำกว่าพนักงานที่มีสถานภาพโสดและสมรส อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

3.4 การเปรียบเทียบระดับการจูงใจของปัจจัยจูงใจในการทำงาน จำแนกตามวุฒิการศึกษา

ตารางที่ 4.14 การเปรียบเทียบระดับการจูงใจของปัจจัยจูงใจในการทำงานของพนักงาน โรงเรียนสีมา จังหวัดนครราชสีมา จำแนกตามวุฒิการศึกษา

ปัจจัยจูงใจในการทำงาน	ระดับ ศึกษา	น้อย ต้น	น้อย ปลาย	อนุปริญญา หรือ ปวส.	ปริญญา ตรีหรือ เทียบเท่า	F-Test	p-value
	$\bar{x}$						
ความสำเร็จใน การทำงาน	$\bar{x}$ S.D.	2.46 0.39	2.66 0.66	3.38 0.45	3.21 0.57	3.36 0.63	14.58 *
การได้รับการ ช่วยเหลือ	$\bar{x}$ S.D.	2.69 0.79	2.89 0.67	3.04 0.69	3.38 0.65	3.33 0.65	5.72* 0.00
ลักษณะของงาน	$\bar{x}$ S.D.	2.40 0.58	2.64 0.61	3.35 0.67	3.33 0.57	3.50 0.69	15.67 *
ความรับผิดชอบ	$\bar{x}$ S.D.	2.56 0.56	2.55 0.53	3.10 0.73	3.11 0.64	3.30 0.65	9.26* 0.00
ความก้าวหน้า ในตำแหน่งงาน	$\bar{x}$ S.D.	3.47 0.94	2.89 0.83	3.77 0.98	3.91 0.82	3.78 0.81	7.69* 0.00
ความเติบโต	$\bar{x}$ S.D.	2.08 0.79	2.20 0.63	2.70 0.86	2.86 0.90	3.08 0.97	7.65* 0.00

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.14 เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของระดับการจูงใจของปัจจัยจูงใจในการทำงานเป็นรายด้าน จำแนกตามวุฒิการศึกษา พบร่วมกันที่มีวุฒิการศึกษาแตกต่างกันมีปัจจัยจูงใจในการทำงานแตกต่างกันทุกด้าน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.15 ค่า LSD ระหว่างอายุกับระดับการถุงไขของปัจจัยในการทำงานในด้านความสำเร็จในการทำงาน

ความสำเร็จในการทำงาน	ประณมศึกษา	นัยมต้น	นัยมปลาย	อนุปริญญา หรือ ปวช.	อนุปริญญา หรือ ปวส.	ปริญญาตรี หรือ เทียบเท่า
ประณมศึกษา	-	0.20	0.92*	0.75*	0.90*	
นัยมต้น		-	0.72*	0.55*	0.70*	
นัยมปลาย หรือ ปวช.			-	0.17	0.02	
อนุปริญญา หรือ ปวส.				-	0.15	
ปริญญาตรี หรือเทียบเท่า					-	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.15 เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับการถุงไขของปัจจัยในการทำงานด้านความสำเร็จในการทำงาน พบว่า พนักงานที่มีการศึกษาระดับประณมศึกษาและนัยมศึกษา ตอนต้น มีระดับการถุงไขของปัจจัยในการทำงานด้านความสำเร็จในการทำงานต่ำกว่าพนักงานที่มีการศึกษาระดับนัยมศึกษาตอนปลายหรือ ปวช. อนุปริญญาหรือ ปวส. และปริญญาตรีหรือเทียบเท่า อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.16 ค่า LSD ระหว่างอายุกับระดับการสูงของปัจจัยสูงในการทำงานในด้านการได้รับการยอมรับนับถือ

การได้รับการยอมรับนับถือ	ประณีตศึกษา	มัชยมต้น	มัชยมปลาย	อนุปริญญา หรือปวช.	ปริญญาตรี หรือ ปวส.	เทียบเท่า
ประณีตศึกษา	-	0.20	0.35	0.69*	0.63*	
มัชยมต้น		-	0.15	0.49	0.43*	
มัชยมปลาย หรือ ปวช.			-	0.34*	0.29*	
อนุปริญญาหรือ ปวส.				-	0.06	
ปริญญาตรี หรือเทียบเท่า					-	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.16 เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับการสูงของปัจจัยสูงในการทำงานด้านการได้รับการยอมรับนับถือ พบร่วมกันที่มีการศึกษาระดับประณีตศึกษา มัชยมศึกษา ตอนต้น และมัชยมศึกษาตอนปลายหรือ ปวช. มีระดับการสูงของปัจจัยสูงในการทำงานด้านการได้รับการยอมรับนับถือต่ำกว่าพนักงานที่มีการศึกษาระดับ อนุปริญญาหรือ ปวส. และปริญญาตรีหรือเทียบเท่า อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.17 ค่า LSD ระหว่างอายุกับระดับการรุ่งใจของปัจจัยในการทำงานในด้านลักษณะของงาน

ลักษณะของงาน	ประณีตศึกษา	นัยน์ต้น	นัยน์ปลาย	อนุปริญญา หรือปวช.	อนุปริญญา หรือปวส.	ปริญญาตรี หรือ เทียบเท่า
ประณีตศึกษา	-	0.24	0.95*	0.93*	1.10*	
นัยน์ต้น		-	0.71*	0.69*	0.86*	
นัยน์ปลาย หรือ ปวช.			-	0.02	0.15	
อนุปริญญาหรือ ปวส.				-	0.17	
ปริญญาตรี หรือเทียบเท่า					-	

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.17 เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับการรุ่งใจของปัจจัยในการทำงานด้านลักษณะของงาน พบว่า พนักงานที่มีการศึกษาระดับประณีตศึกษาและนัยน์ศึกษาตอนต้น มีระดับการรุ่งใจของปัจจัยในการทำงานด้านลักษณะของงานต่ำกว่าพนักงานที่มีการศึกษาระดับนัยน์ศึกษาตอนปลายหรือ ปวช. อนุปริญญาหรือ ปวส. และปริญญาตรีหรือเทียบเท่า อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.18 ค่า LSD ระหว่างอายุกับระดับการถุงไขของปัจจัยในการทำงานในด้านความรับผิดชอบ

ความรับผิดชอบ	ประณมศึกษา	มัชยนตัน	มัชยนปลาย หรือปวช.	อนุปริญญา หรือปวส.	ปริญญาตรี หรือ เทียบเท่า
ประณมศึกษา	-	0.02	0.53*	0.54*	0.74*
มัชยนตัน		-	0.55*	0.56*	0.76*
มัชยนปลาย หรือ ปวช.			-	0.01	0.21
อนุปริญญา หรือ ปวส.				-	0.20
ปริญญาตรี หรือเทียบเท่า					-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.18 เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับการถุงไขของปัจจัยในการทำงานด้านความรับผิดชอบ พบว่า พนักงานที่มีการศึกษาระดับประณมศึกษาและมัชยนศึกษาตอนต้น มีระดับการถุงไขของปัจจัยในการทำงานด้านความรับผิดชอบต่ำกว่าพนักงานที่มีการศึกษาระดับมัชยนศึกษาตอนปลายหรือ ปวช. อนุปริญญาหรือ ปวส. และปริญญาตรีหรือเทียบเท่า อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.19 ค่า LSD ระหว่างอายุกับระดับการถูงไขของปัจจัยบุน্ধในการทำงานในด้านความก้าวหน้าในตำแหน่งการทำงาน

ความก้าวหน้าในตำแหน่งการทำงาน	ประณีตศึกษา	มัธยมต้น	มัธยมปลาย หรือปวช.	อนุปริญญา หรือปวส.	ปริญญาตรี หรือ เทียบเท่า
ประณีตศึกษา	-	0.59*	0.30	0.44	0.31
มัธยมต้น		-	0.88*	1.03*	0.89*
มัธยมปลาย หรือ ปวช.			-	0.14	0.01
อนุปริญญา หรือ ปวส.				-	0.13
ปริญญาตรี					-
หรือเทียบเท่า					

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.19 เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับการถูงไขของปัจจัยบุน្តในการทำงานด้านความก้าวหน้าในตำแหน่งการทำงาน พบร่วม พนักงานที่มีการศึกษาระดับประณีตศึกษา มีระดับการถูงไขของปัจจัยบุน្តในการทำงานด้านความก้าวหน้าในตำแหน่งการทำงานต่ำกว่าพนักงานที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น และพนักงานที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น มีระดับการถูงไขของปัจจัยบุน្តในการทำงานด้านความก้าวหน้าในตำแหน่งการทำงานต่ำกว่าพนักงานที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายหรือ ปวช. อนุปริญญาหรือ ปวส. และปริญญาตรีหรือเทียบเท่า อีกทั้งมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.20 ค่า LSD ระหว่างอายุกับระดับการรุ่งใจของปัจจัยจุนในการทำงานในด้านความเดิบโต

ความเดิบโต	ประณมศึกษา	มัธยมต้น	มัธยมปลาย หรือ ปวช.	อนุปริญญา หรือปวส.	ปริญญาตรี หรือ เทียนเท่า
ประณมศึกษา	-	0.12	0.62*	0.78*	1.00*
มัธยมต้น		-	0.51*	0.66*	0.88*
มัธยมปลาย หรือ ปวช.			-	0.16	0.38*
อนุปริญญา หรือ ปวส.				-	0.22
ปริญญาตรี					-
หรือเทียนเท่า					

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.20 เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับการรุ่งใจของปัจจัยจุนในการทำงานด้านความเดิบโต พบร่วมกันที่มีการศึกษาระดับประณมศึกษาและมัธยมศึกษาตอนต้น มีระดับการรุ่งใจของปัจจัยจุนในการทำงานด้านความเดิบโตต่ำกว่าพนักงานที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายหรือ ปวช. อนุปริญญาหรือ ปวส. และปริญญาตรีหรือเทียนเท่า และพนักงานที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายหรือ ปวช. มีระดับการรุ่งใจของปัจจัยจุนในการทำงานด้านความเดิบโตต่ำกว่าพนักงานที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือเทียนเท่า อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

3.5 การเปรียบเทียบระดับการถูงใจของปัจจัยถูงใจในการทำงาน จำแนกตามอายุการทำงาน

ตารางที่ 4.21 การเปรียบเทียบระดับการถูงใจของปัจจัยถูงใจในการทำงานของพนักงาน โรงแรมสีมาซานี จังหวัดครราชสีมา จำแนกตามอายุการทำงาน

ปัจจัยถูงใจในการทำงาน	น้อยกว่า 1 ปี		1-3 ปี	4-6 ปี	มากกว่า 6 ปี	F-Test	p-value
	1 ปี	6 ปี					
ความสำเร็จในการทำงาน	$\bar{X}$ 2.86		3.14	3.37	3.30	4.61*	0.00
	S.D. 0.63		0.67	0.61	0.44		
การได้รับการยอมรับนับถือ	$\bar{X}$ 2.86		3.16	3.42	3.11	4.27*	0.01
	S.D. 0.56		0.70	0.69	0.71		
ลักษณะของงาน	$\bar{X}$ 2.94		3.16	3.40	3.54	4.87*	0.00
	S.D. 0.60		0.74	0.71	0.63		
ความรับผิดชอบ	$\bar{X}$ 2.76		3.00	3.31	3.15	4.59*	0.00
	S.D. 0.55		0.68	0.74	0.65		
ความก้าวหน้าใน	$\bar{X}$ 3.26		3.56	3.98	3.90	5.47*	0.00
ตำแหน่งการงาน	S.D. 0.80		0.93	0.92	0.70		
ความเติบโต	$\bar{X}$ 2.69		2.60	3.06	2.94	3.51*	0.02
	S.D. 0.88		0.92	0.97	0.85		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.21 เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของระดับการถูงใจของปัจจัยถูงใจในการทำงานเป็นรายค้าน จำแนกตามอายุการทำงาน พนักงานที่มีอายุการทำงานแตกต่างกันมีปัจจัยถูงใจในการทำงานแตกต่างกันทุกค้าน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.22 ค่า LSD ระหว่างอายุการทำงานกับระดับการจูงใจของปัจจัยจูงใจในการทำงานในด้านความสำเร็จในการทำงาน

ความสำเร็จในการทำงาน	น้อยกว่า 1 ปี	1-3 ปี	4-6 ปี	มากกว่า 6 ปี
น้อยกว่า 1 ปี	-	0.28*	0.52*	0.44*
1-3 ปี	-	-	0.23*	0.16
4-6 ปี	-	-	-	0.08
มากกว่า 6 ปี	-	-	-	-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.22 เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับการจูงใจของปัจจัยจูงใจในการทำงานด้านความสำเร็จในการทำงาน พบว่า พนักงานที่มีอายุการทำงานน้อยกว่า 1 ปี มีระดับการจูงใจของปัจจัยจูงใจในการทำงานด้านความสำเร็จในการทำงานต่ำกว่าพนักงานที่มีอายุการทำงาน 1-3 ปี 4-6 ปี และมากกว่า 6 ปี และพนักงานที่มีอายุการทำงาน 1-3 ปี มีระดับการจูงใจของปัจจัยจูงใจในการทำงานด้านความสำเร็จในการทำงานต่ำกว่าพนักงานที่มีอายุการทำงาน 4-6 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.23 ค่า LSD ระหว่างอายุการทำงานกับระดับการจูงใจของปัจจัยจูงใจในการทำงานในด้านการได้รับการยอมรับนับถือ

การได้รับการยอมรับนับถือ	น้อยกว่า 1 ปี	1-3 ปี	4-6 ปี	มากกว่า 6 ปี
น้อยกว่า 1 ปี	-	0.30*	0.56*	0.24
1-3 ปี	-	-	0.26*	0.06
4-6 ปี	-	-	-	0.31*
มากกว่า 6 ปี	-	-	-	-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.23 เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับการฐุงใจของปัจจัยฐานในการทำงานด้านการได้รับการยอมรับนั้นถือ พนวจ พนักงานที่มีอายุการทำงานน้อยกว่า 1 ปี มีระดับการฐุงใจของปัจจัยฐานในการทำงานด้านการได้รับการยอมรับนั้นถือต่ำกว่าพนักงานที่มีอายุการทำงาน 1-3 และ 4-6 ปี พนักงานที่มีอายุการทำงาน 1-3 ปี มีระดับการฐุงใจของปัจจัยฐานในการทำงานด้านการได้รับการยอมรับนั้นถือต่ำกว่าพนักงานที่มีอายุการทำงาน 4-6 ปี และพนักงานที่มีอายุการทำงาน 4-6 ปี มีระดับการฐุงใจของปัจจัยฐานในการทำงานด้านการได้รับการยอมรับนั้นถือต่ำกว่าพนักงานที่มีอายุการทำงานมากกว่า 6 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.24 ค่า LSD ระหว่างอายุการทำงานกับระดับการฐุงใจของปัจจัยฐานในการทำงานในด้านลักษณะของงาน

ลักษณะของงาน	น้อยกว่า 1 ปี	1-3 ปี	4-6 ปี	มากกว่า 6 ปี
น้อยกว่า 1 ปี	-	0.23	0.47*	0.60*
1-3 ปี		-	0.24*	0.37*
4-6 ปี			-	0.14
มากกว่า 6 ปี				-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.24 เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับการฐุงใจของปัจจัยฐานในการทำงานด้านลักษณะของงาน พนวจ พนักงานที่มีอายุการทำงานน้อยกว่า 1 ปี และ 1-3 ปี มีระดับการฐุงใจของปัจจัยฐานในการทำงานด้านลักษณะของงานต่ำกว่าพนักงานที่มีอายุการทำงาน 4-6 ปี และมากกว่า 6 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.25 ค่า LSD ระหว่างอายุการทำงานกับระดับการรุนแรงของปัจจัยทางในการทำงานในด้านความรับผิดชอบ

ความรับผิดชอบ	น้อยกว่า 1 ปี	1-3 ปี	4-6 ปี	มากกว่า 6 ปี
น้อยกว่า 1 ปี		0.24	0.55*	0.39*
1-3 ปี			0.31*	0.15
4-6 ปี				0.16
มากกว่า 6 ปี				-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.25 เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับการรุนแรงของปัจจัยทางในการทำงานด้านความรับผิดชอบ พบว่า พนักงานที่มีอายุการทำงานน้อยกว่า 1 ปี มีระดับการรุนแรงของปัจจัยทาง ในการทำงานด้านความรับผิดชอบต่ำกว่าพนักงานที่มีอายุการทำงาน 4-6 ปี และมากกว่า 6 ปี และพนักงานที่มีอายุการทำงาน 1-3 ปี มีระดับการรุนแรงของปัจจัยทางในการทำงานด้านความรับผิดชอบต่ำกว่าพนักงานที่มีอายุการทำงาน 4-6 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.26 ค่า LSD ระหว่างอายุการทำงานกับระดับการรุนแรงของปัจจัยทางในการทำงานในด้านความก้าวหน้าในตำแหน่งการงาน

ความก้าวหน้า	น้อยกว่า 1 ปี	1-3 ปี	4-6 ปี	มากกว่า 6 ปี
ในตำแหน่งการงาน				
น้อยกว่า 1 ปี		0.30	0.73*	0.64*
1-3 ปี			0.43*	0.34
4-6 ปี				0.08
มากกว่า 6 ปี				-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.26 เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับการรุนแรงของปัจจัยทางในการทำงานด้านความก้าวหน้าในตำแหน่งการงาน พบว่า พนักงานที่มีอายุการทำงานน้อยกว่า 1 ปี มีระดับการรุนแรงของปัจจัยทางในการทำงานด้านความก้าวหน้าในตำแหน่งการงานต่ำกว่าพนักงานที่มีอายุการ

ทำงาน 4-6 ปี และมากกว่า 6 ปี และพนักงานที่มีอายุการทำงาน 1-3 ปี มีระดับการรู้งา ใจของปัจจัยงา ใจในการทำงานต่ำกว่าพนักงานที่มีอายุการทำงาน 4-6 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.27 ค่า LSD ระหว่างอายุการทำงานกับระดับการรู้งา ใจของปัจจัยงา ใจในการทำงานในด้านความเดิบโต

ความเดิบโต	น้อยกว่า 1 ปี	1-3 ปี	4-6 ปี	มากกว่า 6 ปี
น้อยกว่า 1 ปี		0.10	0.37	0.25
1-3 ปี			0.46*	0.35
4-6 ปี				0.12
มากกว่า 6 ปี				-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.27 เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับการรู้งา ใจของปัจจัยงา ใจในการทำงานด้านความเดิบโต พบว่า พนักงานที่มีอายุการทำงาน 1-3 ปี มีระดับการรู้งา ใจของปัจจัยงา ใจในการทำงานต่ำกว่าพนักงานที่มีอายุการทำงาน 4-6 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

**3.6 การเปรียบเทียบระดับการถูงใจของปัจจัยถูงใจในการทำงาน
จำแนกตามฝ่ายที่ปฏิบัติงาน**

**ตารางที่ 4.28 การเปรียบเทียบระดับการถูงใจของปัจจัยถูงใจในการทำงานของพนักงาน
โรงแรมสีมาชาณี จังหวัดนครราชสีมา จำแนกตามฝ่ายที่ปฏิบัติงาน**

ปัจจัยถูงใจในการทำงาน	บริหาร	บุคคลและ ฝึกอบรม	ต้อนรับ		ข่ายเลข การตลาด	ช่าง	ครัว
			ตัวนับหน้า	ตัวนับหน้า			
ความสำเร็จ ในการทำงาน	$\bar{X}$ S.D.	3.31 0.87	3.14 0.38	3.13 0.58	3.43 0.60	3.55 0.54	2.72 0.49
การได้รับการ ยอมรับนับถือ	$\bar{X}$ S.D.	3.48 0.67	3.24 0.37	3.17 0.82	3.60 0.53	3.10 1.06	3.14 0.56
ลักษณะของงาน	$\bar{X}$ S.D.	3.45 0.92	2.90 0.51	3.18 0.74	3.57 0.71	3.48 0.89	2.94 0.41
ความรับผิดชอบ	$\bar{X}$ S.D.	3.20 0.98	3.21 0.39	3.15 0.70	3.52 0.53	2.77 0.88	2.75 0.34
ความก้าวหน้า ในตำแหน่งการงาน	$\bar{X}$ S.D.	3.58 0.95	3.50 0.29	3.46 0.97	3.10 0.62	2.75 0.83	3.58 0.80

ตารางที่ 4.28 (ต่อ)

ปัจจัยทางสังคมที่มีผลต่อการทำงาน	ประชากรทั้งหมด	อาหารและเครื่องดื่ม	บัญชี	แม่บ้าน	F-Test	p-value
ความสำเร็จในการทำงาน	$\bar{X}$	2.72	3.25	3.72	3.10	4.81*
การทำงาน	S.D.	1.42	0.35	0.42	0.82	
การได้รับการอนุมัติ	$\bar{X}$	2.56	3.05	3.41	3.21	1.32
ความรับนับถือ	S.D.	0.92	0.44	0.46	0.89	0.23
ลักษณะของงาน	$\bar{X}$	2.17	3.51	3.89	2.83	7.29*
	S.D.	1.15	0.42	0.49	0.76	0.00
ความรับผิดชอบ	$\bar{X}$	2.33	3.05	3.62	3.11	3.28*
	S.D.	1.01	0.49	0.45	0.87	0.00
ความก้าวหน้า	$\bar{X}$	2.72	4.19	4.00	3.67	6.25*
ในตำแหน่งการงาน	S.D.	1.21	0.67	0.61	1.01	0.00
ความเดินทาง	$\bar{X}$	1.89	2.52	3.16	3.20	6.80*
	S.D.	0.98	0.57	0.91	1.06	0.00

*นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.28 เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของระดับการรู้จักของปัจจัยทางสังคมที่มีผลต่อการทำงาน เป็นรายค้าน จำแนกตามฝ่ายที่ปฏิบัติงาน พบว่า พนักงานที่มีฝ่ายที่ปฏิบัติงานแตกต่างกันมีปัจจัยทางสังคมที่มีผลต่อการทำงานแตกต่างกันทุกด้าน ยกเว้น เพียง 1 ด้าน คือ ด้านการได้รับการอนุมัติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.29 ค่า LSD ระหว่างฝ่ายที่ปฏิบัติงานกับระดับการจูงใจของปัจจัยทางในการทำงานในด้านความสำเร็จในการทำงาน

ความสำเร็จ ในการทำงาน	บริหาร	บุคคลและ ฝึกอบรม	ต้อนรับ [*] ส่วนหน้า	ขายและ การตลาด	ช่าง
บริหาร	-	0.17	0.19	0.12	0.24
บุคคลและฝึกอบรม		-	0.02	0.29	0.41
ต้อนรับส่วนหน้า			-	0.30	0.42*
ขายและการตลาด				-	0.12
ช่าง					-
ครัว					
ประชาสัมพันธ์					
อาหารและเครื่องดื่ม					
บัญชี					
แม่บ้าน					

ตารางที่ 4.29 (ต่อ)

ความสำเร็จในการ ทำงาน	ครัว	ประชาสัมพันธ์	อาหารและ เครื่องดื่ม	บัญชี	แม่บ้าน
บริหาร	0.59*	0.59	0.06	0.41	0.21
บุคคลและฝึกอบรม	0.42	0.42	0.10	0.58*	0.04
ต้อนรับส่วนหน้า	0.40*	0.40	0.12	0.60*	0.02
ขายและการตลาด	0.70*	0.71	0.18	0.29	0.32
ช่าง	0.83*	0.83*	0.30	0.17	0.44*
ครัว	-	0.00	0.52*	1.00*	0.38*
ประชาสัมพันธ์		-	0.52	1.00*	0.38
อาหารและเครื่องดื่ม			-	0.48*	0.14
บัญชี				-	0.62*
แม่บ้าน					-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.29 เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับการสูงใจของปัจจัยสูงใจในการทำงาน ด้านความสำเร็จในการทำงาน พบว่า

พนักงานฝ่ายบริหาร มีระดับการสูงใจของปัจจัยสูงใจในการทำงานแตกต่างจากฝ่ายครัว อย่าง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

พนักงานฝ่ายบุคคลและฝึกอบรม มีระดับการสูงใจของปัจจัยสูงใจในการทำงานแตกต่างจาก ฝ่ายบัญชี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

พนักงานต้อนรับส่วนหน้า มีระดับการสูงใจของปัจจัยสูงใจในการทำงานแตกต่างจากฝ่ายช่าง ฝ่ายครัว และฝ่ายบัญชีอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

พนักงานฝ่ายขายและการตลาด มีระดับการสูงใจของปัจจัยสูงใจในการทำงานแตกต่างจากฝ่าย ครัว อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

พนักงานฝ่ายช่าง มีระดับการสูงใจของปัจจัยสูงใจในการทำงานแตกต่างจากฝ่ายครัว ฝ่าย ประชาสัมพันธ์ และฝ่ายแม่บ้าน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

พนักงานฝ่ายครัว มีระดับการสูงใจของปัจจัยสูงใจในการทำงานแตกต่างจากฝ่ายอาหารและ เครื่องคึ่น ฝ่ายบัญชี และฝ่ายแม่บ้าน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

พนักงานฝ่ายประชาสัมพันธ์และฝ่ายอาหารและเครื่องคึ่น มีระดับการสูงใจของปัจจัยสูงใจ ในการทำงานแตกต่างจากฝ่ายบัญชี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

พนักงานฝ่ายบัญชี มีระดับการสูงใจของปัจจัยสูงใจในการทำงานแตกต่างจากฝ่ายแม่บ้าน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.30 ค่า LSD ระหว่างฝ่ายที่ปฏิบัติงานกับระดับการชูงใจของปัจจัยทางในการทำงานใน
ด้านลักษณะของงาน

ลักษณะของงาน	บริหาร	บุคคลและ ฝึกอบรม	ต้อนรับ	ขายและ	ช่าง
			ส่วนหน้า	การตลาด	
บริหาร	-	0.55	0.28	0.12	0.03
บุคคลและฝึกอบรม		-	0.27	0.67	0.58
ต้อนรับส่วนหน้า			-	0.39	0.30
ขายและการตลาด				-	0.09
ช่าง					-
ครัว					
ประชาสัมพันธ์					
อาหารและเครื่องคั่ม					
บัญชี					
แม่บ้าน					

ตารางที่ 4.30 (ต่อ)

ลักษณะของงาน	ครัว	ประชาสัมพันธ์	อาหารและ เครื่องคั่ม	บัญชี	แม่บ้าน
บริหาร	0.52*	1.29*	0.06	0.44	0.63*
บุคคลและฝึกอบรม	0.03	0.74	0.61*	0.98*	0.08
ต้อนรับส่วนหน้า	0.24	1.01*	0.34*	0.71*	0.35*
ขายและการตลาด	0.63*	1.40*	0.06	0.32	0.75*
ช่าง	0.54*	1.31*	0.03	0.41	0.66*
ครัว	-	0.77	0.58*	0.95*	0.11
ประชาสัมพันธ์		-	1.35*	1.72*	0.66
อาหารและเครื่องคั่ม			-	0.37	0.69*
บัญชี				-	1.06*
แม่บ้าน					-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.30 เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับการจูงใจของปัจจัยจูงใจในการทำงาน
ต้านลักษณะของงาน พบว่า

พนักงานฝ่ายบริหาร มีระดับการจูงใจของปัจจัยจูงใจในการทำงานแตกต่างจากฝ่ายครัว ฝ่าย
ประชาสัมพันธ์ และฝ่ายแม่บ้าน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

พนักงานฝ่ายบุคคลและฝึกอบรม มีระดับการจูงใจของปัจจัยจูงใจในการทำงานแตกต่างจาก
ฝ่ายอาหารและเครื่องดื่ม และฝ่ายบัญชี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

พนักงานต้อนรับส่วนหน้า มีระดับการจูงใจของปัจจัยจูงใจในการทำงานแตกต่างจากฝ่าย
ประชาสัมพันธ์ ฝ่ายอาหารและเครื่องดื่ม ฝ่ายบัญชี และฝ่ายแม่บ้าน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่
ระดับ 0.05

พนักงานฝ่ายขายและการตลาด มีระดับการจูงใจของปัจจัยจูงใจในการทำงานแตกต่างจากฝ่าย
ครัว ฝ่ายประชาสัมพันธ์ และฝ่ายแม่บ้าน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

พนักงานฝ่ายซ่าง มีระดับการจูงใจของปัจจัยจูงใจในการทำงานแตกต่างจากฝ่ายครัว ฝ่าย
ประชาสัมพันธ์ และฝ่ายแม่บ้าน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

พนักงานฝ่ายครัว มีระดับการจูงใจของปัจจัยจูงใจในการทำงานแตกต่างจากฝ่ายอาหารและ
เครื่องดื่ม และฝ่ายบัญชี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

พนักงานฝ่ายประชาสัมพันธ์ มีระดับการจูงใจของปัจจัยจูงใจในการทำงานแตกต่างจากฝ่าย
อาหารและเครื่องดื่ม และฝ่ายบัญชี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

พนักงานฝ่ายอาหารและเครื่องดื่มและฝ่ายบัญชี มีระดับการจูงใจของปัจจัยจูงใจในการ
ทำงานแตกต่างจากฝ่ายแม่บ้าน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.31 ค่า LSD ระหว่างฝ่ายที่ปฏิบัติงานกับระดับการจูงใจของปัจจัยจูงใจในการทำงานในด้านความรับผิดชอบ

ความรับผิดชอบ	บริหาร	บุคคลและฝึกอบรม	ต้อนรับ	ขายและ การตลาด	ช่าง
			ส่วนหน้า		
บริหาร	-	0.02	0.05	0.33	0.42
บุคคลและฝึกอบรม		-	0.07	0.31	0.44
ต้อนรับส่วนหน้า			-	0.38	0.37
ขายและการตลาด				-	0.75*
ช่าง					-
ครัว					
ประชาสัมพันธ์					
อาหารและเครื่องคั่ม					
บัญชี					
แม่บ้าน					

ตารางที่ 4.31 (ต่อ)

ความรับผิดชอบ	ครัว	ประชาสัมพันธ์	อาหารและ เครื่องคั่ม	บัญชี	แม่บ้าน
บริหาร	0.45*	0.86*	0.15	0.43	0.09
บุคคลและฝึกอบรม	0.46	0.88	0.16	0.41	0.11
ต้อนรับส่วนหน้า	0.40*	0.81	0.10	0.48*	0.04
ขายและการตลาด	0.77*	1.19*	0.47	0.10	0.42
ช่าง	0.02	0.44	0.28	0.85*	0.33
ครัว	-	0.42	0.30*	0.87*	0.36*
ประชาสัมพันธ์		-	0.72	1.29*	0.78
อาหารและเครื่องคั่ม			-	0.57*	0.06
บัญชี				-	0.52*
แม่บ้าน					-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.31 เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับการจูงใจของปัจจัยจูงใจในการทำงานด้านความรับผิดชอบ พบว่า

พนักงานฝ่ายบริหาร มีระดับการจูงใจของปัจจัยจูงใจในการทำงานแตกต่างจากฝ่ายครัว และฝ่ายประชาสัมพันธ์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

พนักงานด้านรับส่วนหน้า มีระดับการจูงใจของปัจจัยจูงใจในการทำงานแตกต่างจากฝ่ายครัว และฝ่ายบัญชี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

พนักงานฝ่ายขายและการตลาด มีระดับการจูงใจของปัจจัยจูงใจในการทำงานแตกต่างจากฝ่ายช่าง ฝ่ายครัว และฝ่ายประชาสัมพันธ์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

พนักงานฝ่ายช่าง มีระดับการจูงใจของปัจจัยจูงใจในการทำงานแตกต่างจากฝ่ายบัญชี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

พนักงานฝ่ายครัว มีระดับการจูงใจของปัจจัยจูงใจในการทำงานแตกต่างจากฝ่ายอาหารและเครื่องคุ้ม ฝ่ายบัญชี และฝ่ายแม่บ้าน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

พนักงานฝ่ายประชาสัมพันธ์ มีระดับการจูงใจของปัจจัยจูงใจในการทำงานแตกต่างจากฝ่ายบัญชี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

พนักงานฝ่ายอาหารและเครื่องคุ้ม มีระดับการจูงใจของปัจจัยจูงใจในการทำงานแตกต่างจากฝ่ายบัญชี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

พนักงานฝ่ายบัญชี มีระดับการจูงใจของปัจจัยจูงใจในการทำงานแตกต่างจากฝ่ายแม่บ้าน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.32 ค่า LSD ระหว่างฝ่ายที่ปฏิบัติงานกับระดับการจูงใจของปัจจัยจูงใจในการทำงานในด้านความก้าวหน้าในตำแหน่งการงาน

ความก้าวหน้าใน ตำแหน่งการงาน	บริหาร	บุคคลและ ฝีกอบรน	ต้อนรับ ส่วนหน้า	ขายและ การตลาด	ช่าง
บริหาร	-	0.08	0.12	0.48	0.83*
บุคคลและฝีกอบรน		-	0.04	0.40	0.75*
ต้อนรับส่วนหน้า			-	0.36	0.71*
ขายและการตลาด				-	0.35
ช่าง					-
ครัว					
ประชาสัมพันธ์					
อาหารและเครื่องดื่ม					
บัญชี					
แม่บ้าน					

ตารางที่ 4.32 (ต่อ)

ความก้าวหน้าใน ตำแหน่งการงาน	ครัว	ประช สัมพันธ์	อาหารและ เครื่องดื่ม	บัญชี	แม่บ้าน
บริหาร	0.00	0.85	0.61*	0.42	0.10
บุคคลและฝีกอบรน	0.08	0.78	0.69*	0.50	0.17
ต้อนรับส่วนหน้า	0.12	0.74	0.73*	0.54*	0.21
ขายและการตลาด	0.48	0.37	1.09*	0.90	0.58
ช่าง	0.83*	0.02	1.44*	1.25*	0.93*
ครัว	-	0.85	0.61*	0.42	0.09
ประชาสัมพันธ์		-	1.47*	1.28*	0.95
อาหารและเครื่องดื่ม			-	0.19	0.52*
บัญชี				-	0.33
แม่บ้าน					-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.32 เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับการสูงใจของปัจจัยสูงใจในการทำงานด้านความก้าวหน้าในตำแหน่งการงานพบว่า

พนักงานฝ่ายบริหาร มีระดับการสูงใจของปัจจัยสูงใจในการทำงานแตกต่างจากฝ่ายช่าง และฝ่ายอาหารและเครื่องดื่ม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

พนักงานฝ่ายบุคคลและอบรม มีระดับการสูงใจของปัจจัยสูงใจในการทำงานแตกต่างจากฝ่ายช่าง และฝ่ายอาหารและเครื่องดื่ม

พนักงานด้อนรับส่วนหน้า มีระดับการสูงใจของปัจจัยสูงใจในการทำงานแตกต่างจากฝ่ายช่าง ฝ่ายอาหารและเครื่องดื่ม และฝ่ายบัญชี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

พนักงานฝ่ายขายและการตลาด มีระดับการสูงใจของปัจจัยสูงใจในการทำงานแตกต่างจากฝ่ายอาหารและเครื่องดื่ม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

พนักงานฝ่ายช่าง มีระดับการสูงใจของปัจจัยสูงใจในการทำงานแตกต่างจากฝ่ายครัว ฝ่ายอาหารและเครื่องดื่ม ฝ่ายบัญชี และฝ่ายแม่บ้าน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

พนักงานฝ่ายครัว มีระดับการสูงใจของปัจจัยสูงใจในการทำงานแตกต่างจากฝ่ายอาหารและเครื่องดื่ม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

พนักงานฝ่ายประชาสัมพันธ์ มีระดับการสูงใจของปัจจัยสูงใจในการทำงานแตกต่างจากฝ่ายอาหารและเครื่องดื่ม และฝ่ายบัญชี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

พนักงานฝ่ายอาหารและเครื่องดื่ม มีระดับการสูงใจของปัจจัยสูงใจในการทำงานแตกต่างจากฝ่ายแม่บ้านอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.33 ค่า LSD ระหว่างฝ่ายที่ปฏิบัติงานกับระดับการจูงใจของปัจจัยจูงใจในการทำงานในด้านความเดินทาง

ความเดินทาง	บริหาร	บุคคลและผู้ก่ออบรม	ต้อนรับ	ขายและ	ช่าง
			ส่วนหน้า	การตลาด	
บริหาร	-	0.41	0.63*	1.70*	1.24*
บุคคลและผู้ก่ออบรม		-	0.22	1.29*	0.83*
ต้อนรับส่วนหน้า			-	1.07*	0.61*
ขายและการตลาด				-	0.46
ช่าง					-
ครัว					
ประชาสัมพันธ์					
อาหารและเครื่องดื่ม					
บัญชี					
แม่บ้าน					

ตารางที่ 4.33 (ต่อ)

ความเดินทาง	ครัว	ประชาสัมพันธ์	อาหารและเครื่องดื่ม	บัญชี	แม่บ้าน
บริหาร	1.29*	1.71*	1.08*	0.44	0.40
บุคคลและผู้ก่ออบรม	0.88*	1.30*	0.67	0.03	0.01
ต้อนรับส่วนหน้า	0.66*	1.08*	0.45*	0.19	0.23
ขายและการตลาด	0.40	0.02	0.62	1.25*	1.30*
ช่าง	0.06	0.47	0.16	0.79*	0.84*
ครัว	-	0.42	0.21	0.85*	0.89*
ประชาสัมพันธ์		-	0.63	1.27*	1.31*
อาหารและเครื่องดื่ม			-	0.64*	0.68*
บัญชี				-	0.04
แม่บ้าน					-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.33 เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับการจูงใจของปัจจัยจูงใจในการทำงานด้านความเดิบໂຕ พบว่า

พนักงานฝ่ายบริหาร มีระดับการจูงใจของปัจจัยจูงใจในการทำงานแตกต่างจากฝ่ายต้อนรับส่วนหน้า ฝ่ายขายและการตลาด ฝ่ายช่าง ฝ่ายครัว ฝ่ายประชาสัมพันธ์ และฝ่ายอาหารและเครื่องดื่มอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

พนักงานฝ่ายบุคคลและอบรม มีระดับการจูงใจของปัจจัยจูงใจในการทำงานแตกต่างจากฝ่ายขายและการตลาด ฝ่ายช่าง ฝ่ายครัว และฝ่ายประชาสัมพันธ์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

พนักงานต้อนรับส่วนหน้า มีระดับการจูงใจของปัจจัยจูงใจในการทำงานแตกต่างจาก ฝ่ายขายและการตลาด ฝ่ายช่าง ฝ่ายครัว ฝ่ายประชาสัมพันธ์ และฝ่ายอาหารและเครื่องดื่ม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

พนักงานฝ่ายขายและการตลาด ฝ่ายช่าง ฝ่ายครัว ฝ่ายประชาสัมพันธ์ และฝ่ายอาหารและเครื่องดื่ม มีระดับการจูงใจของปัจจัยจูงใจในการทำงานแตกต่างจากฝ่ายบัญชีและแม่บ้าน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

3.7 การเปรียบเทียบระดับการอุปถัมภ์ของปัจจัยสูงในการทำงาน จำแนกตามรายได้

ตารางที่ 4.34 การเปรียบเทียบระดับการอุปถัมภ์ของปัจจัยสูงในการทำงานของพนักงาน โรงแรมสีนาธานี จังหวัดนครราชสีมา จำแนกตามรายได้

ปัจจัยสูงในการทำงาน	น้อยกว่า		5,000-	7,000-	9,000-	มากกว่า	F-Test	p-value
	5,000 บาท	6,999 บาท	8,999 บาท	10,999 บาท	11,000 บาท			
ความสำเร็จในการทำงาน	$\bar{X}$	3.25	3.06	3.26	3.24	3.48	2.38	0.05
การทำงาน	S.D.	0.75	0.64	0.61	0.41	0.85		
การได้รับการ	$\bar{X}$	2.83	3.01	3.25	3.43	3.52	3.93*	0.00
ขอบรับนับถือ	S.D.	0.59	0.78	0.61	0.50	0.62		
ลักษณะของงาน	$\bar{X}$	3.58	3.06	3.34	3.45	3.50	3.32*	0.01
	S.D.	0.84	0.76	0.61	0.47	0.98		
ความรับผิดชอบ	$\bar{X}$	3.17	2.94	3.13	3.21	3.27	1.67	0.16
	S.D.	0.95	0.73	0.61	0.51	0.94		
ความก้าวหน้าใน	$\bar{X}$	3.54	3.42	4.01	3.75	3.56	4.98*	0.00
ตำแหน่งการทำงาน	S.D.	0.89	1.00	0.73	0.69	0.97		
ความเติบโต	$\bar{X}$	2.21	2.65	2.82	2.66	3.39	3.08*	0.02
	S.D.	0.58	0.94	0.81	0.71	1.37		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.34 เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของระดับการอุปถัมภ์ของปัจจัยสูงในการทำงานเป็นรายด้าน จำแนกตามรายได้ พบว่า พนักงานที่มีรายได้แตกต่างกัน มีปัจจัยสูงในการทำงานแตกต่างกันทุกด้าน ยกเว้น เพียง 2 ด้าน คือ ด้านความสำเร็จในการทำงาน และด้านความรับผิดชอบ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.35 ค่า LSD ระหว่างรายได้กับระดับการจูงใจปัจจัยจูงใจในการทำงานในด้านการได้รับการยอมรับนับถือ

การได้รับการยอมรับนับถือ	น้อยกว่า 5,000 บาท	5,000-6,999 บาท	7,000-8,999 บาท	9,000-10,999 บาท	มากกว่า 11,000 บาท
น้อยกว่า 5,000 บาท	-	0.18	0.42	0.59	0.69
5,000-6,999 บาท		-	0.24*	0.41*	0.51*
7,000-8,999 บาท			-	0.18	0.27
9,000-10,999 บาท				-	0.09
มากกว่า 11,000 บาท					-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.35 เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับการจูงใจของปัจจัยจูงใจในการทำงานด้านการได้รับการยอมรับนับถือ พบร่วม พนักงานที่มีรายได้ระหว่าง 5,000-6,999 บาท มีระดับการจูงใจของปัจจัยจูงใจในการทำงานด้านการได้รับการยอมรับนับถือค่อนข้างสูงกว่าพนักงานที่มีรายได้ระหว่าง 7,000-8,999 บาท 9,000-10,999 บาท และมากกว่า 11,000 บาท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.36 ค่า LSD ระหว่างรายได้กับระดับการจูงใจของปัจจัยจูงใจในการทำงานในด้านลักษณะของงาน

ลักษณะของงาน	น้อยกว่า 5,000 บาท	5,000-6,999 บาท	7,000-8,999 บาท	9,000-10,999 บาท	มากกว่า 11,000 บาท
น้อยกว่า 5,000 บาท	-	0.52	0.25	0.13	0.09
5,000-6,999 บาท		-	0.27*	0.39*	0.44*
7,000-8,999 บาท			-	0.12	0.16
9,000-10,999 บาท				-	0.04
มากกว่า 11,000 บาท					-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.36 เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับการจูงใจของปัจจัยจูงใจในการทำงานด้านลักษณะของงาน พบว่า พนักงานที่มีรายได้ระหว่าง 5,000-6,999 บาท มีระดับการจูงใจของปัจจัยจูงใจในการทำงานด้านลักษณะของงานต่ำกว่าพนักงานที่มีรายได้ระหว่าง 7,000-8,999 บาท 9,000-10,999 บาท และมากกว่า 11,000 บาท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.37 ค่า LSD ระหว่างรายได้กับระดับการจูงใจของปัจจัยจูงใจในการทำงานในด้านความก้าวหน้าในตำแหน่งการงาน

ความก้าวหน้าใน ตำแหน่งการงาน	น้อยกว่า 5,000 บาท	5,000-6,999 บาท	7,000-8,999 บาท	9,000-10,999 บาท	มากกว่า 11,000 บาท
น้อยกว่า 5,000 บาท	-	0.12	0.47	0.21	0.02
5,000-6,999 บาท		-	0.59*	0.33	0.14
7,000-8,999 บาท			-	0.27	0.45
9,000-10,999 บาท				-	0.19
มากกว่า 11,000 บาท					-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.37 เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับการจูงใจของปัจจัยจูงใจในการทำงานด้านความก้าวหน้าในตำแหน่งการงาน พบว่า พนักงานที่มีรายได้ระหว่าง 5,000-6,999 บาท มีระดับการจูงใจของปัจจัยจูงใจในการทำงานด้านความก้าวหน้าในตำแหน่งการงานต่ำกว่าพนักงานที่มีรายได้ระหว่าง 7,000-8,999 บาท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.38 ค่า LSD ระหว่างรายได้กับระดับการจูงใจของปัจจัยจูงใจในการทำงานในด้านความเด็บโต

ความเด็บโต	น้อยกว่า	5,000-6,999	7,000-8,999	9,000-10,999	มากกว่า
	5,000 บาท	บาท	บาท	บาท	11,000 บาท
น้อยกว่า 5,000 บาท	-	0.44	0.62	0.45	1.18*
5,000-6,999 บาท		-	0.17	0.01	0.73*
7,000-8,999 บาท			-	0.16	0.56*
9,000-10,999 บาท				-	0.73*
มากกว่า 11,000 บาท					-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.38 เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับการจูงใจของปัจจัยจูงใจในการทำงานด้านความเด็บโต พบร่วมว่า พนักงานที่มีรายได้นอกกว่า 11,000 บาท มีระดับการจูงใจของปัจจัยจูงใจในการทำงานด้านความเด็บโตสูงกว่าระดับการจูงใจของพนักงานที่มีรายได่น้อยกว่า 5,000 บาท 5,000-6,999 บาท 7,000-8,999 บาท และ 9,000-10,999 บาท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ส่วนที่ 4 การวิเคราะห์ข้อเสนอแนะและข้อคิดเห็นเพิ่มเติม

จากผู้ตอบแบบสอบถามจำนวนทั้งสิ้น 221 คน ผู้วิจัยได้รับการตอบแบบสอบถามตอนที่ 3 ซึ่งเป็นข้อคำถามปลายเปิด ระบุความความคิดเห็นเป็นภาพรวมทั้งสิ้น 65 คน คิดเป็นร้อยละ 29.41 ของผู้ตอบแบบสอบถาม ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับปัจจัยจูงใจในการทำงานของพนักงาน โรงเรียนสีมาราณี จังหวัดนครราชสีมา ดังตารางที่ 4.39

ตารางที่ 4.39 จำนวนของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามปัญหาและข้อเสนอแนะ

ปัญหาและข้อเสนอแนะ	จำนวน
1. ด้านความสำเร็จในการทำงาน	
1.1 ความมีการประชุมเพื่อปรึกษาหารือปัญหาที่พบในการทำงานเป็นประจำทุกเดือน เพื่อช่วยกันหาแนวทางแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น	3
1.2 ผู้บริหารควรรับฟังความคิดเห็นของพนักงานมากขึ้น	2
1.3 ความมีการจัดอบรมการทำงานในแต่ละฝ่ายทุกปี	4
2. การได้รับการยอมรับน้อย	
2.1 ความมีการให้รางวัลผู้ที่ปฏิบัติงานดีเป็นประจำทุกเดือน	9
2.2 ควรให้ความเสมอภาคกับพนักงานทุกฝ่าย	8
3. ลักษณะของงาน	
3.1 ความมีการฝึกอบรมการปฏิบัติงานของพนักงานในแต่ละฝ่าย	6
3.3 ความมีการทำหนดกรอบภาระหน้าที่ของแต่ละฝ่ายให้ชัดเจน	12
4. ความรับผิดชอบ	
4.1 ควรให้อำนาจในการตัดสินใจแก่พนักงานมากขึ้น	10
4.2 ความมีการทำหนดความรับผิดชอบให้พนักงานอย่างชัดเจน	8
5. ความก้าวหน้าในตำแหน่งการงาน	
5.1 ควรเปิดโอกาสให้พนักงานได้รับความก้าวหน้าในตำแหน่งงานที่สูงขึ้น	24
5.2 ความมีการแข่งขันที่การประเมินผลการปฏิบัติงานให้พนักงานทราบ	15
6. ความเติบโต	
6.1 ควรสนับสนุนด้านการศึกษาต่อให้มากขึ้น	7
6.2 ความมีการจัดอบรมพัฒนาทักษะด้านภาษาอังกฤษและคอมพิวเตอร์เพิ่มขึ้น	11
6.3 ควรจัดให้มีการศึกษาดูงานทั้งภายในและต่างประเทศในแต่ละตำแหน่งงาน	6

บทที่ 5

สรุปการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

เนื่องจากพนักงานเป็นกำลังสำคัญที่จะทำให้โรงพยาบาลสามารถตอบสนองต่อความต้องการของลูกค้าได้ พนักงานจัดเป็นทรัพยากรที่มีคุณค่าและมีความสำคัญต่อการสร้างชุดแข่งให้กับโรงพยาบาล ผู้วิจัยจึงได้ทำการศึกษาปัจจัยจูงใจในการทำงานของพนักงานโรงพยาบาลสีมาธารานี จังหวัดนครราชสีมา โดยจำแนกปัจจัยจูงใจในการทำงานออกเป็นด้านต่าง ๆ 6 ด้าน ได้แก่ ด้านความสำเร็จในการทำงาน ด้านการได้รับการยอมรับนับถือ ด้านลักษณะของงาน ด้านความรับผิดชอบ ด้านความก้าวหน้าในตำแหน่งการงาน และด้านความเติบโต ตามลำดับการวิจัยดังนี้

1. สรุปผลการวิจัย
2. อภิปรายผล
3. ข้อเสนอแนะ

1. สรุปผลการวิจัย

1.1 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยจูงใจในการทำงานของพนักงานโรงพยาบาลสีมาธารานี จังหวัดนครราชสีมา และเพื่อเปรียบเทียบปัจจัยจูงใจในการทำงานของพนักงานโรงพยาบาลสีมาธารานี จังหวัดนครราชสีมา จำแนกตามลักษณะส่วนบุคคล

1.2 วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ พนักงานโรงพยาบาลสีมาธารานี จังหวัดนครราชสีมา ณ เดือนกันยายน 2550 จำนวนทั้งสิ้น 253 คน ซึ่งผู้ศึกษาวิจัยสามารถจัดเก็บรวบรวมข้อมูลได้ 221 คน คิดเป็นร้อยละ 87.35 ของจำนวนพนักงานทั้งหมด ใน การศึกษาวิจัยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล และประมาณผลด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปทางสถิติ สถิติที่ใช้ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที่ ค่าเอฟ และค่าแอลเอยตี

1.3 ผลการวิจัย

ผลการวิจัยแบ่งออกเป็น 4 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ลักษณะส่วนบุคคล

ลักษณะส่วนบุคคลของพนักงานโรงพยาบาลสีมา จำนวน 221 คน ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุระหว่าง 20-29 ปี มีสถานภาพสมรสแล้ว มีวุฒิการศึกษาอยู่ในระดับ ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า มีอายุการทำงานอยู่ในช่วง 1-3 ปี มีการปฏิบัติงานในฝ่ายอาหารและเครื่องดื่ม และมีรายได้อยู่ในช่วง 5,000 - 6,999 บาท

ส่วนที่ 2 ปัจจัยจูงใจในการทำงานของพนักงานโรงพยาบาลสีมา จังหวัดครราษฎร์

พนักงานโรงพยาบาลสีมา จำนวน 221 คน มีปัจจัยจูงใจในการทำงานโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.19$) จึงปฏิเสธสมมติฐานที่ว่า พนักงานโรงพยาบาลสีมา จังหวัดครราษฎร์ มีระดับการจูงใจของปัจจัยจูงใจในการทำงานต่ำ สำหรับระดับการจูงใจของปัจจัยจูงใจในการทำงานสูงที่สุด คือ ด้านความก้าวหน้าในตำแหน่งการงาน ($\bar{X}=3.67$) รองลงมา คือ ด้านลักษณะของงาน ($\bar{X}=3.25$) ด้านความสำเร็จในการทำงาน ($\bar{X}=3.19$) ด้านการได้รับการยอมรับนับถือ ($\bar{X}=3.18$) ด้านความรับผิดชอบ ($\bar{X}=3.07$) และน้อยที่สุด คือ ด้านความเติบโต ($\bar{X}=2.77$) โดยแต่ละด้านสรุปได้ดังนี้

1) ด้านความก้าวหน้าในตำแหน่งการงาน มากที่สุด คือ การมีหัวหน้างานที่มีความยุติธรรม และให้ความเสมอภาคในการบริหารบุคคล รองลงมา คือ การมีโอกาสได้รับสวัสดิการและเงินโบนัสตามความรับผิดชอบและความสามารถ การมีหลักเกณฑ์การประเมินผลงานที่ยุติธรรม การมีโอกาสได้รับการขึ้นเงินเดือนตามความสามารถ การได้รับการสนับสนุนและส่งเสริมจากทีมผู้บริหารในการปรับเปลี่ยนตำแหน่ง และน้อยที่สุด คือ การมีโอกาสก้าวหน้าในตำแหน่งงานที่สูงขึ้น

2) ด้านลักษณะของงาน มากที่สุด คือ งานที่ท่านทำตรงกับความต้องการของท่าน รองลงมา คือ งานที่ท่านทำมีการกำหนดมาตรฐานในการปฏิบัติงานไว้อย่างชัดเจน งานที่ท่านทำมีการปรับปรุงและพัฒนาให้สัมพันธ์กับสถานการณ์ปัจจุบันอย่างต่อเนื่อง งานที่ท่านทำได้ใช้ความรู้ความสามารถของท่าน งานที่ท่านทำมีปริมาณภาระงานในความรับผิดชอบที่เหมาะสม และน้อยที่สุด คือ งานที่ท่านทำมีความท้าทายและน่าสนใจ

3) ด้านความสำเร็จในการทำงาน มากที่สุด คือ การทำงานได้แล้วเสร็จทันตามเป้าหมายที่กำหนด รองลงมา คือ การได้รับความช่วยเหลือจากหน่วยงานเมื่อเกิดปัญหาในการทำงานซึ่งทำให้ งานสำเร็จลุล่วงด้วยดี การมีส่วนร่วมในการทำงานของหน่วยงานให้ประสบความสำเร็จ การมีผล การปฏิบัติงานตรงตามมาตรฐานที่กำหนด การได้ใช้ความรู้ความสามารถแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นใน

การทำงาน และน้อยที่สุด คือ การนำข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะต่าง ๆ ของท่านมาปรับปรุงและพัฒนางานประจำความสำเร็จ

4) ด้านการได้รับการยอมรับนับถือ มากที่สุด คือ การที่บุคคลทั่วไปให้การยอมรับในหน้าที่การงานของท่าน รองลงมา คือ การที่บุคคลต่าง ๆ ในหน่วยงานให้ความสำคัญในตัวท่าน การได้รับความเชื่อถือในความรู้ความสามารถ การได้รับคำชมเชยในผลการปฏิบัติงานจากหัวหน้างานและเพื่อนร่วมงาน การได้รับโอกาสเป็นตัวแทนของหน่วยงานในโอกาสต่าง ๆ และน้อยที่สุด คือ การได้รับเกียรติบัตรหรือรางวัลตอบแทนจากหน่วยงาน

5) ด้านความรับผิดชอบ มากที่สุด คือ การที่งานในความรับผิดชอบสามารถดำเนินการได้อย่างรวดเร็ว รองลงมา คือ ความเหมาะสมของอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบที่ได้รับในการทำงาน การมีอิสระตัดสินใจในงานที่รับผิดชอบ การมีเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานคอยให้คำแนะนำและเป็นที่ปรึกษาในงานที่รับผิดชอบ ความสำคัญของงานที่รับผิดชอบ และน้อยที่สุด คือ การมีส่วนร่วมวางแผนในงานที่รับผิดชอบ

6) ด้านความเติบโต มากที่สุด คือ การมีโอกาสฝึกอบรมในงานที่เกี่ยวข้อง รองลงมา คือ การมีโอกาสได้รับการส่งเสริมให้ศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น การมีโอกาสพัฒนาทักษะด้านภาษาอังกฤษและคอมพิวเตอร์ การมีโอกาสได้รับการเปลี่ยนหมุนเวียนงาน การมีโอกาสศึกษาดูงานในประเทศ และน้อยที่สุด คือ การมีโอกาสศึกษาดูต่างประเทศ

ส่วนที่ 3 การเปรียบเทียบระดับการรู้สึกของปัจจัยจูงใจในการทำงาน จำแนกตามลักษณะ ส่วนบุคคล

การเปรียบเทียบระดับการรู้สึกของปัจจัยจูงใจในการทำงาน จำแนกตามลักษณะส่วนบุคคล พบว่า พนักงานที่มีเพศแตกต่างกันมีระดับการรู้สึกของปัจจัยจูงใจในการทำงานในทุกด้าน ไม่แตกต่างกัน ส่วนพนักงานที่มีอายุ สถานภาพสมรส วุฒิการศึกษา อายุการทำงาน ฝ่ายที่ปฏิบัติงานและรายได้แตกต่างกัน มีระดับการรู้สึกของปัจจัยจูงใจในการทำงานแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยสรุปได้ดังนี้

1) อายุ พนักงานที่มีอายุแตกต่างกัน มีระดับการรู้สึกของปัจจัยจูงใจในการทำงานแตกต่างกันเฉพาะด้านความเติบโต

2) สถานภาพสมรส พนักงานที่มีสถานภาพสมรสแตกต่างกัน มีระดับการรู้สึกของปัจจัยจูงใจในการทำงานแตกต่างกันเฉพาะด้านความก้าวหน้าในตำแหน่งการงาน

3) วุฒิการศึกษา พนักงานที่มีวุฒิการศึกษาแตกต่างกัน มีระดับการรู้สึกของปัจจัยจูงใจในการทำงานแตกต่างกันทุกด้าน

4) อายุการทำงาน พนักงานที่มีอายุการทำงานแตกต่างกัน มีระดับการถูงใจของปัจจัยใจในการทำงานแตกต่างกันทุกด้าน

5) ฝ่ายที่ปฏิบัติงาน พนักงานที่มีฝ่ายที่ปฏิบัติงานแตกต่างกัน มีระดับการถูงใจของปัจจัยใจในการทำงานแตกต่างกันทุกด้าน ยกเว้น ด้านการได้รับการยอมรับนับถือ

6) รายได้ พนักงานที่มีรายได้แตกต่างกัน มีระดับการถูงใจของปัจจัยใจในการทำงานในการทำงานแตกต่างกันทุกด้าน ยกเว้น ด้านความสำเร็จในการทำงานและด้านความรับผิดชอบ

เนื่องจากลักษณะส่วนบุคคลของพนักงาน โรงเรียนสีมาฐาน จังหวัดครรชสีมา ประกอบไปด้วย เพศ อายุ สถานภาพสมรส วุฒิการศึกษา อายุการทำงาน ฝ่ายที่ปฏิบัติงาน และรายได้แตกต่างกัน จึงนำผลการวิจัยมาเปรียบเทียบ ดังต่อไปนี้

1) เพศแตกต่างกัน มีระดับการถูงใจของปัจจัยใจในการทำงานไม่แตกต่างกันทั้ง 6 ด้าน

2) อายุแตกต่างกัน มีระดับการถูงใจของปัจจัยใจในการทำงานแตกต่างกัน เนพาะด้านความเดิบโต โดยพนักงานที่มีอายุระหว่าง 20-29 ปี มีระดับการถูงใจของปัจจัยใจในการทำงานด้านความเดิบโตสูงกว่าพนักงานที่มีอายุระหว่าง 30-39 ปี

3) สถานภาพสมรสแตกต่างกัน มีระดับการถูงใจของปัจจัยใจในการทำงานแตกต่างกันเฉพาะด้านความก้าวหน้าในตำแหน่งการงาน โดยพนักงานที่มีสถานภาพโสด มีระดับการถูงใจของปัจจัยใจในการทำงานด้านความก้าวหน้าในตำแหน่งการงานสูงกว่าพนักงานที่มีสถานภาพสมรส และพนักงานที่มีสถานภาพย่าร้าง/หม้าย มีระดับการถูงใจของปัจจัยใจในการทำงานด้านความก้าวหน้าในตำแหน่งการงานต่ำกว่าพนักงานที่มี สถานภาพโสดและสมรส

4) วุฒิการศึกษาแตกต่างกัน มีระดับการถูงใจของปัจจัยใจในการทำงานแตกต่างกันทุกด้าน โดยพนักงานที่มีการศึกษาระดับประถมศึกษาและ มัธยมศึกษาตอนต้น มีระดับการถูงใจของปัจจัยใจในการทำงานต่ำกว่า พนักงานที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายหรือ ปวช. อนุปริญญาหรือปวส. และปริญญาตรีหรือเทียบเท่าใน 4 ด้าน คือ ด้านความสำเร็จในการทำงาน ด้านการได้รับการยอมรับนับถือ ด้านลักษณะของงาน และด้านความเดิบโต ส่วนด้านความรับผิดชอบและด้านความก้าวหน้าในตำแหน่งการงาน พนักงานที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้นมีระดับการถูงใจในการทำงานต่ำกว่าพนักงานที่มีการศึกษาระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษาตอนปลายหรือ ปวช. อนุปริญญาหรือ ปวส. และปริญญาตรีหรือเทียบเท่า

5) อายุการทำงานแตกต่างกัน มีระดับการถูงใจของปัจจัยใจในการทำงาน

แตกต่างกันทุกด้าน โดยพนักงานที่มีอายุการทำงานน้อยกว่า 1 ปี มีระดับการ ฐานของปัจจัยในในการทำงานต่ำกว่าพนักงานที่มีอายุการทำงาน 1-3 ปี 4-6 ปี และมากกว่า 6 ปี ใน 5 ค้าน คือ ด้านความสำเร็จในการทำงาน ด้านการได้รับการยอมรับนับถือ ด้านลักษณะของงาน ด้านความรับผิดชอบ และด้านความก้าวหน้าในตำแหน่งการทำงาน ส่วนด้านความเติบโตพนักงานที่มีอายุงาน 1-3 ปี มีระดับการฐานของปัจจัยในการทำงานต่ำกว่าพนักงานที่มีอายุการทำงานน้อยกว่า 1 ปี 4-6 ปี และมากกว่า 6 ปี

6) ฝ่ายที่ปฏิบัติงานแตกต่างกัน มีระดับการฐานของปัจจัยในการทำงาน แตกต่างกันทุกด้าน ยกเว้น ด้านการได้รับการยอมรับนับถือ โดยพนักงานที่ปฏิบัติงานในฝ่ายประชาสัมพันธ์ มีระดับการฐานของปัจจัยในการทำงานต่ำกว่าพนักงานที่ปฏิบัติงานในฝ่ายบริหาร ฝ่ายบุคคลและฝึกอบรม ฝ่ายต้อนรับส่วนหน้า ฝ่ายขายและการตลาด ฝ่ายช่าง ฝ่ายครัว ฝ่ายอาหารและเครื่องดื่ม ฝ่ายบัญชี และฝ่ายแม่บ้าน ใน 4 ค้าน คือ ด้านลักษณะของงาน ด้านความรับผิดชอบ ด้านความก้าวหน้าในตำแหน่งการทำงาน และด้านความเติบโต ส่วนด้านความสำเร็จในการทำงานพนักงานที่ปฏิบัติงานในฝ่ายแม่บ้าน มีระดับการฐานของปัจจัยในการทำงานต่ำที่สุด

7) รายได้แตกต่างกัน มีระดับการฐานของปัจจัยในการทำงานในการทำงานแตกต่างกันทุกด้าน ยกเว้น ด้านความสำเร็จในการทำงานและด้านความรับผิดชอบ โดยพนักงานที่มีรายได้มากกว่า 11,000 บาท มีระดับการฐานของปัจจัยสูงกว่าพนักงานที่มีรายได้น้อยกว่า 5,000 บาท 5,000 – 6,999 บาท 7,000 – 8,999 บาท และ 9,000 – 10,999 บาท ใน 2 ค้าน คือ ด้านการได้รับการยอมรับนับถือ และด้านความเติบโต ส่วนด้านลักษณะของงานพนักงานที่มีรายได้น้อยกว่า 5,000 บาท มีระดับการฐานของปัจจัยในการทำงานสูงสุด และด้านความก้าวหน้าในตำแหน่งการทำงานพนักงานที่มีรายได้ 7,000 – 8,999 บาท มีระดับการฐานของปัจจัยสูงที่สุด

ส่วนที่ 4 ข้อเสนอแนะจากคำาถามปลายเปิด

จากคำาถามปลายเปิด ให้กู้นตัวอย่างเสนอแนะข้อคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับปัจจัยในการทำงาน ทั้ง 6 ค้าน พบว่า มีผู้แสดงความคิดเห็นทั้งสิ้น 65 คน กิตติเป็นร้อยละ 29.41 ดังนี้

4.1 ด้านความสำเร็จในการทำงาน

กลุ่มตัวอย่างมีข้อเสนอแนะ คือ ควรจัดให้มีการประชุมเพื่อปรึกษาหารือปัญหาที่พบในการทำงานเป็นประจำทุกเดือน เพื่อช่วยกันหาแนวทางแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น ผู้บริหารควรรับฟังความคิดเห็นของพนักงานมากขึ้น ควรมีการจัดอบรมการทำงานในแต่ละฝ่ายทุกปี

4.2 ด้านการได้รับการยอมรับนับถือ

กลุ่มตัวอย่างมีข้อเสนอแนะ คือ ควรมีการให้รางวัลผู้ปฏิบัติงานดีเป็นประจำทุกเดือน ควรให้ความเสมอภาคกับพนักงานทุกฝ่าย

4.3 ด้านลักษณะของงาน

กลุ่มตัวอย่างมีข้อเสนอแนะ คือ ความมีการฝึกอบรมการปฏิบัติงานของพนักงานในแต่ละฝ่ายความมีการกำหนดกรอบภาระหน้าที่ของแต่ละฝ่ายให้ชัดเจน

4.4 ด้านความรับผิดชอบ

กลุ่มตัวอย่างมีข้อเสนอแนะ คือ ควรให้อำนาจในการตัดสินใจแก่พนักงานมากขึ้น ความมีการกำหนดความรับผิดชอบให้พนักงานอย่างชัดเจน

4.5 ด้านความก้าวหน้าในตำแหน่งงาน

กลุ่มตัวอย่างมีข้อเสนอแนะ คือ ความมีการแจ้งเกณฑ์การประเมินผลการปฏิบัติงานให้พนักงานทราบ ควรเปิดโอกาสให้พนักงานภายใต้รับความก้าวหน้าในตำแหน่งงานที่สูงขึ้น

4.6 ด้านความเติบโต

กลุ่มตัวอย่างมีข้อเสนอแนะ คือ ควรสนับสนุนด้านการศึกษาต่อให้มากขึ้น ควรมีการจัดอบรมพัฒนาทักษะด้านภาษาอังกฤษและคอมพิวเตอร์เพิ่มขึ้น ควรจัดให้มีการศึกษาดูงานทั้งภายในและต่างประเทศในแต่ละตำแหน่งงาน

2. อภิปรายผล

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับระดับการจูงใจของปัจจัยจูงใจในการทำงานของพนักงานโรงแรมสีมาธานี จังหวัดนครราชสีมา มีประเด็นที่การนำมาอภิปรายผลเพิ่มเติม ดังนี้

2.1. การวิเคราะห์ปัจจัยจูงใจในการทำงานของพนักงานโรงแรมสีมาธานี จังหวัดนครราชสีมา โดยรวม

จากผลการศึกษาปัจจัยจูงใจในการทำงานของพนักงานโรงแรมสีมาธานี จังหวัดนครราชสีมา พนว่า ปัจจัยจูงใจในการทำงานในภาพรวมมีระดับการจูงใจของปัจจัยจูงใจในการทำงานปานกลาง อาจเป็นเพราะการบริหารทรัพยากรมนุษย์ของโรงแรมสีมาธานี จังหวัดนครราชสีมา มีความใกล้เคียงกับการบริหารทรัพยากรมนุษย์ของโรงแรมอื่น ๆ ในจังหวัดนครราชสีมา โดยไม่มีปัจจัยจูงใจในการทำงานที่เด่นชัดหรือเพียงพอต่อความต้องการของพนักงานซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของชนิต เกตุแก้ว (2541) ได้ศึกษาปัจจัยจูงใจในการทำงานของเจ้าหน้าที่สำนักงบประมาณจังหวัดอุบลราชธานี พนว่า เจ้าหน้าที่สำนักงบประมาณที่สังกัดฝ่ายจำนวนการกับฝ่ายปฏิบัติการ มีแรงจูงใจในการทำงานอยู่ในระดับปานกลาง โดยสามารถอภิปรายผลแต่ละด้านได้ดังนี้

เพศ ไม่มีผลต่อระดับการถูงใจของปัจจัยใจในการทำงาน อาจเป็นเพราะปัจจัยนั้น ความเท่าเทียมกันของสังคม การรับรู้ข่าวสาร การศึกษา การยอมรับและให้เกียรติซึ่งกันและกัน ทำให้การทำงานไม่สามารถแบ่งงานระหว่างเพศชายและเพศหญิง ได้อย่างชัดเจน ในปัจจุบัน เนื่องจาก ผู้ชายและผู้หญิงมีความสามารถเท่าเทียมกัน

อายุ สถานภาพสมรส วุฒิการศึกษา อายุการทำงาน ฝ่ายที่ปฏิบัติงาน และรายได้ มีผลต่อระดับการถูงใจของปัจจัยใจในการทำงาน อาจเป็นเพราะลักษณะส่วนบุคคลที่แตกต่างกันมีผลต่อแนวคิดและความต้องการดำรงชีวิตที่แตกต่างกัน จึงส่งผลกระทบต่อการทำงานโดยตรง เพราะมนุษย์ต้องสนองตอบต่อความต้องการของตนเอง

2.2 การเปรียบเทียบระดับการถูงใจของปัจจัยใจในการทำงานจำแนกตามลักษณะส่วนบุคคล

2.2.1 เพศ เพศของพนักงานที่แตกต่างกัน จะมีระดับการถูงใจของปัจจัยใจในการทำงานโดยรวมไม่แตกต่างกัน อาจเป็นเพราะปัจจัยนี้การทำงานโดยส่วนใหญ่ระหว่างผู้ชาย และผู้หญิงสามารถเรียนรู้และปฏิบัติงานประเภทเดียวกันหรือทดแทนกันได้ โดยไม่มีการแบ่งแยกงานระหว่างผู้ชายและผู้หญิงในปัจจุบัน ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของยุทธ โพธิ์ทอง (2545) ศึกษาเรื่องปัจจัยใจในการทำงานของพนักงานสำนักงานใหญ่การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค พบว่า พนักงานที่มี เพศ อายุ รายได้ ระดับการศึกษา สถานภาพสมรส ระดับตำแหน่ง และระยะเวลาการปฏิบัติงาน ไม่มีความสัมพันธ์กับปัจจัยใจในการทำงานของพนักงานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

2.2.2 อายุ อายุของพนักงานที่แตกต่างกัน จะมีระดับการถูงใจของปัจจัยใจในการทำงานโดยรวมไม่แตกต่างกัน (แตกต่างรายค้านเพียง 1 ค้าน) อาจเป็นเพราะงานโรงเรียนมีการคัดสรรและเลือกสรรพนักงานในเรื่องของอายุมาตั้งแต่ขั้นตอนการสัมภาษณ์และรับสมัครแล้ว และพนักงานส่วนใหญ่ถูกอบรมให้ปฏิบัติงานตามระเบียบและขั้นตอนที่ได้วางไว้แล้ว อนึ่งโดยส่วนใหญ่ในโรงเรียน อายุไม่ได้เป็นเกณฑ์ในการให้ผลตอบแทนหากแต่เป็นประสบการณ์และความสามารถมากกว่า พนักงานโรงเรียนที่มีอายุแตกต่างกันจึงมีระดับการถูงใจของปัจจัยใจใน การทำงานที่ไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของยุทธ โพธิ์ทอง (2545) ศึกษาเรื่อง ปัจจัยใจในการทำงานของพนักงานสำนักงานใหญ่การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค พบว่า พนักงานที่มี เพศ อายุ รายได้ ระดับการศึกษา สถานภาพสมรส ระดับตำแหน่ง และระยะเวลาการปฏิบัติงาน ไม่มีความสัมพันธ์กับปัจจัยใจในการทำงานของพนักงานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

2.2.3 สถานภาพสมรส สถานภาพสมรสของพนักงานที่แตกต่างกัน จะมีระดับการซุ่งใจของปัจจัยสูง ในการทำงาน โดยรวมไม่แตกต่างกัน (แตกต่างรายด้านเพียง 1 ด้าน) อาจเป็น เพราะปัจจุบันผู้ชายและผู้หญิงสามารถช่วยเหลือซึ่งกันและกันในการใช้ชีวิตครอบครัวได้ทั้งสองฝ่าย การบริหารจัดการเวลาในการทำงาน และการใช้ชีวิตครอบครัวส่งผลต่อระดับการซุ่งใจของปัจจัยสูง ในการทำงานของพนักงานที่มีสถานภาพโสดและพนักงานที่มีสถานภาพสมรสไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของยุทธ์ โพธิ์ทอง (2545) ศึกษาเรื่องปัจจัยสูง ในการทำงานของพนักงานสำนักงานใหญ่การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค พบว่า พนักงานที่มี เพศ อายุ รายได้ ระดับการศึกษา สถานภาพสมรส ระดับตำแหน่ง และระยะเวลาการปฏิบัติงาน ไม่มีความสัมพันธ์ กับปัจจัยสูง ในการทำงานของพนักงานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

2.2.4 การศึกษา การศึกษาของพนักงานที่แตกต่างกัน จะมีระดับการซุ่งใจของปัจจัยสูง ในการทำงาน โดยรวมแตกต่างกัน อาจเป็นเพราะการศึกษาช่วยให้พนักงานมีการพัฒนา และต่อยอดแนวคิดในการทำงานที่แตกต่างกัน การเรียนรู้ในการทำงานต้องอาศัยพื้นฐานการศึกษา เป็นตัวแปรในการปฏิบัติงาน การศึกษาที่ต่างกันจึงทำให้พนักงานมีระดับการซุ่งใจของปัจจัยสูง ในการทำงานที่ต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของมนัส บุญวงศ์ (2537) ศึกษาเรื่องสูง ในการทำงานของพนักงานในโรงงานอุตสาหกรรมเครื่องหนัง พบว่า พนักงานที่มี อายุ การศึกษา สถานภาพ เพศ ระยะเวลาในการทำงาน และตำแหน่งแตกต่างกัน มีแรงจูงใจในการทำงานแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

2.2.5 อายุการทำงาน อายุการทำงานของพนักงานที่แตกต่างกัน จะมีระดับการซุ่งใจของปัจจัยสูง ในการทำงาน โดยรวมแตกต่างกัน อาจเป็นเพราะประสบการณ์ในการทำงาน สิ่งแวดล้อมที่ได้รับ ประกอบกับแนวคิดที่สั่งสมมาเป็นเวลาที่แตกต่างกัน ทำให้พนักงานที่มีอายุการทำงานที่แตกต่างกันมีระดับการซุ่งใจของปัจจัยสูง ในการทำงานที่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้อง กับผลการวิจัยของมนัส บุญวงศ์ (2537) ศึกษาเรื่องสูง ในการทำงานของพนักงานในโรงงานอุตสาหกรรมเครื่องหนัง พบว่า พนักงานที่มี อายุ การศึกษา สถานภาพ เพศ ระยะเวลาในการทำงาน และตำแหน่งแตกต่างกัน มีแรงจูงใจในการทำงานแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

2.2.6 ฝ่ายที่ปฏิบัติงาน ฝ่ายที่ปฏิบัติงานของพนักงานที่แตกต่างกัน จะมีระดับการซุ่งใจของปัจจัยสูง ในการทำงาน โดยรวมแตกต่างกัน อาจเป็นเพราะวิธีการทำงานของแต่ละฝ่ายที่ทำงาน มีแนวทางในการทำงานที่แตกต่างกัน มีความต้องการที่แตกต่างกัน หรืออาจได้รับการดูแลจากทางโรงเรียน โดยไม่เท่าเทียมกัน จึงมีผลให้ระดับการซุ่งใจของปัจจัยสูง ในการทำงานของพนักงานในแต่ละฝ่ายแตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของพรพิพิธ รัฐยุลักษณ์ (2541) ศึกษาปัจจัยสูง ในการทำงานของครู-อาจารย์ วิทยาลัยอาชีวศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษา เขต

การศึกษา 7-8 กลุ่มภาคเหนือ พบว่า ครู-อาจารย์ที่มี ตำแหน่งหน้าที่แตกต่างกัน มีปัจจัยสูงในการทำงานแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

2.2.7 รายได้รายได้ของพนักงานที่แตกต่างกัน จะมีระดับการสูงขึ้นของปัจจัยสูงในการทำงานโดยรวมแตกต่างกัน อาจเป็นเพราะการดำเนินชีวิตและการใช้ชีวิตส่วนตัวในแต่ละคน มีความต้องการไม่เท่ากัน และโรงเรียนอาจมีการจัดการผลตอบแทนที่ไม่เป็นธรรม พนักงานที่มีรายได้ต่างกันซึ่งมีระดับการสูงขึ้นของปัจจัยสูงในการทำงานที่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของอารีรัตน์ หิรัญโวา (2532) ศึกษาเรื่องแบบผู้นำที่ส่งผลต่อแรงจูงใจและความพึงพอใจในการทำงานของอาจารย์ในสถานศึกษาในสถานศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษา พบว่า อาจารย์ที่มี อาชีวศึกษาและคุณภาพการทำงาน และระดับเงินเดือนที่แตกต่างกัน มีแรงจูงใจและความพึงพอใจในการทำงานแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

3. ข้อเสนอแนะ

3.1 ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

3.1.1 ผู้บริหาร/หัวหน้างาน ควรให้ความสำคัญในการปลูกฝังการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะและฝึกฝนการทำงานในด้านต่าง ๆ อันเป็นปัจจัยแห่งการเติบโตและเป็นรากฐานสู่ความก้าวหน้าในหน้าที่การทำงานต่อไป ยังเนื่องจากผลการวิจัยปัจจัยสูงในการทำงานโดยรวม ทั้ง 6 ด้าน ได้แก่ ด้านความสำเร็จในการทำงาน ด้านการได้รับการยอมรับ ด้านลักษณะของงาน ด้านความรับผิดชอบ ด้านความก้าวหน้าในตำแหน่งงาน ด้านความเติบโต พบว่า ปัจจัยสูงในการทำงานด้านความเติบโตมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด

3.1.2 ผู้บริหาร/หัวหน้างาน ควรให้ความสำคัญถึงการยอมรับข้อคิดเห็นของพนักงานและฝึกให้พนักงานเห็นประโยชน์ของการกล้าคิด กล้าแสดงออก กล้าตัดสินใจมากขึ้น อันเนื่องมาจากผลการวิจัยปัจจัยสูงในการทำงานด้านความสำเร็จในการทำงาน พบว่า การนำข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะต่าง ๆ มาปรับปรุงและพัฒนางานจนประสบสำเร็จมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด

3.1.3 ผู้บริหาร/หัวหน้างาน ควรให้ความสำคัญในการจัดการพนักงานในด้านสนับสนุนและส่งเสริมวัฒนธรรมกำลังใจในการทำงานให้กับพนักงานที่มีความสามารถโดดเด่น โดยมีรางวัลตอบแทนให้ทั้งที่เป็นตัวเงินและไม่ใช่ตัวเงิน เพื่อให้เกิดการเร่งขันในการทำงาน อันเนื่องมาจากผลการวิจัยปัจจัยสูงในการทำงานด้านการได้รับการยอมรับนั้นถือ พบว่า การได้รับเกียรติบัตรหรือรางวัลตอบแทนจากหน่วยงานมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด

3.1.4 ผู้บริหาร/หัวหน้างาน ควรหาแนวทางและส่งเสริมการใช้ความคิดใหม่ ๆ ในการทำงาน โดยอาจให้มีการหมุนเปลี่ยนงาน หรือมีการมอบหมายภารกิจชั่วคราวเป็นประจำ เพื่อส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์และสร้างนวัตกรรมในการทำงาน อันเนื่องมาจากผลการวิจัยปัจจัย จึงใช้ในการทำงานด้านลักษณะของงาน พนว่า งานที่ทำมีความท้าทายและน่าสนใจค่าเฉลี่ยต่ำสุด

3.1.5 ผู้บริหาร/หัวหน้างาน ควรให้พนักงานมีส่วนร่วมในการคิด วางแผน และ ตัดสินใจในการทำงาน ในด้านต่าง ๆ มากขึ้น เพื่อทำให้พนักงานทุกคนรู้สึกถึงความเป็นเจ้าของ และรักของค์กรมากขึ้น อันเนื่องมาจากผลการวิจัยปัจจัยจูงใจในการทำงานด้าน ความรับผิดชอบ พนว่า การมีส่วนร่วมวางแผนในงานที่รับผิดชอบมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด

3.1.6 ผู้บริหาร/หัวหน้างาน ควรมีการวางแผนในการปรับเปลี่ยนและเลื่อน ตำแหน่งงานอย่างชัดเจน และให้ความสำคัญกับพนักงานในองค์กรโดยเท่าเทียมกัน จะทำให้ พนักงานรู้สึกมั่นคงและปลอดภัย อีกทั้งพนักงานต้องรับรู้ถึงโอกาสและความเป็นไปได้ในการ เลื่อนตำแหน่งงานไปสู่ตำแหน่งที่สูงขึ้นเพื่อสร้างความรักและผูกพันกับองค์กร อันเนื่องมาจาก ผลการวิจัยปัจจัยจูงใจในการทำงานด้านความก้าวหน้าในตำแหน่งงาน พนว่า การมีโอกาสก้าวหน้า ในตำแหน่งงานที่สูงขึ้นมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด

3.1.7 ผู้บริหาร/หัวหน้างาน ควรให้ความสำคัญในการศึกษาดูงานเพื่อแลก เปลี่ยนประสบการณ์ทั้งภายในและภายนอกประเทศ เป็นการเปิดโลกทัศน์และแลกเปลี่ยนความรู้ และประสบการณ์อันจะนำมาสู่การพัฒนางานต่อไป อันเนื่องมาจากผลการวิจัยปัจจัยจูงใจในการ ทำงานด้านความเดินทาง พนว่า การศึกษาดูงานต่างประเทศมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด

3.1.8 ผู้บริหาร/หัวหน้างาน ควรให้ความสำคัญกับพนักงานที่มีสถานภาพ สมรสให้เข้าใจถึงโอกาสของความก้าวหน้าในตำแหน่งงานและความรับผิดชอบในงานมากขึ้น และต้องส่งเสริมให้พนักงานสามารถแบ่งแยกภาระหน้าที่ระหว่างบ้านและที่ทำงานให้ได้อย่าง ชัดเจน อันเนื่องจากการเปรียบเทียบระดับการจูงใจของปัจจัยจูงใจในการทำงานจำแนกตาม สถานภาพสมรส พนว่า พนักงานที่มีสถานภาพสมรสมีระดับการจูงใจด้านความก้าวหน้าใน ตำแหน่งงานต่ำ อาจเป็นผลมาจากการใช้ชีวิตคู่และครอบครัว

3.1.10 ผู้บริหาร/หัวหน้าควรส่งเสริมและสนับสนุนการศึกษา เช่น ให้ทุนเรียน ต่อ หรือจัดโครงการฝึกอบรมต่างๆ เป็นประจำ อันเนื่องจากการเปรียบเทียบระดับการจูงใจของ ปัจจัยจูงใจในการทำงานจำแนกตามวุฒิการศึกษา พนว่า ส่วนใหญ่ผู้มีวุฒิการศึกษาปัจจุบันมี ระดับการจูงใจในด้านต่าง ๆ ต่ำสุด

3.1.11 ผู้บริหาร/หัวหน้างาน ควรมีการกระจายอำนาจ มีการมอบหมายงาน และ กำหนดหน้าที่ความรับผิดชอบในงานอย่างละเอียดและครบถ้วน อันเนื่องมาจากผลการวิจัยด้าน

ความคิดเห็น พบว่า พนักงานมีความเห็นในด้านความรับผิดชอบ ในประเด็นที่ผู้บริหารควรให้สำเนาในการตัดสินใจมากขึ้น และควรมีการกำหนดความรับผิดชอบให้พนักงานอย่างชัดเจน

3.1.12 ผู้บริหาร/หัวหน้างาน ต้องเร่งและให้ความสำคัญกับการศึกษาในทุก ๆ ด้าน อันเนื่องมาจากผลการวิจัยด้านความคิดเห็น พบว่า พนักงานมีความคิดเห็นในด้านความเดบิโต ในประเด็นที่ผู้บริหาร/หัวหน้างานควรสนับสนุนด้านการศึกษาต่อให้มากขึ้น ควรมีการจัดอบรมพัฒนาทักษะด้านภาษาอังกฤษและคอมพิวเตอร์เพิ่มขึ้น ควรจัดให้มีการศึกษาดูงานทั้งภายในและต่างประเทศในแต่ละตำแหน่งงาน

3.2 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

3.2.1 ในการวิจัยครั้งนี้ศึกษาเฉพาะปัจจัยทางใจหรือปัจจัยกระตุ้นเท่านั้น ดังนั้น การศึกษาครั้งต่อไปควรศึกษาเพิ่มเติมเกี่ยวกับปัจจัยอนามัยหรือปัจจัยด้าน ตามทฤษฎี 2 ปัจจัยของเชอร์สเบร็ก เพื่อจะทำให้ทราบระดับการถูงใจของปัจจัยที่เกี่ยวข้องเพิ่มเติม

3.2.2 ในการวิจัยครั้งนี้ศึกษาเฉพาะปัจจัยทางใจในการทำงานเท่านั้น ดังนั้นควร มีการศึกษาเพิ่มเติมเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอื่น ๆ ที่น่าจะมีความสัมพันธ์กับการทำงาน เช่น ภาวะผู้นำ ความพึงพอใจ ปริมาณ-คุณภาพในการทำงาน สุขภาพจิต ความเครียด บุคลิกภาพ ขวัญและกำลังใจของพนักงาน คุณภาพชีวิตของพนักงาน โรงเรน ความผูกพันที่มีต่อองค์กรของพนักงาน โรงเรน และความคาดหวังของผู้มารับบริการ โรงเรน ซึ่งจะทำให้ทราบ ความสัมพันธ์ของปัจจัยทางใจในการทำงานได้มากกว่านี้

3.2.3 ในการวิจัยครั้งนี้ ได้ทำการศึกษากับพนักงานโรงเรนสีมาธานี จังหวัดนครราชสีมา ซึ่งประชากรมีจำนวนจำกัดตามขนาดของโรงเรน ผลที่ได้มาจึงเป็นเพียงกลุ่มเฉพาะ ดังนั้น ถ้ามีผู้สนใจที่จะทำการวิจัยในครั้งต่อไป ควรขยายขอบเขตของประชากรโดยศึกษา เปรียบเทียบกับโรงเรนอื่นๆ เพื่อที่จะนำผลการวิจัยที่ได้รับจากการวิจัยนี้ไปปรับปรุงการบริหาร โรงเรนต่อไป

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- จริยาสวัสดิ์ สุขสวัสดิ์ (2535) "การการณ์ขาดแคลนวิศวกรและนักประมวลผลข้อมูลของการไฟฟ้า**
นครหลวง ศึกษาระหว่างปี 2528-2533" วิทยานิพนธ์สังคมสงเคราะห์ศาสตร์นabenjamit
คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
- จากรุวรรณ กมลสินธ์ (2548) "แรงจูงใจในการปฏิบัติงานของพนักงานในเขตต่างเสริมอุดสาಹกรรม**
นานคร" วิทยานิพนธ์ปริญญาโท มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต
- จันทร์ทิพย์ วงศ์ประเสริฐ (2542) "ปัจจัยจูงใจในการปฏิบัติงานของครุสอนวิชาหลักสูตรระดับสั้น"**
ปริญนานิพนธ์การศึกษา nabamit บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ
ประสานมิตร
- เทพพนม เมืองแม่น (2529) "แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจในการทำงาน" (ออนไลน์)**
สาระสังเขป ค้นคืนวันที่ 19 กรกฎาคม 2550 จาก <http://www.thaiedresearch.orh>
- ธงชัย สันติวงศ์ (2522) พฤติกรรมของบุคคลในองค์การ กรุงเทพมหานคร ไทยวัฒนาพาณิช**
ชนิต เกตุแก้ว (2541) "ปัจจัยจูงใจในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่สำนักงบประมาณ จังหวัด
อุบลราชธานี" (ออนไลน์) สาระสังเขป ค้นคืนวันที่ 20 กรกฎาคม 2550 จาก
<http://www.nn.nstda.or.th>
- ธีรพล เกลี้ยง (2547) "ทฤษฎีเกี่ยวกับการจูงใจในการทำงาน" (ออนไลน์) สาระสังเขป ค้นคืนวันที่**
19 กรกฎาคม 2550 จาก <http://www.pirun.ku.ac.th>
- นิตยา สมบูรณ์พูลผล (2548) "แรงจูงใจของพนักงานระดับปฏิบัติการของบริษัทカラชิ สยามรับ**
เบอร์จำกัด" การศึกษาค้นคว้าอิสระ หลักสูตรปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมธิราช
- วิเชียร วิทยอุดม (2549) "จิตวิทยาอุดสาหกรรม" (ออนไลน์) สาระสังเขป ค้นคืนวันที่ 16**
กรกฎาคม 2550 จาก <http://www.dit.dru.ac.th>
- ศิริจันทร์ เชื้อสุวรรณ (2536) "ความพึงพอใจในการทำงานของพนักงานโรงแรมใน**
จังหวัดเชียงใหม่" มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
- พรพิพย์ รัชฎาลักษณ์ (2541) "ปัจจัยจูงใจในการปฏิบัติงานของครู-อาจารย์ วิทยาลัยอาชีวศึกษา**
สังกัดกรมอาชีวศึกษา เขตการศึกษา 8-7 กลุ่มภาคเหนือ" วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษา
มหาบัณฑิตมหาวิทยาลัยเกริก
- พรรณราย ทรัพย์ประภา (2539) "ความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจและความพึงพอใจในการทำงาน"**
(ออนไลน์) สาระสังเขป ค้นคืนวันที่ 19 กรกฎาคม 2550 จาก

<http://www.library.rtu.ac.th>

- มนัส บุญวงศ์ (2537) "แรงจูงใจในการทำงานของพนักงานในโรงพยาบาลศรีองหนัง กรุงเทพมหานคร" วิทยานิพนธ์ปริญญาโท มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
- ยงยุทธ์ เกษรสัคร (2544) ภาวะผู้นำและการจูงใจ สถาบันบัณฑิตพัฒนาบริหารศาสตร์ สำนักพิมพ์ ไอเดียนสโตร์
- ยงยุทธ์ โพธิ์ทอง (2545) "ปัจจัยจูงใจในการทำงานของพนักงานสำนักงานใหญ่การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค" วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาดูงานมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหิดล
- วันชัย พุนทรพัฒ์ (2544) "ความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของพนักงานสินเชื่อธนาคาร" วิทยานิพนธ์ หลักสูตรปริญญาบัณฑิต มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต ศุภนิตร ชุมพรสุทธิ์วัฒน์ (2541) "ปัจจัยจูงใจในการทำงานของข้าราชการกองโรงพยาบาลภูมิภาค สำนักปลัดกระทรวงสาธารณสุข" (ออนไลน์) สาระสังเขป คันคืนวันที่ 20 กรกฎาคม 2550 จาก <http://www.vph.vet.ku.ac.th>
- ศุภวรรณ สุขเนาว์ (2548) การขัดการ กรุงเทพมหานคร ซีเอ็ดดี้เกชั่น จำกัด
- ศุภสรา แพทอง (2546) "ความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของอาจารย์วิทยาลัยการอาชีพ จังหวัดนครราชสีมา" (ออนไลน์) สาระสังเขป คันคืนวันที่ 24 กรกฎาคม 2550 จาก <http://www.nrtu.ac.th>
- สมพัด อินทรมา (2541) "ปัจจัยจูงใจในการปฏิบัติงานของครู อาจารย์ช่างอุดสาหกรรม วิทยาลัยเทคนิคในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ" (ออนไลน์) สาระสังเขป คันคืนวันที่ 20 กรกฎาคม 2550 จาก <http://www.dnp.go.th>
- สมยศ นาวีการ (2540) ทฤษฎีองค์กรและพฤติกรรม กรุงเทพมหานคร โรงพิมพ์พิมเนค
- สมัย เปเลี่ยนเดชา (2537) "แรงจูงใจในการปฏิบัติงานของข้าราชการพลเรือนในสำนักงาน ประถมศึกษาแห่งชาติ" วิทยานิพนธ์การบริหารการศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยบูรพา
- สายจิตร สุขสงวน (2546) "ความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของข้าราชการสำนักงาน คณะกรรมการอุดมศึกษา" ปริญญาศิลปศาสตร์มหาบัณฑิต คณะรัฐศาสตร์
- อรรถพร กงวีไล (2546) "ความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของข้าราชการสำนักงานคณะกรรมการ อุดมศึกษา ปริญญาศิลปศาสตร์มหาบัณฑิต คณะรัฐศาสตร์ (ออนไลน์) สาระสังเขป คันคืนวันที่ 19 กรกฎาคม 2550 จาก <http://www.nb2.go.th>
- อรัญญา เจริญกุล (2540) "ปัจจัยจูงใจในการทำงานของพนักงานสิกรไทย จำกัด (มหาชน)" วิทยานิพนธ์หลักสูตรปริญญามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต

- อารี เพชรผุด (2539) จิตวิทยาอุตสาหกรรมและองค์การ กรุงเทพมหานคร ภาควิชาจิตวิทยาคณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
- อารีรัตน์ หรรษา (2542) “แบบผู้นำที่ส่งผลต่อแรงจูงใจและความพึงพอใจในการทำงานของอาจารย์ในสถานศึกษาในสถานศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษา” วิทยานิพนธ์หลักสูตรปริญญาโท มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร
- อุบล สีสมยา (2542) “ปัจจัยจูงใจและสาเหตุที่ทำให้เกิดแรงจูงใจในการปฏิบัติงานของข้าราชการครู” วิทยานิพนธ์หลักสูตรปริญญาโท มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต
- Woolfolk, Anita E. (1995) Motivation and Work Behavior. 2nd ed. New York : McGraw-Hill.
- Hebb, Donale O. (2000) Experimental Psychology. 2nd ed. New York
- Evans Martin, Evans T. (1971, May-June) Personnel Administration. 30th Anniversary ed. Cineinnati : South Western.
- Bitta, London (1988) The Human Side of Enterprise : New York.
- Domjan, Micle (1996) Management. 7th ed. Tokyo : McGraw-Hill.
- Caulley, Myers (1970) Management and Motivation. Baltimore : Pengnin

ภาคผนวก

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

แบบสอบถาม

การศึกษาปัจจัยภูมิในการทำงานของพนักงานโรงพยาบาลสีมาธานี จังหวัดครรราชสินما

แบบสอบถามฉบับนี้ จัดทำโดยนักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ข้อมูลที่ได้จะนำไปใช้เพื่อการศึกษารายวิชาการศึกษาด้านค่าวิธีระท่านนี้ ขอขอบคุณทุกท่านที่ให้ความร่วมมือ

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย / ลงในช่อง ที่ตรงกับข้อมูลของท่านมากที่สุด

1. เพศ ชาย หญิง

2. อายุ ต่ำกว่า 20 ปี 20 - 29 ปี
 30 - 39 ปี 40 - 49 ปี
 50 ปี ขึ้นไป

3. สถานภาพ โสด สมรส
 หย่าร้าง/หม้าย

4. ภูมิการศึกษาสูงสุด

☐ ประถมศึกษา	☐ มัธยมศึกษาตอนต้น
☐ มัธยมศึกษาตอนปลายหรือ ปวช.	☐ อนุปริญญาหรือ ปวส.
☐ ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า	☐ สูงกว่าปริญญาตรี
☐ อื่น ๆ ระบุ	

5. อายุการทำงานในโรงพยาบาลสีมาธานี

☐ น้อยกว่า 1 ปี	☐ 1 - 3 ปี
☐ 4 - 6 ปี	☐ มากกว่า 6 ปี

6. ฝ่ายที่ปฏิบัติงาน

☐ ฝ่ายบริหาร	☐ ฝ่ายบุคคลและฝึกอบรม	☐ ฝ่ายต้อนรับส่วนหน้า
☐ ฝ่ายขายและการตลาด	☐ ฝ่ายซ่าง	☐ ฝ่ายครัว
☐ ฝ่ายประชาสัมพันธ์	☐ ฝ่ายอาหารและเครื่องดื่ม	
☐ ฝ่ายบัญชี	☐ ฝ่ายแม่บ้าน	

7. รายได้ต่อเดือน

☐ น้อยกว่า 5,000 บาท	☐ 5,000 - 6,999 บาท
☐ 7,000 - 8,999 บาท	☐ 9,000 - 10,999 บาท
☐ มากกว่า 11,000 บาท	

ส่วนที่ 2 ปัจจัยชี้ในการทำงาน

คำชี้แจง โปรดอ่านข้อความต่อไปนี้ แล้วพิจารณาว่าแต่ละข้อความสามารถชี้ให้ท่านต้องการทำงานมากน้อยเพียงใด โดยทำเครื่องหมาย / ในช่องที่ตรงกับความเห็นของท่านมากที่สุด

ข้อ	ข้อความ	ระดับการชี้				
		น้อย ที่สุด	น้อย	ปาน กลาง	มาก	มาก ที่สุด
1.	ด้านความสำเร็จในการทำงาน					
1.1	การมีผลการปฏิบัติงานตรงตามมาตรฐานที่กำหนด					
1.2	การมีส่วนร่วมในการทำงานของหน่วยงานให้ประสบความสำเร็จ					
1.3	การได้ใช้ความรู้ความสามารถแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นในการทำงาน					
1.4	การทำงานได้แล้วเสร็จทันตามเป้าหมายที่กำหนด					
1.5	การนำข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะต่าง ๆ ของท่านมาปรับปรุงและพัฒนางานจนประสบความสำเร็จ					
1.6	การได้รับความช่วยเหลือจากหน่วยงานเมื่อเกิดปัญหานำในการทำงานซึ่งทำให้งานสำเร็จลุล่วงด้วยดี					
2.	ด้านการได้รับการยอมรับนับถือ					
2.1	การได้รับคำชมเชยในผลการปฏิบัติงานจากหัวหน้างานและเพื่อนร่วมงาน					
2.2	การได้รับความเชื่อถือในความรู้ความสามารถ					
2.3	การที่บุคคลต่าง ๆ ในหน่วยงานให้ความสำคัญในตัวท่าน					
2.4	การที่บุคคลทั่วไปให้การยอมรับในหน้าที่การงานของท่าน					
2.5	การได้รับโอกาสเป็นตัวแทนของหน่วยงานในโอกาสต่าง ๆ					
2.6	การได้รับเกียรตินับตรหรือรางวัลตอบแทนจากหน่วยงาน					
3.	ด้านลักษณะของงาน					
3.1	งานที่ท่านทำมีปริมาณภาระงานในความรับผิดชอบที่เหมาะสม					
3.2	งานที่ท่านทำมีความท้าทายและน่าสนใจ					
3.3	งานที่ท่านทำได้ใช้ความรู้ความสามารถในการทำงาน					
3.4	งานที่ท่านทำตรงกับความต้องการของท่าน					
3.5	งานที่ท่านทำมีการกำหนดมาตรฐานในการปฏิบัติงานไว้อย่างชัดเจน					
3.6	งานที่ท่านทำมีการปรับปรุงและพัฒนาให้สัมพันธ์กับสถานการณ์ปัจจุบันอย่างต่อเนื่อง					

ข้อ	ข้อความ	ระดับการถูงใจ				
		น้อย ที่สุด	น้อย	ปาน กลาง	มาก	มาก ที่สุด
4.	ด้านความรับผิดชอบ					
4.1	ความเหมาะสมของอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบที่ได้รับในการทำงาน					
4.2	การมีอิสระตัดสินใจในงานที่รับผิดชอบ					
4.3	การมีส่วนร่วมวางแผนในงานที่รับผิดชอบ					
4.4	ความสำคัญของงานที่รับผิดชอบ					
4.5	การทำงานในความรับผิดชอบสามารถดำเนินการได้อย่างรวดเร็ว					
4.6	การมีเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานคอยให้คำแนะนำและเป็นที่ปรึกษาในงานที่รับผิดชอบ					
5.	ด้านความก้าวหน้าในตำแหน่งการงาน					
5.1	การมีโอกาสก้าวหน้าในตำแหน่งงานที่สูงขึ้น					
5.2	การมีโอกาสได้รับการขึ้นเงินเดือนตามความสามารถ					
5.3	การมีโอกาสได้รับสวัสดิการและเงินโบนัสตามความรับผิดชอบและความสามารถ					
5.4	การมีหัวหน้างานที่มีความยุติธรรมและให้ความเสมอภาคในการบริหารบุคคล					
5.5	การได้รับการสนับสนุนและส่งเสริมจากทีมผู้บริหารในการปรับเปลี่ยนตำแหน่ง					
5.6	การมีหลักเกณฑ์การประเมินผลการปฏิบัติงานที่ยุติธรรม					
6.	ด้านความเติบโต					
6.1	การมีโอกาสได้รับการเปลี่ยนหมุนเวียนงาน					
6.2	การมีโอกาสได้รับการส่งเสริมให้ศึกษาค่าอ่อนระดับที่สูงขึ้น					
6.3	การมีโอกาสฝึกอบรมในงานที่เกี่ยวข้อง					
6.4	การมีโอกาสพัฒนาทักษะด้านภาษาอังกฤษและคอมพิวเตอร์					
6.5	การมีโอกาสศึกษาดูงานต่างประเทศ					
6.6	การมีโอกาสศึกษาดูงานในประเทศไทย					

ประวัติผู้ศึกษา

ชื่อ	นายนุญสั่ง สุระทด
วัน เดือน ปีเกิด	3 มีนาคม 2520
สถานที่เกิด	อำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา
ประวัติการศึกษา	ศิลปศาสตร์บัณฑิต สถาบันราชภัฏนครราชสีมา พ.ศ. 2543
สถานที่ทำงาน	โรงเรนวี-วัน โกรราช
ตำแหน่ง	Operation Manager